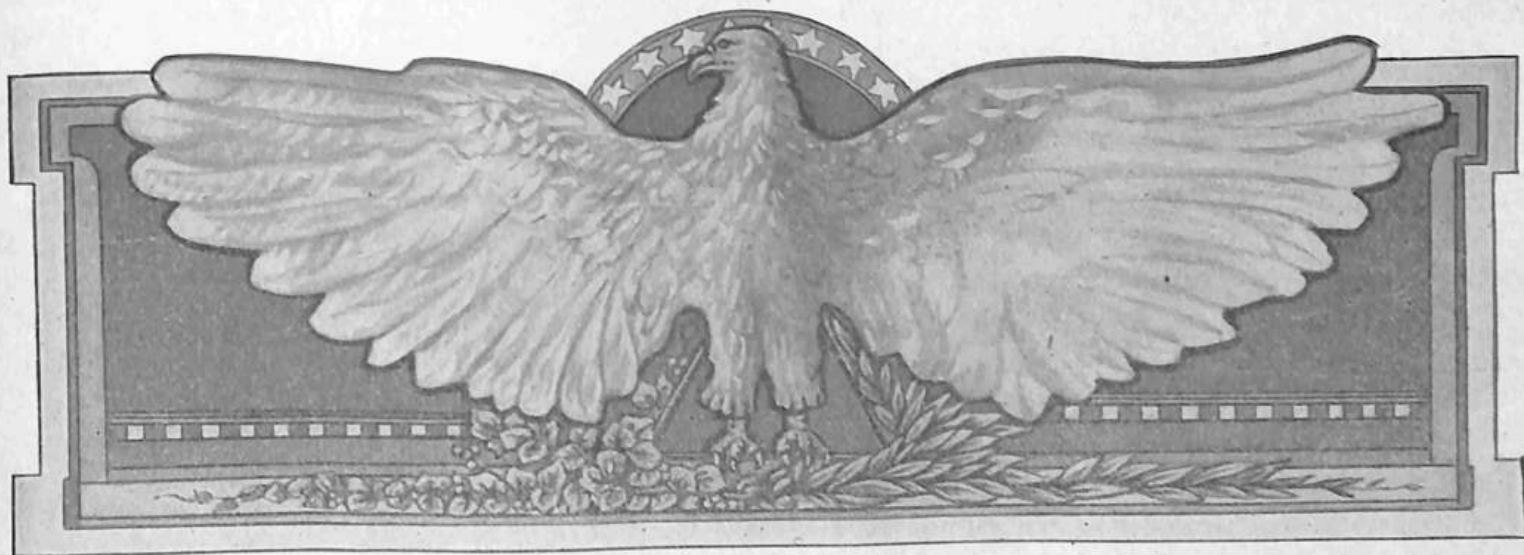

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA 1916.

ČÍSLO 2.

Fr. J. Jeřábek:

POZDRAV ČESKÉMU PRAPORU.

UPROSTŘED lesů skalní stráž
tak stojí český sever náš,
jak hradba samé přírody
na záštit české svobody.
Takž dnes i mužnou pravici
tu starou, silnou hranici
zaznamenejme v dějin běh;
a vztyčme prapor na tu hradbu Čech.

Bouřemi v lůně země vynes
se vzhůru Krkonošský les,
a bouře obraz jediný
jsou celé naše dějiny.
Protož Sasíkům na paměť
a Braniborům na odvěť
přehrad' me české země pás,
a zatknem prapor na tu skalní hráz.

Vždyť nešla přes ten český les
snad bouř tak dravá, jako dněs
hrozí tu skalní přehradu
vyvrátit z věčných základů.
Však bouř necht' sebe prudčej řve,
a z mraků doupat blesky rve,
a v pravo v levé třestí hrom —
my vznesme prapor na ten skalní lom.

O přijde den, o přijde den,
kde pohár vzkypí přeplněn,
a rázem počne hrad i ves
se zbraní stírat starou rez.
A bude těžké války strast'
zakoušet tichá naše vlast',
a v červeném se poli skvít
ten Krkonošů bílý štít.

My nejsme slabí! věřte jest
významu plna stará zvěst'.
Snad chvíle ona veliká
zachvěla ledvím Blaníka,
a vzbouří z trhlé hlubiny
neznámé, spící hrdiny,
jichž divem oživená pěst'
povznese prapor k výši hvězd.

Tak slyš nás modrá obloho!
Vy pěveci zvučte do toho,
umluvme svornou přísahu:
"Zmužilost! chrabrost! odvalu!"
Pěst' vzhůru na ten prapor náš.
Že chcem ho v silnou chopit páž,
a tam kde vzniká Labe proud,
v bok Krkonošů zabodnout!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

V minulé schůzi Pomočeného Výboru v Chicagu předložili jsme seznamy a potvrzenky těch mnohých zajatců českých a slovanských vůbec, abychom ukázali, jak se pomahalo a různé zásoby a jiné věci potřebné, jež byly nám své doby do Skoplje poslány z Ameriky obě. Frothinghamem rozdělovaly a co zbylo pak odevzdáno jest Srbskému Červenému Kříži,

kdežto material a jiné, jako šaty, prádlo, obuv a p. z české Ameriky na nás do Srbska poslané v dubnu, podle současných zpráv v listopadu uvázly v Soluni. Učiněny byly ihned náležité kroky, aby převzal Americký Červený Kříž (nyní kdy Srbsko obsadil divý nepřítel a proradný "bratr" Bulhar) i rozdělil dle svého nejlepšího vědomí a svědomí zajatcům v

Řecku se nalezajícím a utečencům srbským, již všichni děsně strádají. Zásoby byly tak aspoň zachráněny i neminou se účelu vlastního. Prospěje se, ano prospěje se tak, jakž my vždy na zřeteli měli, když jsme v Srbsku pracovali, dávající ze zásob svých, seč bylo lze a pomahající všude, jakž jen bylo možno hmotně i mravně, vedle činnosti své lékařské a ošetrovatelské . . . I nás stálo mnoho obětí, a sklamaní a kdo jinak soudí, kdo dílo vykonané zlehčiti se snaže, jinak povídá, protože tam ten povídal, ta či ona bába usoudila, co nám na tom! Nám stačí vědomí vykonané povinnosti a jestli některému také časopisu á la "Vesmír" každá pomluva, každý klep a "hloupý vtip" stačí, aby jen pomohl hoditi blátem po nás a naši družině, tvrdě, že se "zajatec lecos prodávalo místo podávalo", necháme jej při tom, zvláště tehdy, když na místech pravých složili jsme již účty své a co jsme učinili i doložili. Jedno však stojí za zmínku, že jsme dle své možnosti poskytovali zvláště "naším hochům" nejen pomoc lékařskou ale i pomoc peněžitou, podle výsledků došlých sbírek, starali se o jejich poštu, o jejich zásilky peněžní z domova a za přispění vyslance našeho, přítele obě. K. J. Vopičky postarali se vždy, aby lépe se jim vedlo a jako s bratry se s nimi zacházelo, když od Němců a Maďarů na naše zakročení konečně oddělení jsou. Rozdávali jsme mezi ně i české časopisy, knihy, kalendáře a jiné co nám dobří lidé dobré vůle z české Ameriky posílali a tak díky mnohých časopisů našich i v případech zasmušilosti a stezku v mnohém jsme prospěli. Že jsme prospěli, zde důkaz: "Skoplje, Srbsko, dne 3. září 1915. My nížeapsaní zajatci čeští ve Skoplji a okolí se nalezající, spolu se soudruhy svými v Bardovači, Prištině, Mitrovici, Niši, Jagodině atd., dovoluujeme si tímto jménem svým a svých soudruhů, poděkovati zvláště "Sokolu Americkému", za všechny tu péči a snahu nám prospěti. Ani nemůžete si pomyslit, jak milé byly nám všechny ty dárečky, jež obdrželi jsme od dobrotivých krajanů v Americe a z misie pana Frothinghama. Vše co na zásobách i penězích došlo z New Yorku, Chicaga a jiných měst, obdrželi jsme z rukou Česko-Americké misie a nedivte se, pakli očekáváme i další slíbené zásilky, zejména z Chicaga, New Yorku, Cedar Rapids, St. Louisu, Clevelandu atd. Stav náš v poslední době se značně zlepšil, vlivem a přičiněním misie, třeba ještě mnohé scházelo. Děkujeme všem dárcům, všem česko-americkým listům za zavedené sbírky i děkujeme Česko Americké misii, která vždy se o nás starala a zajímala, obzvláště nejsrdečnější dík necht' přijme chéf misie, pan Dr. Rudiš Jičínský. Vřelý pozdrav. Jménem všech zajatců: R. Bartůněk, Josef Beneš, Josef Macháček, Fr. Šledr, Frant. Práda, Jan Nemrava, Václav Horník, August Škvára, Jan Škvor, Jos. Nedral, Václav Kubza, Ferd. Kubálek, Jan Dolívka, Jan Kašpárek, Václav Kačírek atd. atd. K tomu mohli bychom připojiti právě došlý, ze dne 5. ledna datovaný, dopis našeho vyslance obě. K. J. Vopičky, v němž děkuje nám za vše co jsme byli učinili pro ubohé Srby, české a slovanské zajatce pak zvláště. Ale nač toho tolik! "Vesmír", jako "slušný list", jestli chce,

může psáti a nemístné dělat "vtipy" dále, i nedivili bychom se, kdyby napsal konečně, "že jsme zajatcům ubohým peněz nemajícím prodávali docela i piana a pozemky na jezeře michiganském."

Byly doby, že se proti půlměsíci a Mahomedánům, Turkům pořádaly po celé křesťanské Evropě "křížácká tažení", že na tisíce a tisíce životů se utratilo, spousty krve prolilo pod znamením kříže a dnes to Rakousko hlavně, které v těchto taženích nad jiné vynikalo, spolu s protestanty Němci se s půlměsícem spojuje a válčí proti druhým křesťanům, pravoslavným, katolickým a jiným lidem kulturně vyspělým i menším národům, jim nepohodlným. A tak to křesťanství dostává dnes v Evropě jednu ránu za druhou, lid trpící, nešťastný a hrůzami války postižený diví se proč vše to a zač, kde je ten jejich bůh všemohoucí a vševědoucí i spravedlivý, jak může na všechny ty oběti strašné klidně přihlížeti, uvažuje, přemýšlí, rozumuje a kněží se marně namahají, aby trestem božím omluvili. Nač trestány jsou ta nemluvnata nevinná, malé dítky, bezbranné ženy a starci ubití v Srbsku, v Polsku hladem zmírající a v Arménsku Turčínem masakrovaní? Nač ta zkáza v Belgii, jindy tak zbožné, katolické Belgii, proč zrovna v Polce tolik bídy a strádání, když tam přece modlití se dovedli po katolicku vždy nejlépe, zatracující k vůli víře i vše druhé slovanské Přemýšlí i ten voják v zákopech, diví se, proč vraždití musí tam toho člověka na druhé straně, za horou, řekou, aneb tak zvanou hranicí, diví se s ním i celý druhý svět moudrých lidí a člověku tak napadá mimovolně, kde že jest ten "věk rozumu", kde "smysl pro právo každého člověka," kde pokrok jaký, kde ta, tak zvaná kultura dvacátého století a bratrství lidstva veškerého Tak vyzněly skoro všechny řeči předáků svobodomyšlných shromážděných koncem minulého měsíce v Auditoriu v Chicagu na sjezdu Americké Sekulární Unie a při banketu na paměť Tomáše Paina . . . Byli jsme tu, promluvili za ohromné účasti v Korinthské síni Masonie Temple, ale žel z těch velikých spoust našich českých svobodářů, nebylo tu nikoho, jen několik našich ze Cedar Rapids, Wilber, Milwaukee, nebylo tu svobodářů chicagských, těch, kteří měli nejbližší, nebylo tu Sokolů, ani Sokolek a české zastoupení o banketu dopadlo "šofl." Ani se neptejte.

Arcibiskup Kohn a Machar! Člověk by ani o čím svým nevěřil, že by na radu velikého našeho básníka takový arcibiskup Kohn, o němž kolovaly vždy zprávy podivné, mohl "jít do sebe" a učiniti pokání do té míry, že to "co vzal" zde dává nyní tam a to na prospěch věci české, čili že odkázal jmění své na českou universitu, aneb jiný podobný podnik vzácný na Moravě. Učinil pokání, poradil se s Macharem, s tím Macharem, jemuž naši "arcišpiebuhové" a jiní z "černých pánů" nemohli přijít ani na jméno, otevřel mu "srdce své" i vyprávěl jak tak kamarila římská jej hanobila a k odstoupení přinutila. Kohn odešel a nyní závětí svou se pomstil, pomstil právě těm, již jménem všemohoucího provádě-

li "obehod s dušemi lidskými na velko," jako on kdys sám. Byla by velice zajímavá básnička o tom, jak se Kohn Macharovi zpovídá, co mu všechno šeptá do ucha, před smrtí svou, ale pochybujeme, že dostal "poslední pomazání". Známe příliš našeho velikého Machara, jako známe ten kletý Řím národa našeho neštěstí a bojíme se skoro, že ani Macharovo jméno, pověst mohutná a výtečný charakter nezabrání tomu, aby s dědictvím Kohnovým, budou-li "páni" chtít naložilo se nyní za výmínečných poměrů všelijak a někdo ještě "pro udánlivou vlastizrádu" octl se za mříží, kdyby stanovisko své přímo hájiti chtěl. Víme ono Rakousko jest dnes zemí všech možností a slepená ta říše dějištěm všeho násilí, bezpráví, pronásledování a odsuzování "nahoru i dolů", jakž se právě dá a kolik bylo nových českých c. k. špielů."

Odevzdali jsme na tisíce a tisíce dinárů za našeho pobytu v Srbsku ústavům dobročinným, hlavně sirotčincům, pečovali o raněné, choré lidi bez rozdílu, snažili jsme se pomoci našim zajatcům i všem původu slovanského hmotně, mravně i jako lékaři, obětovali vše, co jsme mohli v dobách epidemie i jindy. Neradi připomínáme, ale nutno zdůrazniti nyní, kdy brzy to a zase ono se povídá, ba i tolik se nám vyčte, když pořadajíce své přednášky, konáme zde na prospěch ten či onen, české místní školy, tam národního sdružení a p. a hlavně i k tomu, abychom zjednali sympatie národu ubohému, zdeptanému a trpícímu! Věnujeme rádi čas i peníze, ale nemůžeme věnovati více a nad vlastní síly své. Kdo jinak soudí, aneb myslí, že by lépe dokázal, nuž necht' tedy jde a následuje našeho příkladu. "Mech na nás neroste" a v nějaké to nezodpovědné "ochotničení" rozhodně nevěříme, jako nevěříme, že by chtěli zrovna ti, již spílají nám "prožiti ty slasti" našich zkušeností a jestli ano, jen prosíme, at' se přihlásí, sestavuje se nové družstvo pomocné na Rus, kdo je schopen, chce se obětovati a neleká se řádící epidemie tyfové na Sibiři mezi zajatci, jen at' nám dopíše, ale záhy, jsou jiní, kteří nečekají a "studené nožičky tak hned nedostanou." Má se jeti pod protektorátem Amerického Červeného Kříže, ale prozatím peníze v tom nejsou a sotva nazvati by se dalo "podnikem výdělářským". Přihlášek jest dosud jen deset a na jednu zvláště čekáme a to z Clevelandu.

"Mrtvé písmo", praví br. Sedlák na jiném místě a povídá těch pár slov pravdy docela bez rukaviček, bratři a sestry milé, docela tak jak se věci mají. Pravda bolí tam kam dopadá, ale pravda bolí i nás v tomto případě, protože v pořadateltvu vždy jsme se snažili, aby ten list náš byl prvního řádu obsahem svým i poučením, aby bylo co číst a četba různá i vybraná. Nepřekvapují nás slova br. Sedláka, protože sami na cestách svých jsme se přesvědčili, ba i o jiném různých nasbírali poznatků z našeho sokolského žití. . . . Br. Sedlák vyslovuje náhled, jenž již začasť se objevil, to jest, aby pro dorost česky neznající, česky nechápající psaly se anglické články, anglické rozhovory a posudky a věc naše technická i

po anglicku se probírala v listě našem, aneb po příkladu jiných organizací, zejména německých Turnérů v listech zvláštních, menšího formátu, ale obsahem svým sokolské docela. Smutné to doznání výchovy našeho dorostu, ale zároveň dosti upřímné, aby hledělo se napravit co se dá. Nebyli bychom sami pro to, aby v listu našem psalo se anglicky, vypadalo by příliš divné, kdyby látka sama byla sebelepší a příliš bychom si zadávali, když ještě na štěstí není tak zle, aby nemohlo býti lépe! Byli bychom bud'to pro zvláštní přílohu, aneb menší zvláštní listek, jako jest onen "American Turner", jakž vychází vedle "Mind and Body" a řídí jej Turnéři, odborníci a písmáci prvního řádu. Přesvědčili jsme se, že anglicky psané práce sokolské pronikly někdy hloub, nežli by se kdo nadál, víme co na příklad vykonala naše knížečka: "Our aim, task and goal" a jiné podobné publikace z Tyršova učení a jsme si jisti, že by sokolský list vydávaný, jako příloha, aneb jako zvláštní publikace v jazyku anglickém vykonati mohl pro věc naši mnoho, mnohé z dorostu by nám zachoval a co hlavního i v cizích kruzích by se získalo, neboť výchovná naše instituce mohla by proniknouti trochu dále a mimo vlastní kruh sokolský. Co o tom soudíte? Pište nám.

Bijeme se v prsa, činíme ohromné pokání! Považte jen bratři drazí a milé sestry, co jsme to vedli v těch našich jednotách sokolských, N. J. S., D. A. S. a v Župě Fuegner-Tyršově. My opovážili se jako jedinci, jako celky a jako Američané býti jiného náhledu, nežli slavné úřední orgány v Rakousku a v Čechách zvláště a proto, že jsme tyto jiné náhledy, pojímajíce úkol Čechů a Sokolů jináče, nežli se drábům a soudům vojenským ve Vídni zamlouvá, projevíli, napsali a opovážili se ve volné zemi a republice naší propagovati, usilujíce o osamostatnění národa, který sám jsa obklíčen nepřátely ze všech stran, žalářován, decimován a hanoben nemůže promluvit — proto a jedině jen proto byla Česká Obec Sokolská v Praze rozpuštěna! Věděli jsme, že my Sokolové američtí dovedeme lecos, ale že bychom byli v tomhle tom počínání byli konečně také jednou za jedno, že by na naši bylo zásluhu. když tak perfidní čin vlády rakouské se stal, nemohli jsme ani uvěřiti a přece čteme ku svému úžasu v "Moravském Severu", jak následuje: "Spolek "Česká Obec Sokolská" rozpuštěn. — Ministerstvo vnitra rozpustilo výnosem ze dne 24. listopadu 1915 čís. 25.037/M. I. na základě par. 24. a 25. odst. 1. zák. ze dne 15. listopadu 1867 ř. z. č. 134 spolek "Česká Obec Sokolská" se sídlem v Praze. Důvody: Česká Obec Sokolská, která je střediskem českého Sokolstva, podporovala v době, která předcházela válečným udalostem, ve svých kruzích udržováním intensivních zahraničních styků smýšlení přátelské Rusům a Srbům. Státu nebezpečné následky tohoto postupu objevily se jasně teprve ve válce s Ruskem a Srbskem v různém směru. Tato okolnost sama o sobě by za nyní daných poměrů stačila k odůvodnění rozpuštění České Obce Sokolské jako ústřední organizace českého Sokolstva. K dů-

vodu tomuto přistupují však ještě další: Brzy po vypuknutí války povstaly dle výsledku konaného šetření v Severní Americe různé české organizace, které od té doby otevřeně provádí bezměrnou Rakousku nepřátelskou propagandu. Je dokázáno, že se na těchto velezrádných snahách ve význačné míře účastnily české severoamerické sokolské spolky. Rovněž je prokázáno, že Česká Obec Sokolská alespoň s jedním z těchto sokolských spolků N. J. S. svým před. drem Jos. Scheinerem byla v písemném spojení. Nepřihlížeje k tomu, zda tento prokázany styk s severoamer. českým sokolským spolkem sám o sobě tvoří podklad soudně trestného činu čili nie, přivádí již pouhá skutečnost takovýchto styků v souvislosti s vyličenými protirakouskými snahami severoamerického Sokolstva a vzhledem k náladě, kterou Česká Obec Sokolská šířila, nebezpečí, že by těmito styky rejdy řečených severoamerických jednot zosnované proti rakouskému státu prostřednictvím České Obce Sokolské mohly býti přeneseny do široce rozvětvených jednot sokolských. Další trvání spolku České Obce Sokolské jeví se tudíž státu nebezpečným."

Na svých cestách a při návštěvě těch kterých jednot našich, tak mimovolně dozvídáme se o všelikých těch místních sporech, neshodách a potřebách menšího i vážnějšího rázu. Zde bývá příčinou sporu praobyčejný "ohnutý hřeb", tam zase něco jiného neméně malicherného, jinde stěžuje se do toho odboru, buď divadelního, tam pěveckého, a ještě jinde diví se starí činovníci sestrám svým, že k nové přijatému členstvu, ochotníkům, již přišli s celou svou jednotou pod "jeden krov" různé kladou překážky, vysmívají se jim a podivně se chovají. Tady zase jeden "činovník" chce "to vésti všechno všecinko a v domýšlivosti své podrývá i nejlepší snahy činovníků druhých," kdežto v jednotě druhé najednou z čisto jasna po tolika letech trvání naší N. J. S. povídá se "o jedině pravém kroji sokolském," aby potíralo se vše ostatní co dobré jest jen proto, že "návrh dal ten druhý." Po celou řadu let pracovalo se na vytvoření životního názoru Sokola, jak jeví se dnes. Vědomí svépomoci, nutnosti společenského soužití a postupu na výchovu lidu i v zemi této volně vybudovalo stanovy, názory, ale hned také požadavky dobrovolné kázně. Ale ta kázeň, darmo mluvit! Někdy zdá se nám, že by mnohé v naší jednotě se mělo změnit, že musí se lecos měnit od základu, pojem statečnosti úplně zvrátit, pojem dobra upravit a pojem pravdy jinak chápat, jestli skutečně jako Sokolové učiniti chceme zadost úkolům svým i nehodláme na dále oháněti se pouze a jedině prázdny mi frázemi a hesly pouhými . . . Práce, opravdová činnost jedině tu pomohou, v to věříme a v té víře čerpáme chut' k životu, chut' k dalšímu postupu, lásku k dobru, ke kráse, ušlechťení a pravdě! A jestli je možné, abychom my Sokolové a sestry naše mohli zaujmouti prvé místo hlavně v nynější akci na prospěch staré vlasti naší, abychom i v tom ohledu uvědomili si povinnosti své, přičiňujíce se všude jako jedinci i celek náš a pomahali, pak necháme dojistu

všeho zbytečného hašteření vnitřního a pokrokem jednot našich půjdeme přísně a poctivě do práce nejen sokolské, ale národní, abychom pomohli těm tam doma, když sami nyní pomoci si nemohou

Nenapsali jsme z opatrnosti pouhé, neboť list náš jde daleko, ani rádečku o tom, že se na Černou Horu chystala nová výprava paně Frothinghamova a nepsali bychom ještě dnes, podle zkušeností nabytých, kdyby byl tak hrozný nezdár nestihl výpravu, jež za v čas byla varována! Jedna z našich sil nejlepších, ta, jež byla s námi v Srbsku a mnoho dobra vykonala, ošetřovatelka S. Hamplova zahynula, jako oběť války, jako oběť lodi zničené prý nepřítelem proto, že na lodi — pravíme výslovně transportní lodi, nalezal se "kontrabant" různého druhu! Obětovála mladistvý život svůj, ale nemuselo se tak státi. O výpravě psalo se napřed a všude, zbytečně se psalo a povídalo kdy a kudy se pojedje, ba psalo se i tehdy, když vůdce byl dostal list varovný ještě zde v Chicagu, když sami vyslovili jsme se, že připadá nám, jakoby vrhati se chtěl kdos v noci do propasti, když všude vše ohroženo bylo v jaderském moři ponorkami nepřátel Černohoreců a transport vezl největší kontrabant "dobrovolníky a záložníky Černohorce," vedle všelikého jiného ještě nákladu, o němž dojistu za v čas bylo telegrafováno rakouskými špiely z Chicaga, New Yorku i jinde těm kterým konsulatům a pak tam za vodu; kde již u Medvy pak čekaly, podle vyslovení se Dr. E. Witta, předsedy francouzské společnosti pomocné, rakouské ponorky, aby potopily, nejen záložníky a dobrovolníky černohorské, ale hlavně střelivo a jiné na lodi "Brindisi" vezené. "Červený Kříž" a střelivo, jaký to kontrast, obyčejný transport a pomocná výprava jak se to rýmuje a jaký jiný mohl očekávat se výsledek?! Smutné, ale ještě smutnější, že obětován byl mladistvý a nadějný život S. Hamplové, jež byla v Srbsku jménem humanity spolu s námi tolik byla vykonala, jsouc členkou družiny naší nejlepší, nejsvědomitější a co hlavního nejpilnější. Pomáhala zvláště v síni operační a tu pracovala s námi a hlavně Dr. Károu a tak se záhy seznámili a konečně zaslíbili. Bratr Dr. Kára zemřel za epidemie tyfové a nyní obětí války hrozná stala se i jeho milená družka S. Hamplova. Oběti té litujíce z plna srdce, vyslovujeme rodičům ubohým vřelou soustrast svou . . . Co stalo se, stalo! Škoda toho všeho namáhání, škoda těch obětí, těch mnohých zásob a materiálu, který výprava vezla s sebou pro ubohé, dnes již zdeptané bratry Černohorce a Srby. Člověku se ani nechce věřit těm smutným zprávám, zamyslí se a v duchu musí jen vděčiti za všechno to, co pro Sloany byl učinil veliký dobroděj obě. John W. Frothingham, jaké vznešené pohnůtky jej vedly, aby prospěl všude tam, kde tolik, ach tolik bylo pomoci třeba . . .

Člověku tak něco hřejivého projde myslí, když čte v listě sokolském českém, který nemůže psáti přímo, ale poví vám co má na srdci způsobem tak upřímným a bratrským, že z každého toho řádku vyčtete tu pravdu a to vše co znáti chcete, třeba vytu-

šili jste, že po rozpuštění České Obce Sokolské, o kterémž se v témže listě píše, více říci nelze. Jen čtete, zamyslete se a uvažujte o těchto několika slovech, jakž napsal "Sokolský Věstník" Župy Mor. Slezské: "A jest-li dnes plane ve válečném ohni celý svět, neleží toho příčina v době dnešní, ale ve výsledku výchovy celých národů a to v několika generacích. Bylo by malicherným domnívat se, že by bylo dnes v moci několika slabých lidských rukou zastavit, či jen pozměnit běh toho, co je výslednicí myšlenek celých tisíciletí a tím vzniklého názoru světového. Přetvoř nitro každého člověka, změň jeho názory — je-li to v moci tvé — a pak se ti i podaří zastavit, či změnit směr krvavých kroků Historie! Světová spravedlnost není bohem, ale plodem lidské kultury. Vítězila vždy, byť nám třeba dnes při pohledu do minulosti pod zorným uhlem dneška se jevila jinak. To co vítězilo před tisíciletími bylo dle světového názoru tehdejších generací spravedlivým. Co jest spravedlivé dnes cítíme všichni jako výsledek kultury doby dnešní. I zde platí okřídlené slovo: Čas vše mění i časy, k vítězství on vede pravdu. Ta se dá na nějaký čas potlačit, ale ne udusit. Boj národů není bojem o statky pozemské, nadvládu (to je pouze zevní ráz boje), ale statky duševní a jejich uplatnění. Proto také ve státech poražených přichází vždy ku vnitřní reformě. — Lidstvo ve svém snažení vytýklo si konečný cíl, který jako plamínek zahřívá v duši. — Tím jest absolutní dobro. Čím více osvětluješ nitro své vzděláním, tím jasněji ho cítíš. A nyní se, bratře, postav nad strany a zkoumej kde dobro, u koho dobro. — Tou cestou jdou nezastavitelné dějiny. — Dobro zvítězí z té jednoduché příčiny, že tam vede cesta celého lidstva. Aplikuj ji na náš národ. Šel cestou tichou, cestou sebevzdělání. — Netoužil po cizím, přál svobody jiným — své dřívější viny vlastní krví smyl. Šel cestou dobra. Naše sokolská rodina šla vzorem — cestou označenou hesly: Zdraví! Síla! Krása, Láska! Zdvihám hlavu! Byli jsme a budem!"

Když navštívili jsme nestora našeho Sokolství v Americe, prvního ze zakladatelů první jednoty sokolské v St. Louisu, Mo. br. Erbena a mohli opět potřásti mu pravici, jakoby na důkaz, jak vážíme si toho starouška, v jehož tvář vryl věk již mnohou vrásku, vzpoměli jsme si mimoděk na vše to co člověk ten, český člověk, musel kdysi vytrpět, jakého dostalo se mu pronásledování a hany mnohé za vše to dobro, jež pro lid svůj byl chtěl vykonat, jak prvním českým listem svým v Americe, tak i první jednotou sokolskou... Napsali jsme své doby i měli jsme na výstavce sokolské o sletu v Praze i zanechali tam na paměť těch prvních našich průkopníků, těch prvních našich lidí českých, těch prvních nadšenců a pracovníků. A jak těšilo br. Erbena, jak těšilo jej vše, co jsme mu ze zkušeností svých vyprávěli, o těch našich začátcích se rozhovořice, jako o všem tom co až na dobu přítomnou následovalo . . . Naslouchal pozorně, mnohé náhledy s námi vyměnil, ano o mnohém podrobněji nás poučil. Bylo to několik vzácných chvil, vzácného rozhovoru a po všem tom co jsme

se dověděli z těchto úst starého horečného těšilo nás jen, že N. J. S. na podnět naší jednoty v St. Louisu, Mo., na sklonku plodného žití tohoto bratra jmenovala čestným členem. Zasloužil si toho a po padesáti letech jen vhodná to vzpomínka.

Jak bylo by to krásné, kdyby konečně přece jednou došlo u nás v českém Chicagu na postavení pravého, moderního ústavu tělocvičného, o němž dávno jsme snili a br. Čermák tak často psal, až mu konečně brk ten jeho sokolský, jakoby vypověděl služby v tom ohledu. Bylo po leta, jakoby hrách házel na zed' a teprve dnes opět jeví se příležitost, znovu se vyskytnou hlasy, že by spojením se jednoty Tábor Slovanské Lípy se Sokolem Plzeňským mohlo se mnoho docílit, že mohli bychom se přiblížit k metě vyšší, jen ehtí, jen vůli mít . . . A v Detroit po stránce technické dorozumívají se bratři a sestry dvou táborů, pod jednou budou střechou a jen nejstarší jednota Budivoj ještě váhá, ale jsme jisti, že ne na dlouho. Bylo by možné, aby plnily se sny?

Můžeme přec "tu svou ženu, novou vlast milovat, vše milovat, ale na starou matku tam doma" zapomenout mohl by jen divný člověk, hanobit pak vše co české, zlehčovat a ničit co dobré na prospěch té drahé matky naší se koná dovede jen povaha zvláštní, člověk ubohý, aneb jestli z osobních je pohůtek a příčin podobných, člověk politování hodný! Nám celek jde nade vše a neupírajíce nikomu práva vlastního úsudku, díváme se jen, že namnoze akci společné za osamostatnění národa českého nedostává se podpory těch, kdož nejhlouběji by mohli sáhnouti do kapsy! Uznáváme i právo kritiky, ve věcech národních pak zvláště, ale z té duše se nám protiví, když shání se každý sprostý klep na ostouzení jedineců a pracovníků stojících v čele toho či onoho hnutí i vyrábí se nepodařené vtipy "melicharovské" a jiné a konečně i nejhrubší urážky metají se v tvář činovníkům našim sokolským bratrem, jenž dnes dovede mluvit "o úkolech našich, směrech a cílech sokolských", aby zítra "blátem na etí utrhaní, pomluvy a klevet vlácel" bratry, Sokoly a předáky naše jediné z toho důvodu, že nechť a nemohou souhlasiti s "výbojnou kampaní" různých cirkusových lidiček a každým "salto mortale", které provádí, kdys přítel náš, kdys bratr náš a také Sokol! A tu věru není divu, když pak v ústředí našem na podobné ošklivé zjevy se poukazuje, když dítí se musí kroky podobající se občasnému výprasku nezdárných hochů.

CVIČENÍ TĚLESNÁ PO STRÁNCE VÝCHOVNÉ A LÉKAŘSKÉ.

III.

Pohyby těla mají značný vliv na svaly vůli podrobené, cévstvo, které je zásobuje, čili živí ve formě krve a lymfy, jakož i ústrojí dýchací, skladiště výživy těla našeho v dutině břišní, dále mozek a konečně nervy, které k jednotlivým svalům jdou, je řídí a kontrolují.

Víme, že každý z čtenářů, který nečetl, aneb neměl příležitosti poučiti se v listu našem, aneb v listech jiných, odborných a knih zvláště, pozastaví se nejprve u slov našich "svaly vůli podrobené," pak již jde dále a tu slovo "lymfa" bude mu třeba cizím. Z toho důvodu zopakujeme si krátce co vlastně sval těla našeho jest.

Sval jest ústrojí obdařené schopnostmi samostatně z vnitřní síly změnití svůj tvar, tak že se stane kratším a tlustším. Svaly připevněny jsou konci obyčejně ku dvěma kloubem spojeným kostím, tak že zkracujíce se přibližují kosti ty k sobě a tak pohyby vykonávají. Proto rozhoduje o směru, síle, rychlosti pohybu nejen sval sám, nýbrž hlavně způsob, jakým ku kostem připevněn jest. Upevnění bývá takové, že sval působí na kost jako na jednoramennou páku, a sice velice blízko u podpory. Tím ovšem ztrácí se na síle vykonaného pohybu, získává se však značně na jeho rychlosti. Sval, čili jak v obyčejné mluvě říká se maso na těle našem, skládá se z vláken obalených pružnou blánou čili membranou, tak zvanou sarkomma. Vlákno takové dá se uměle rozštěpiti v několik jemnějších vlákenek, tak zvaných fibril svalových. Hmota vláken svalových, jakž Maixner zdůrazňuje, ukazuje při drobnohledném ohledání zřetelně vyznačené příčné pruhování, jež jest optickým výrazem rozlišení hmoty svalové ve dvě látky, z nichž jedna láme procházející světlo jen jedním, druhá dvojím směrem. Tím vyznačují se příčně pruhované svaly čili svaly kostry vůli podrobené před svaly hladkými, které vřetenovité buňky s jednotvárnou hmotou, složené ve blány a tvořící stěny dutin výkonům výživným sloužících, jako dutiny zažívací, cév krevních atd. a tyto hladké svaly vůli podrobeny nejsou. Tolik o svalu.

Lymfa zove se míza těla našeho, která jest po krvi druhá živná látka aneb šťáva tělem kolující. Na rozdíl však od červené krve jest lymfa tekutinou jasnou, bezbarvou. Tento rozdíl v barvě jest podmíněn tím, že lymfa nemá žádných rudých krvinek. Další však součástky lymfy jsou tytéž jako krve, to jest: plasma a bílé krvinky, které se tu také jmenují lymfóvými buňkami. Stojí-li míza z těla vypuštěná nějaký čas na vzduchu, tu podobně jako krev se sráží. Tvoří se totiž na spodině hustší, rosolovitá masa tak zvaný lymfóv koláč — tedy jako při sražení krve koláč krevní — sestávající z fibrinu a ze zbytků nerozpadlých bílých krvinek, a nad koláčem jest pak čirá hustší tekutina, již zoveme lymfóvé serum. Poměr plasmatu k seru lymfóvému čili miznímu jest opět ten jako u krve; plasma jest serum s fibrinem, serum jest plasma bez fibrinu. Po stránce lučebné jest míza mnohem zředěnější, nežli krev, chovající více vody a méně součástek pevných. Lymfa jest tekutina pro výživu a výměnu látek v těle velice důležitá. Předem tím, že vycezuje se z krve, přivádí potřebné látky i buňkám přímého styku s vlásečnicemi krevními postrádajícími. Podruhé pak, že stýkající se s buňkami jednotlivých tkání, sbírá z nich látky rozkladné, činností buněk zvyklé, jako kyselinu uhličitou, močovinu a jiné, jakž Syllaba dovozuje. Jednotlivé tkáně opouští lymfa v samostatných cé-

vách lymfóvých čili mizních aneb v miznicích. Pohyb její v těchto děje se jednak tlakem nové mízy od zadu, jednak tlakem svalů, mezi kterými cévy probíhají, jednak činností hrudníku. A zde již důležitost mizního cévstva a spojení téhož s činností svalovou a ovšem hlavně zvýšenou činností soustavnou a praktickou po stránce výchovné dojista hodně se projevuje a po stránce lékařské jen vážného jest druhu. A povázíme-li, že menší miznice se pak sbírají ve společné mizovody, větší hlavní a pak menší podržené, které na konec do velikých žil poblíže srdce ústí, snadno se přesvědčujeme, že oběh mízy jest neméně důležitý pro nás cvičence a učitele i cvičitele, jako sám oběh krevní, o jehož zvýšení při jakémkoli výkonu tělocvičném sami vždy se přesvědčujeme, znájmíce toho blahodárné výsledky, jedná-li se o postup soustavný a pravidelný. Dlužno ještě podotknouti, že původ plasmatu lymfóvého jest jednak krev, jednak nejružnější tkáň tělesné. Druhá hlavní součást lymfy, to jest buňky lymfóvé, tvoří se pak předem ve žlázách mizních, ve slezině, v dřeni kostní, v lymfóvém ústrojí zažívacího ústrojí a tak dále; dále dostávají se do lymfy podobně jako plasma vycečováním krve, aneb množí se v míze samotné dělením. — Lymfa obsažená v miznicích vyvěrajících ze střeva líší se od lymfy ostatního těla tím, že jest barvy bělavé, což podmíněno jest přimísením ze střeva, z potravy vstřebaným tukem. Sluje pak chylus. Smísiv se s mizou ostatního těla, ztrácí chylus své odchylné vzezření. A když tolik jsme si uvědomili, netřeba věru, abychom dále vysvětlovali ona tak zvaná "skladiště výživy těla našeho, jakž nalézají se v dutině břišní" a na které, jakž výše řečeno, práce tělocvičná nezůstává rovněž bez účinků vhodných.

Rozkaz, aby se sval smrští čili stáhl počíná u středu mozkovém, kde pohyb se řídí, aneb počíná v míše a jde potom po vodivém pohybu k dotčenému svalu. Každá buňka svalová sevrká se, aneb šíří se, vrhajíce jistou část spotřebovaných látek, jakž je v sobě chová do prostor lymfóvých, které ji obkličují i přijímá potravu svou z plasmu čili syrovatčiny krevní, to jest tekuté součásti krve, ve které krvinky plují do dotčeného okolí. Opakovaným smršťováním, stahem, kontrakcí, buněk tyto se zvětšují jak ve tvaru svém, tak i počtu. Perimysium čili jemná blána pojivá obalující vláčenka svalová a snopečky svalové se takto posiluje, celek se otužuje a čerstvá síla dodává celé bláně kol sval obkličující. Následek toho je zvětšení, posila a pružnost zvýšená ve složení i celku svalovém!

Normální ton zdravého svaly udržuje jej v menší kontrakci i za klidu, tak že protičinné skupiny udržují nečinný úd v postavení normálním. Rámě cvičícího na hrazdě ve visu je v klidu s pokrčenými lokty a prsty staženými následkem stále činnosti stahovačů rámě a ruky, a když ochrnutí odstraní úplně činnost této skupiny, normální napjetí protičinných svalů poznenáhlu skrčuje a znetvořuje úd.

Svalová činnost může býti provázena skutečným prasknutím a povolením obalu buněčného a výtokem krve i lymfy, hlavně při cviku, jenž požaduje jed-

notné a naprosté čili úplné konstrukce. Tot' jedna z příčin bolestivosti svalů po přehnaném cvičení, přílišné námaze, a když jest bolestivost takto způsobena, obyčejně trvá tak dlouho, dokud se trhlina nezahojila a tlak konečků nervových způsobený spuchlými vlákny nezmenšil. Někdy může se utrhnouti i celý sval od místa svého upnutí na kosti aneb vazivu, když výkon byl vřeholový a napjetí nemírné, ba přílišné. V takových a podobných případech můžeme nahmatati ve svalech boule, trhliny i poznáme poruchy, které dlouho trvají, nežli se zléčí a někdy činnost dotyčného svalu na dlouho zůstává obmezenou! Nervy třeba netrpí hned, ale opakuje-li se takovéto přemrštění často, pak i účast a způsob práce nervové pokulhává, čili nervové podráždění již neděje se správně. Nutno si zapamatovati, že čím dokonaleji jest se svalu stáhnouti, ačkoliv jest na nejvyšší stupeň přetížen, a čím dokonaleji je mu vykonati hmotnou práci, jež je v poměru k jeho váze velmi veliká, tím ráznějšího nervového podráždění je třeba. Na nejkrajnější námaze svalu zakládá se (dle Schmidta) též nejkrajnější námaha příslušných ústrojí nervových. Obojí ústrojí podléhá účinku únavy. Z toho tedy vysvítá, že veškerá cvičení síly, ježto jich podstata záleží v nejkrajnější práci menšího aneb většího okrsku svalového, žádají též nejkrajnější činnost příslušných buněk mozkových a vodivých nervů pohybu. K tomuto vydání nervové energie, námahy vůle, přistupuje — čím spletitější jest pohyb, čím spíše jest to pravý pohyb obratnosti — jiný způsob nervové činnosti; jest to souřadnost čili tak zvaná koordinace. I při pohybu zcela jednoduchém jest súčasťně již mnoho svalů. Předně ovšem jest súčasťně — a převážně namáhán — sval, aneb svaly, které způsobují bezprostředně vlastní a význačný pohyb hlavní; při ohýbání údu příslušní ohybači, při napínání napínači.

Za druhé v opáčeném smyslu, nežli tyto činné svaly působí spolu protivníci, protičinné svaly čili "antagonisti." Stahem více aneb méně mírným dodávají zamýšlenému pohybu patřičnou míru, zamýšlený rozsah. Pohyb ohybačů na příklad jest tedy mírněn a ve svém rozsahu přesně omezen lehkým napjetím příslušných natahovačů, pohyb natahovačů ohybači, pohyb odvracovačů přivracovači atd. Jest tu podobnost s koněm, který má býti přesně v určitém směru řízen. To jest nemožno, táhne-li se jen za jednu otěž. Tu buď příliš málo — aneb pravděpodobněji příliš mnoho se otočí krk zvířete. Teprve má-li jezdec obě otěže zcela lehce napjaty v ruce, a jen jedné straně ráznějším přitažením dá se převaha, může pevným držením a lehkým přitažením otěže druhé strany uvésti hlavu zvířete na vlas určitě v onen směr, v který právě chce. — Právě tak má se to s pohybem svalovým, který má býti rozsahu přesně vymezeného.

Mimo to jsou spolučinné četné svaly kostry, které na kostře, na všech stranách pohyblivé, pevně přikládají ke kmenu — k páteři — ony části kostry, z nichž vycházejí svaly obzvláště hybné; neboť sval může působiti určitou silou jen z pevného bodu na svůj úpon, který jest umístěn na kosti mající

se pohybovati. Jsou tu tedy činné přidržující svaly, hlavně na krku, plecích, páteři a pánvi, které svým stahem udržují přímo rovnováhu těla, jež se každým pohybem posunuje a porušuje.

Že máme pravdu, dosvědčí vám jezdec, jichž odťahovači stehenní začasť trpí přílišnou námahou, kdežto běžci na místa, kde upnuty jsou svaly jejich na nohou stěžují na bolestivost a hráči v míč na sval tříhranný, zvedač paže (deltový) a svaly lopatkové i vazivo naříkají, jestli dlouho a přes míru hráli a se "předřeli."

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DCERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

III.

Následující soboty ráno byla děvčátka na místě, přišla do lékařovy pracovny čilá a zvědavá. Jejich nadšení a zájem dokazoval lékařovi jen, že opravdu se zajímaly o předmět jejich společné studie a o to, jakž nejsnáze se lze zasvětit v taje přírody. Doktor vzal menší láhev, jež byla dobře uzavřena i sundal pokrývku, aby konečně s povrchu nabral opět kapku i připravil pod drobnohled. Na to sám se dal do pozorování i po chvíli zavolal Bertu, aby se rovněž podívala.

"Aj to je zase nějaký druh kvasinek, čili těch rostlin; mají aspoň tutéž barvu," prohodila v údivu Berta, jenže se jí zdá, že jsou spíše kulaté a pak o něco větší, nežli kvasinky a co hlavního, že mají, jakoby nějaké vajíčko u středu svém. A to je divné, jedno to tělísko tuhle, jakoby rostlo a tak rychle se tvořilo!"

Mezi tím Marketa sotva se mohla dočkat, aby také viděla co se to vlastně pod drobnohledem děje.

Konečně dostala se ke sklu, prohlížela a pozorovala a několikrát davši údiv svůj na jevo, konečně prohodila: "Hm, tohle asi sotva bude rostlina taková jako kvasinky. To nabubření po straně není do kulata vůbec. Jde to jaksi do délky a ku podivu ještě jedno podobné se tvoří. Vypadá to spíše jako nějaké jazýčky, jež po stranách se vyskytují, kdežto hmota uvnitř se pohybuje kol. Podle mého tohle je nějaký živočich. Ta hmota vypadá jako ona středvíčku podobná, kterou dříve jsme viděli, ne-li otče?"

"To je amoeba čili tak vypadají měňavky, kořenonožci nazí, nejjednodušší živočichové skládající se jedine z protoplasmické buňky pružné a měnlivé. Žijí ve vodách i eizopásně v zažívacích ústrojích obratlovců. Ten střední bod, který Berta považovala za vajíčko jest spora čili jádro buněčné tak zvaný "nukleus". Ony malé prodlouženiny hmoty protoplasmické zoveme nepravé nožky čili "pseudopodia."

"Ach jemine, na jedné takové nepravé nožce vidím malou zelenavou skvrnu, tu najednou, jakoby ta nožička obejmula a vida již jest skvrna u středu amoeby!"

Nyní se Berta na ten pochod divný podívala a již obě v dalším pozorování samy usoudily, že to

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S. North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

vše jest asi pochod zaživací, kde malounký ten živočich polkl, abychom tak děli, kousek nějaké rostlinné látky skoro tak z poloviny veliké jako on sám a dle toho si žil. Konečně Berta zvolá: "Jen se podívejme, tuhle ta amoeba jest nyní větší, nežli se mi jevila ještě před chvílí."

"To si myslím," odvětila Marketa, "když se najedla, tak asi roste." Konečně prohodilo děvče dále: "Zdá se mi, že si nějak odpočívá, aneb snad zemřela. Stáhla všechny nožky k sobě. Ale ne, není mrtva, naopak znovu jeví život a co zajímavé, že mění svůj tvar. Možné dost, že bude si vyhledávat ještě více potravy, jenže obě její části jsou si nápadně podobny. A ono prodloužení je tu tak veliké jako u těch druhých."

Berta nahlédla do drobnohledu a povídá: "Ale to je dobré, vždyť se to tělísko začíná dělit ve dvě a to u středu a ten i onen druhý díl již ukazují každý své vlastní jádro!"

Pak Marketa studovala ten pochod nový a konečně prohlásila: "Tak a nyní jsou naprosto rozděleny a úplně. Ta i ona část vypadají stejně na vzájem a již zase vystrkují ty nepravé nožky. He, otče, tu máme nyní docela dvě stejné buňky, aneb tělíska, která vypadají zrovna tak jako ona původní, když jsme začali život jejich studovati!"

Doktor se ptal: "Myslíš, že toto dělení bylo nahodilé?" Děvčata byla toho náhledu, že nebylo nahodilým.

"Jak by jste tedy nazvaly tu původní buňku, čili tu, která se rozdělila, dávši život buňce nové?"

"Aj to musí být bezpochyby matka amoeba a ty co povstaly z ní jsou její dítky, ne-li tatínku?"

"Tak jest a tak je také zoveme," odvětil lékař, "čili v tomto případě je matka a dvě její dcery."

Děvčátka chápala a lékař pokračoval:

"Co soudíte o tom, jestli tyto dcery amoeb budou se žít asi tak jako jejich matka, jíst a růst, prospívat a dospívat, až konečně oetnou se v tomže stavu, v téže velikosti, stáří, dospělosti, tvaru a rozměru, jako byla jejich matka a v dobu určitou se rozdělí, aby také daly život novým deérám, čili novému potomstvu, tak jako matky předešlé?"

"Zdá se mi zcela pravděpodobné," odvětila Markéta. "Jenže bych ráda sama se o tom přesvědčila i uviděla, jestli se tak děje vůbec i vypožorovala na vlastní oči, možnoli."

"Víte so děvčátka, pěkně tyhle dvě amoeb dále pozorujte a střežte každý sebe menší pohyb jejich a bděte nad nimi, mezi tím co já se věnuji trochu vlastní své práci. Kdyby jste něco zvláštního vypožorovaly oznamte mi neprodleně a pak uvidíme."

Konečně, nežli uplynula hodina učební, jedna z oněch amoeb začala se dělit a obě dívky byly si nyní zcela jisty, že konečně našly a poznaly jak se vlastně ty nejjednodušší a nejmenší živočichové rozmnožují a jak žijí.

"A zemřela matka jejich?", ptal se pojednou doktor.

Z počátku zdálo se, že děvčátka jsou toho náhledu, že se tak stalo, ale pojednou vypožorovala něco zcela jiného, to jest, že matka dělila se o své živobytí, čili o svou potravu s těmi mladými, čili se svými deerami.

"A zemřely ty dcery?" dotazuje se znovu lékař.

"Nezemřely, ale i ony dělily se o potravu svou s deerami svými."

"Hm, tak by mohlo tedy jít dál a dále a kdo ví jak na dlouho," prohodil lékař. "Jest sice pravda, že mnohé z těch amoeb konečně všelijak zhynou, některé stihne smrt náhle, jiné úraz nějaký a jiné jsou slabé bez potravy i nedožijí dlouho, jiné zase choroba, neštěstí nějaké postihne, kdežto mnoho jich utraceno bývá a spolykáno většími živočichy, kteří je zabijí, však přirozenou smrtí přímo nezemře ani jedna z nich!"

"Aj tot' zní otče jako nesmrtelnost," namítla Marketa.

"Ano," odvětil doktor, "majíce na zřeteli neštěstí, úrazy a podobné, musíme ihned dodat, že žijící hmota — protoplasma — jest nesmrtelnou. Kdyby byla rostla víc a více, větší se stávající, co dle vašeho náhledu by se jí mohlo asi stát?" Rozumí se samo sebou, že děvčata tohle uhodnouti nemohla a proto doktor dodal: "Konečně by se zvětšila čili vyrostla do té míry, že by nemohla dostati dostatečnou zásobu kyslíku a potravin pro hlouběji ležící a vnitřní část své a musela by se zadusiti aneb zemřít hladem!"

Tvář Markéty se rozjasnila, neboť děvče dostalo nějaký zvláštní nápad. "To by jako znamenalo, že má-li se předejít smrti hladem a vysílením, že taková amoeba se sama obětuje za ony své dcery, za svá mlád'ata a způsobem tím zachraňuje jejich životy."

"Správně jsi pochopila," odvece otec, "spůsobem tím získala prvý stupeň v nesmrtelnost, a tento

prvý krok v nesmrtelnost získán byl, čili dobyt jest obětí sebe za jiné; čili zvítězilo se prokázáním služby!"

Hodina uplynula. Děvčata vycházejíce z úradovny lékaře byla jaksi zamyšlena a nápadně klidna. Nová myšlenka prolétla jejich mozky, nová zkušenost jímala mysle jejich. Na cestě hovořily si stále o tomto předmětu a přes den ta i ona za časté vzpoměly si čemu se byly učily, co poznaly Teprve nyní chápaly mnohé ty divy veliké přírody, teprve nyní poznávaly proč rodiče jejich jsou svobodomyšlní, proč učili je rozumovati a přemýšleti i uvažovati samostatně o zjevech tohoto života, proč líčili jim ten svět, jako veliký div přírodní, kde vše má vlastní svůj úkol a člověk sám jest jen nepatrnou částí toho vesmíru, jenž neřídí tak zvaný bůh, ani toho, ani onoho náboženství, ale síla v hmotě veškeré ukrytá a všemocná velebné přírody divuplné a tak krásné, když dovedli jsme ji chápati, aniž bychom podle dogma všelického a různých vybájených písem člověkem pořízených na ohlupování druhého báli se dnes pekla a zítra z nebe se radovali. Děvčata pochopovala a život tak krásným se jim zdál, že na příští hodinu a výklad se již těšila.

Jos. Čermák:

CO JEST NAŠÍ POVINNOSTÍ.

"A proto, bratři, svorní bud'me, svorní, vlast potřebuje všech nás k zápasu, ne proti sobě, k vrahům bud'me vzdorní, pryč s nesvorností, všeho do času: v oslavě vlasti, v lásce ku národu, na hráze světla, v boji za svobodu, vždy svorní bud'me, svorní, svorní, svorní!"
Jar. Tichý.

Bratři Sokolové—sestry Sokolky!

Jen vroucí láska k naší společné domovině, ta láska, kterou nebyl s to oslabiti ani dlouholetý pobyt v cizině, vnutila mi do ruky pero — pobídla mne k tomu, promluvit k vám několik těchto slov, vytrysknuvších ze srdce upřímného — ze srdce českého! Obracím se na Vás proto, abych slabou hřívnou svoji přispěl též k povzbuzení liknavých, k přesvědčení pochybujících — abyste nedali se odvracet od své povinnosti těmi, kdož ani v této chvíli, kdy národ náš ocit'uje se na prahu nové doby—kdy jedná se o jeho nový, slibný život anebo o úplný zánik—nejsou s to v nitru potlačiti svoji nešťastnou náchylnost k řevnivosti a rozdmýchují jiskry nesváru, kdy celá česká Amerika po příkladu jiných národností měla by státi svorná jako jeden muž — kdy heslem každého amerického Čecha bez rozdílu stavu a náboženství, mělo by býti: pomoci — pomoci těm, kdož na druhé straně oceanu obětovali vše, co jim drahého, jen aby bojovati mohli za právo a uznání naší otčiny!

Řeklo se o nás kdysi, že dovedeme býti jen velikými v malichernostech — ve věcech velikých že jsme vždy úžasné malinkými. Je-li tomu tak, pak jest mým přáním jako Sokola, aby Sokolstvo naše podalo nezvratný důkaz, že jeho tělesná, duševní, mravní a národní výchova povznesla se vysoko nad

všednost našeho obyčejného života — že vše to, co Sokolstvo o sobě hlásalo a psalo, nevreholí jen v spoustě frází, vypočítaných na zevní prázdný lesk — ale že Sokolstvo v zemi této dovede také jednati — že nemůže-li na započatém díle podílet se činně, hotovo jest přinést oběti — že nebude (jak psal Horký) "úzkostlivě chrániti své kuří oko, kdy celému národu našemu jedná se o hrdlo!"

Co očekávají předáci čeští, kteří veřejně vypořádali vládě rakouské boj a kteří tímto prohlášením obětovali blaho své, blaho svých rodin — ano kteří vydali v nebezpečí i své životy? Práce a snaha jejich vyžaduje obětí hmotné, ale Čechové zahraniční, usazení v zemích válkou postižených přispěti nemohou a na podporu z Čech z příčin pochopitelných spoléhati naprosto nelze. Zbývá zde jedině česká Amerika — zbýváme zde my, kteří při každé příležitosti přísahali jsme věrnost vlasti své, kteří za své přijali heslo Náprstkovo: "Co krev pojí, moře nerozdvojí!"

Bratři a sestry! Zamraziti musí každého upřímného Čecha, kdykoliv slyší slova: "oh já už dal . . ." — "my už dali a o jiných se píše více než o nás . . ." — "kdož ví, kam ty peníze přijdou . . ." — "a což, když se věc nezdaří . . ." atd.

Pohled'te, jaké sumy sebrali zde již chudí Srbové — pohled'te, jaké obrovské sumy sebrali Poláci! — německé ženy v zábavách stahují prsteny, strhují s řader šperky a házejí je nadšeně mezi sbírky ve prospěch věci německé — a my, kteří o lásce k vlasti tak skvostně dovedeme mluvit, my, kteří na Žofíně zvedáme nadšeně ruce k přísaze věrnosti svému původu — ve chvíli, kdy nastala doba činu, my vymlouváme se, "že jsme už dali . . ." my projevujeme obavy, "aby ten náš dolar někdo nezpronevěřil" — my máme strach přispěti, že "snad bychom mohli býti za svůj dolar v očekávání svém zklamáni!"

Jak truchlivý to obraz naší národní obětavosti — jak truchlivý to doklad, jak krásná slova jsme s to zdůrazňovati skutky!

Není dnes snad jediného upřímného našince, jenž by v těchto těžkých dobách nebyl položil svoji hřívnou na oltář lidskosti. Konaly se sbírky ve schůzích — v zábavách — ve školách (pro ženy a sirotky všech národů) a nikdo nehledá za to své jméno v novinách! Jen ti, kteří obyčejně mají veliké obtíže "najíti cestu od svého vlasteneckého srdce do své opatrné kapsy" — jen ti jsou samé výmluvy, samé obavy — samé pochyby!

Bratři a sestry! Když ponejprv zavítal mezi nás umělec Jan Kubelík, házel se pětkami, ano padesátkami na skvostné dary. — Nic nám nebylo příliš drahým — nic nám nebylo příliš skvostným, jen abychom před veřejností ukázali, že dovedeme "přetrumfnouti" ty druhé! Byli zde čeští hosté — bratři Sokolové — a města se přímo předstihovala v nádherných slavnostech — banketech, v nádherných cenných darech a nikomu nenapadlo tázati se, zdali by nebylo lépe tolik peněz obětovati na věci prospěšnější. Zmocnila se nás horečná štědrost a obětavost jen proto, že při ní byl hluk — sláva — slavnostní osvětlení, a že bylo lze při té příležitosti z národního trhu odnésti si taky kousek laciné, pomíje-

jící slávy? Či má to sloužiti jako doklad, že i my jen ve věcech malicherných dovedeme býti velikými?

Na to nesmí v našem Sokolstvu dojiti — my musíme se vzechopiti nyní k novým obětím — my musíme se vzechopiti k činu, my musíme ukázati svoji obětavost i v době tak vážné, jakou jest nyníjší.

Plzenský Sokol a Tábor Slovanské Lípy podávají k odhlasování návrh, aby z ústřední pokladny V. V. bylo ve prospěch osvobození akce přispěno tisícem dolarů — a já a všichni upřímní Sokolové pevně doufáme, že návrh přijat bude jednohlasně. Já pak k tomu připojuji vřelé přání, aby každý Sokol a každá Sokolka N. J. S. uložili si dobrovolně povinnou daň 1 dolaru ročně k účelu tomuto a tuto také hned odvedli. Učiníš-li tak bratře a sestro, budeme moci co celek s pýchou říci, že co Sokolové a Sokolky, co synové a dcery naší těžce zkoušené Čechie vykonali jsme svoji povinnost, že nezklamali jsme v době zkoušky nejtěžší. Neříkej nikdo, když přispěje ústřední pokladna, že Ty již přispěti nemusíš. Co tím bratře obětuješ na oltář vlasti? Čtvrták za čtvrt roku! — Jsi chud? Odepři si ten čtvrt roku pět sklenic piva a máš obětní obnos pohromadě!

Ze staré vlasti pronikl k nám hlas: „spoléháme na americké Sokolstvo . . .!“ nuže, jednejme, neboť bylo by hanbou, kdyby důvěra v nás kladená měla býti zklamána!

Jen vlastní síla — vlastní obět' jest s to pomoci — na jiné spoléhati nesmíme; i malí národové v bouřlivých dobách dovedou uhájiti své bytí, budou-li svorní, budou-li silní! Pamatujme si slova Svaf. Čecha:

„Věřme jen sobě, své práci a pili, věřme jen svatému nadšení v nás, věřme jen vítězství slovanské síly, která si podepře krajně tu hráz, věřme, že národ náš, veliká Sláva s korunou lidskosti za štítem práva dobuje korunu velebných krás!“

Slavomír Kratochvíl:

NOVÁ ČESKÁ MYŠLÉNKA.

Na cestu za úspěchem.

Nová Česká Myšlénka. — Tyto lidové, zcela nové nauky začaly vycházet r. 1905 také v češtině, a vrací-li se z Ameriky nyní oklikou do české Ameriky, jest to zajiště též určitým působením zákona o příčině a účinku, který je sem vrací již ve formě vystříbené a zbystřené. Nejprve začala vycházet r. 1906 „Knihovna samouka“ co podklad pro účelné a praktické sebevzdělání a výchovu charakteru mladých snaživců. Pak vzniklo již bohatší Ústřední vydavatelství pro praktickou psychologii, jež bylo samostatným, odborným nakladatelstvím. Po odstranění různých vad a nedostatků, založil jsem r. 1913 s dvěma druhy nakladatelství Nová Česká Myšlénka, jež se do dnes vykázovalo slušným již počtem 34 knih, v nové literatuře vydaných, z nichž část byla převzata od předchůdců, část pak vydána již pod novou firmou. Některé knihy vyšly až v šesti vydáních po 2000—4000 výtisků (vyšly knihy o technice sebevzdělání, pěstění silné vůle, vytrvalosti, o systému úspěchu, zdokonalení paměti j. a j.) Docházely

sta povzbuzujících dopisů, a přední lidé a listy začínali si věci všimati. Mělo dojiti ku vydání nové knihy, „Pěstění odvahy“ (Culture of Courage), pro níž a nějaký materiál pro časopis N. Č. M. jsem si chtěl zajeti do Ameriky. Přišla však válka, a nebyla-li odvaha někde dosud vypěstěna, bylo na to již pozdě. Zajel jsem sem však přece, ježto mi šťastná hvězda přála, a ježto se i zde tu i tam odvahy, často jen i k pravdě nedostává, pokouším se nějaké to semínko zaseti kde jen příležitost se hodí. Kterési se přece ujme.

Začínám publikovati tyto statě ve věstníku Sokolstva. Vyrostl jsem mezi Sokoly a jsem jím stále. Nové České Myšlénce se zejména daří v půdě dobrého charakteru, a ježto i v české Americe Sokolstvo tvoří nejlépe organisované a ukázněné celky, mám za to, že vyšel jsem rozsévati na dobré pole. Nemíním opomenouti, že na titulové desce seznamu knih N. Č. M. je lev opírající se o štít s nápisem „Probud'me svou sílu“, a pod úvodním programem Havlíčkův citát, „Lid chce býti podněcován“.

Nedostatečné rozšíření vědeckých zásad. — Zcela zřejmě vysvítá z uvedeného jedna okolnost. Vzhledem ku nepřístupnosti zmíněných vědomostí a zkušeností, největší část lidstva nikdy jich neužila. Poznání, jež někdo nabyt, zaplativ za ně trpkými zkušenostmi a mnohou přetěžkou ztrátou, nepřecházela z něho na ostatní, a tak opět každý nový podnikavec, který se pustil na cestu za úspěchem, nezačal tam, kde jiní přestali, nýbrž musil počítati znovu, a od počátku, opět trpce a draze platiti nové a nové zkušenosti, a vytvářeti si sám zásady, jež k dosažení úspěchu vedly. Často však tohoto ani nedocílil, nabyv pouze vědomostí a schopností ku dosažení úspěchu, jež mu ale v pozdním věku nebyly již mnoho platny.

Řekneme to populárním případem. Někdo, třeba čiperný krejčí, spatří na staroměstské radnici obraz Brožíkova Husa. Každý, i krejčí ví, že k namalování takového obrazu jest potřeba plátna, štětců, barev a j.; mnohý dovede sám i trochu malovati, aneb aspoň mazati. Jen málokterým však jest známo něco o rozdělení stínu a světla, o účinku jednotlivých barev, o jejich míchání, o pokládání na plátno, docilování různých efektů a pod. Dejme tomu, že zmíněný krejčí volil nevhodné zaměstnání, a že má znamenité vlohy k malířství. Kolik ale by musil pomalovati plátna, vyplýtvati barev a peněz, sil a času, než by dospěl vlastním poznáním k oné technice, již na akademii lze se hravě a brzy přiučiti a než by namaloval nějaký kloudný obraz. Umřel by dříve, než by se sám řádně malovati naučil.

Trvá to staletí času, než se přijde na nějaký vědecký objev; a pak nováčci zaučejí se v něj v několika hodinách! Kolumbovo vejce! Snadno se lecos rozumí, když někdo všechny klopotné cesty ku objevení již prodělal. Připomínám si živě výjev z Longylova „Tajfunu“. Francouzský profesor, dobrácký a důvěřivý typ západo-Evropana, debatuje se svým přítelem, Japoncem, jenž jest jedním ze zvědů, kteří co organisovaná tlupa byli poslání do Evropy, aby zde pro Japonsko vykořistili vše, co se dá. Vykládá mu, kterak dlouhá staletí a věky evropští učenci a věděteli bádali, zkoumali a pokoušeli se, než přišli na všechny moderní výzkumy, jimiž Evropa, a po ní i Amerika se kulturně a hospodářsky tak povznesla. „A vidíte profesore, co jste se nadřeli, a my to máme dnes všechno tadyhle!“ vskočí mu vítězně do řeči lstivý Japonce, udeřiv nevelkou knížkou o dlaň. Jest to poznámka, v jejímž tonu jest i vysměch, i pohrdání chytřejšího, i hrozba. Ano, práce celých těch staletí celého světa byla shrnuta v řadu knížek, jež se vejdou do učencovy pracovny!

Všecky možné vědecké knihy světa pojednávají vlastně o dosažení úspěchu. At' již v tom či onom oboru lid-

ského snažení, jež jeví se v milionech odstínech projevů vůle člověka. Chemik, který snaží se vytvořit novou třaskavinu, lékař, který vyhledává nové cesty, jak právě by napravil zhoubné účinky oné, mladík, jenž se uchází o lásku děvčete, sok, jenž ho chce předejít, kněz který chce poučiti nebo zneužiti, tisíce milionů lidí snaží se o úspěch po svém způsobu. Spousty knih podávají návody ku jeho dosažení ve všemožných oborech. Návod, jak zceliti rozbitý hrnek, nebo Marxovy zásady socialismu, každý projev, dávající nám nějaký nový názor, novou vědomost, pokyn, jak docíliti to či ono, jest návodem, ku dosažení úspěchu. Nebot' jak ten, kdo úspěšně slepil rozbitou vázu, či kdo úspěšně rozřešil sociální problém, měl zdar, — ve svém smyslu.

Ale začátečník nepotřebuje věd, shrnutých v myriádách lidských, písmem, tiskem či řečí projevených myšlenek. Potřebuje z počátku úvodu, breviáře, základních vět věd, jichž rozčlenění vyhledá si pak dle své potřeby. A tu prostý, nestudovaný člověk, třeba nadaný, ale pouze průměrně vzdělaný, narazí na tisíce překážek. Hledá po knihovnách spisy, jež by mu byly úvodem k jeho práci, pokynem pro postup, radci na cestě za úspěchem. Co však nalézá? Odborné spisy, jež se hodí pro ten či onen odbor jeho myšlení, práce a pod., avšak nikde nenalézá začátku. Chodí jako v začarovaném kruhu.

Dostanou se mu do rukou knihy filosofické, psychologické, zásady sociologie, matematiky, j. a j. nauk, jež s vývojem kultury stále více a více se rozčleňují, a oddělují od mateřských věd, v nichž původně byly zahrnuty. A nejen to, že nachází vždy jen část, a ne vše shrnuto v malé, přehledné čítance pro začátečníka, v jakémsi slabikáři nauk, jež by pro začátek potřeboval. Většina vědeckých knih jest ke všemu psána ještě slohem proň nepřístupným, jenž předpokládá již značnou znalost věcí, o nichž neví, kde by se jim učil, a jichž učení zdá se mu skoro i zbytečným, neboť ho nemůže v praxi použiti. Nalézá zde tvrzení, jež co do správnosti nemůže vyzkoušeti jinak, než jich použitím v obecném životě. Aby je však mohl takto zkoušeti, musily by býti podány tak, aby si je co prostý čtenář, dovedl z obecního života (nebo ze svých zkušeností), najíti příklad, na který se takové tvrzení hodí a jeho správnost zkusil.

Zajímavé příklady. Nová Česká Myšlenka v jednom ze svých oddělků obsahuje zajímavou metodu, jak se učiti cizím jazykům. Slůvka, jež se dříve učila čirým mechanickým odříkáváním, na př. divine — božský, divine — božský atd. třeba dvacetkrát za sebou, kterýž suchopárny způsob byl úmorným utloukáním mladého ducha mládeže, učí se dle N. Č. M. takto: **Divine**, vyslov divajn. Wein je známé německé slovo, značí víno. Víno má někdy božskou chuť. Anglické slovo divine značí česky **božský**. Ruské slovo popryšče (životní dráha) je zpracováno takto: popryšče, po pryčce, brička (kočár) cesta, dráha; životní dráha. Srbsky: naměštaj (pisárna): naměš taj; náměstí, obchod, pisárna. Atd., atd. Každé cizí slovo dá se podobně zpracovati i zkoušel jsem to na tisících. Němci mají (Methoda Poehlmanova) celé tištěné cizojazyčné slovníky, kde se cizí slova podobným způsobem upravena tak, že se snadno poutavým a zajímavým postupem zapamatují. Ale to jest jen ukázka. Zázraky paměti a divý mnemotechniky dokáží se podobnými pomůckami. Laik tuto metodu brzy pochopí; avšak není nijakým novým výmyslem, nýbrž jest založena na čistě vědeckých, dávno probraných zásadách aphéropetivní psychologie, s asociací ideí, čili sdružování myšlenek.

Někdo přijde domu nadává, že koupil nepotřebnou věc, již koupil jen, podlehnuv neodolatelné výmluvnosti prodavačově, který docela nevědomky použil zásad vše-

obecně známého učení o suggestci. Mluvívalo se o uhranutí, uřknutí, podléhání vlivu cizího, a hle, dočteme se, že Masaryk již r. 1880 přednášel ve Vídni o hypnotismu, o němž je obrovská literatura, a jehož se vědecky používá po desetiletí. Předseda britské vědecké společnosti, Lodge, zabývá se vysmívaným spiritismem, a přišel na celou řadu překvapujících věcí, jež by se nám zdály zázraky. Těchto příkladů by bylo na tisíce.

Prostý člověk, chce-li věřiti, musí poznati a přesvědčiti se, aby konal a řídil se tím, co věda tvrdí. Nejlépe dá se to znázorniti zase příkladem. Jistý druh cvičení sílí určitý sval. Jest vědecky dokázáno, proč, a za jakých okolností. Ale jak ten, kdo tomu věří a podnikne cvičení, může cvičením docíliti sesílení svalů. Ale nejen sílu svalů, ale i sílu vůle lze zvýšiti jistými cviky. To jest pro prostého člověka novinkou; a ač by si silnější vůle a vytrvalost z duše přál, musí se napřed přesvědčiti o pravdě tohoto tvrzení. Jen jest třeba jistých zkušeností. Vím-li, že tím či oním cvičením někdo nabyl síly svalů, nebo síly vůle, mám větší chuť cvičení podniknouti, než kdyby mi to známo nebylo. Nemám-li příkladu, zkusím to sám, mám-li dobrý návod. Podobné a zajímavé návody podává Nová Česká Myšlenka.

(Pokračování).

J. Sedlák:

MRTVÉ PÍSMO.

Bratři, kdo z vás čte "Sokol Americký" — ptám se ve mnohých jednotách — zvedněte ruku! Tři páže odvažně se zvedají v řadě dvanácti bratří a čtvrtá je nasměle následuje. Ptám se jinde a jinde a všude jen asi třetina bratří páže pozvedá. A ostatní nečtete? A proč nečtete? Neumíme česky číst! Já umím trochu číst, — ozývá se jeden — ale dá mně to moc práce, proto nečtu!

Přes 7,000 tiskneme čísel "Sokola Amerického", posíláme jej všem členům jednoty naší, aby všichni věděli, co konáme, jak pokračujem neb rosteme. Právě proto jsme učinili odebírání "Sokola Amerického" povinným, aby každému členu bylo umožněno sledovati práci naší veškerou. Však pouze 2,500 bratří "Sokola" čte, 4,500 nečte! Ale abych nebyl příliš přísně stihán, uberu těm nečtenářům ještě půl tisíce a přidám jej těm prvním, abych tak mohl říci číslo okrouhlé — 3,000. A což ty 4,000 výtisků neb více, ty se zahodí? Tak jest, bratře! Jdi do mnohých rodin členů našich a najdeš "Sokol" buď pěkně ještě zabalen, jak listonoš jej přinesl, nebo vidíš jej hned po obdržení válet se v koši mezi ostatními papíry, aneb někde v koutě pohozen a pošlapán. Ano, bratře milý, tak jsem viděl, tak se mi stalo, když žádaje bratra jednoho o číslo minulé, ten v koši se prohraboval, že prý trebas tam ještě bude, jestli s ním již nepřiložili. Ale bylo tomu již dávno, co jej tam hodil, proto byl již zničen. Jen málo je těch bratří, kteří dychtivě očekávají příchod čísla nového a pilně toto přečtouce, opatrně každé číslo uchovávají pro leta budoucí.

Dobře jsem v počátku řekl — mrtvé písmo — vid'; jet' písmo těch čtyř tisíců výtisků úplně mrtvo. — Jakým způsobem dá se k životu přivesti to písmo, nebo kde vězí hlavní vina, že málo se čte. Nevězí, bratře, u těch, kteří mnohé řádky tam píší, neb kteří toto číslo všem zasílají, aniž vina hledána může být u těch, kteří toto dostávají, však — neumějí čísti.

V prvé řadě jsou to poměry zdejší — jet' českému člověku zde rozenému bližší řeč anglická. Nedostatek českého vzdělání jest všude až příliš zřetelným. Ve mnoha případech vinní jsou rodiče, že dítě své česky neučí, mluvíce mnohde na ně jenom anglicky, takže toto ani trebas česky nerozumí. — Jak pak ale dá se tomu od-

pomoci? Jakým způsobem přinutíme členy naše, aby četli? Jenom jediná cesta jest otevřená, jediná věc je možná. Byli bychom za skutek tento však rozhodně kačeřování, že zrazujem českou věc. — Psáti některé články řečí anglickou, aby těm, kteří rádi by věděli něco o své jednotě a poměry jim jakékoliv nedovolily česky se naučit, bylo toto umožněno.

Záleží-li nám na tom, aby veškeré členstvo naše četlo, hledejme nějaký prostředek, cestu k tomu. Bude-li jiná, než jsem zde naznačil, pochybuji. Nezáleží-li nám na počtu čtoucíh náš "Sokol", jděme bezohledně, však také bezúspěšně bud' v před či nazad. Pak nemohu udati přesný směr. Budeme-li dále přijímati za členy děti českých rodičů, které česky čísti nedovedou a neobjasníme-li jim jakkoli pravý úkol náš, učiníme z nich Sokoly nevědomé poslání sokolského.

SLET A ŽÁVODY ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S., v Chicagu v červnu 1916.

Cvičení prostná mužů.

Základní postavení: stoj spatný, ruce otevřené.

- a) Stoj výkročný pravou v před — vzpažit předpažením, poloha palcová,
 - b) stoj výkročný levou v před — předpažením zapažit zevnitř, dlaně ku předu,
 - c) stoj výkročný pravou v před s $\frac{1}{2}$ obratem v levo do stoje únožného levou — upažit nejkrásí cestou (poloha hřbetní),
 - d) výdrž.
- a) Stoj spatný přísunem levé — předpažit připážením (pol. palcová),
 - b) únik pravou v zad — mírný předklon — předpažit dolů (pol. palcová),
 - c) vztyk, vzpřím, výpad pravou v před — vzpažit předpažením (pol. palcová),
 - d) výdrž.
- a) Vztyk a $\frac{1}{2}$ obrat v levo do stoje rozkročného — upažit nejkrásí cestou (pol. hřbetní),
 - b) $\frac{1}{2}$ obrat v levo do stoje zákročného pravou — předpažit, pravá obloukem spodním, levá nejkrásí cestou (pol. palcová),
 - c) předhyb v levo — zapažit zevnitř (dlaně ku předu),
 - d) výdrž.
- a) Vztyk, stoj spatný přísunem pravé — upažit (pol. hřbetní),
 - b) připážit (základní postavení),
 - c) d) výdrž.

ODDÍL II.

- a) Stoj výkročný pravou v před — předpažit (pol. palcová),
 - b) odhyb v levo (do výpadu l. v zad) — ohnout, pravé předloktí na levém,
 - c) únik pravou v zad — mrštit a předpažit vzhůru (pol. palcová),
 - d) výdrž.
- a) $\frac{1}{2}$ obrat v pravo v podpor dřepmo únožmo pravou levoruč — upažit pravou horním obloukem (pol. hřbetní), hled v pravo,
 - b) podpor klečmo únožmo pravou levoruč — ohnout pravou, dlaně otevřená, prsty u čela,
 - c) sed únožmo pravou, levou dlaní o zem se opíráme, levá noha skrčená pod pravou, pravá páže pokrčená mírně se opírá o l. koleno, hled k zemi. (Při spádu do sedu posune se l. ruka mírně stranou. Zde znázorněn umírající Gall),
 - d) výdrž.

- a) $\frac{1}{2}$ obrat v levo do podporu klečmo pravoruč — zanožit pravou — vzpažit levou (pol. hřbetní), (páže, trup a noha ve vodorovné přímce),
 - b) klek levou předkrokem pravé — ruce založit na kříž, pravá přes levou,
 - c) d) výdrž.
- a) Vztyk — $\frac{1}{2}$ obrat v levo do stoje rozkročného — mrštit a upažit (pol. hřbetní),
 - b) stoj spatný přísunem pravé — připážit,
 - c) d) výdrž.

ODDÍL III.

- a) Předpažit dovnitř, ruce otevřené, prsty u sebe,
 - b) dřep — mírný předklon — skrčit připážno, ruce otevřené u prsou, dlaně u sebe, prsty směřují ku předu,
 - c) vztyk — vzpřím — výpad pr. v před — trčít v před a upažit, malík vzhůru (znázorněno plování),
 - d) výdrž.
- a) Vztyk — přísun levou — vzpažit připážením (pol. palcová),
 - b) $\frac{1}{2}$ obrat v pr. a výpad pr. stranou — upažit l. (pol. hřbetní) — upažit pr. dolů, ruka v pěst, dlaně vzhůru,
 - c) vztyk — $\frac{1}{2}$ obrat v l. a výpad pr. v před — předpažit vzhůru pravou horním obloukem, dlaně otevřít, hřbet vzhůru — zapažit levou, ruka otevřená dlaní na zad,
 - d) výdrž.
- a) $\frac{1}{2}$ obrat v l. — úhyb (ve výpad) v l. — předklon na levo — předpažit, (koleno mezi pažema),
 - b) výdrž.
 - c) vztyk — vzpřím — úhyb v pr. — úklon v pr. — vzpažit horními oblouky v levo (noha, trup, paže v jedné přímce),
 - d) výdrž.
- a) Vztyk — vzpřím — dřep přísunem l. — upažit hřbet.),
 - b) vztyk — stoj zánožný pr. — vzpažit připážením (pol. palcová),
 - c) přísunem pr. stoj spatný — připážit upažením,
 - d) výdrž.

ODDÍL IV.

Ruce v pěst.

- a) Přednožit pr. dovnitř — předpažit na levo (palc.),
 - b) výpad v pr. stranou — vzpažit, pr. obloukem dolů (palc.),
 - c) vztyk — přísun pr. — předklon — oblouky nahoru upažit, ruce otevřené, hřbet.
 - d) výdrž.
- a) Vzpřím — $\frac{1}{2}$ obr. v l. — přednožit pr. — vzpažit, pr. obloukem dolů, (ruce v pěst, palc.),
 - b) přinožit pr. — oblouky na zad podpor dřepmo,
 - c) vztyk — stoj úkročný pr. — vzpažit zevnitř předpažením, ruce otevřené, (palc.),
 - d) výdrž.
- a) 1/1 obr. v l. na l. noze — švihnout pr. do unožení a spodním obloukem pravé vzpažit, ruce v pěst — a
 - b) oblouky na levo podpor dřepmo únožmo pr.
 - c) klik ležmo za rukama,
 - d) výdrž.
- a) Vztyk a výpad pr. v před — mírný předklon — vzpažit, ruce otevřené,
 - b) výdrž.
 - c) vztyk — vzpřím — přísun levou — připážit upažením,
 - d) výdrž.

Každý oddíl cvičí se v jednu stranu osmkrát.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO ROCE . . .

Po porážce na Kosově poli.

Syn cara Lazara Štěpán Lazarovič nastoupil u vládu, jenže stal se vasalem nového sultána tureckého Bajazita, o němž již byli jsme se zmínili. Lazarovič panoval do 1427 a jeho následníkem byl Jiří Brankovič (1427—1456), jenž zbudoval známou pevnost Smederevo. Po smrti syna jeho a následníka Lazara, Turci zaplavili celou téměř zem (1459). Roku 1463 sultán Mohamed II. z nenadání napadl i Bosnu a podmanil si a též osud potkal Humu čili Hercegovinu roku 1482, kdežto 1499 vrhli se i na Zetu to jest Černou Horu, poslední to srbský stát, rozdělivše země takto získané v pašaliky. Od té doby až do roku 1804 zápas Srbů s Turčínem obmezoval se již jen na záchranu národní individuality a pravoslaví.

K tomu dodati dlužno, že po porážce srbských vojsk na "Kosovu polju nesrečnome", jak dí srbská národní píseň 1389 srbská země rozdrobena na státečky feudálních pánů. Ve skutečnosti na Kosově poli propadlo již jen fiktivní srbské carstvo, neboť vnitřní rozbroje již dříve zničily jeho jednotnost a místo starého velikého státu objevilo se více údělných knížectví bez politické souvislosti. Ona, jež ležela severně od Šarského pohoří byla zachovala svobodu, kdežto knížectví na Jih prostírající se byla závislá na Turecku, jakž Jireček dokazuje.

Nástupce Murata I., jenž tu padl zároveň s carem Lazarem, jakž jsme si již pověděli, sultán Bajazit pokračoval v porobování srbského národa, což mu jen usnadňovala nesvornost nejbližších Lazarových příbuzných. Sultán Bajazit podmanil si jednoho po druhém, přinutiv je k placení poplatku poddanského i k vojenské pomoci. Tak v osudném křížáckém boji s Turky u Nikopole roku 1396 pomahalo Turkům 5,000 Srbů pod vedením Lazara syna Štěpána Lazareviče.

Po velké porážce Turků v boji s Tatary u Angory v Malé Asii 1402 ještě jednou naskytla se příležitost k osvobození srbských zemí. Štěpán, jenž po nikopolském boji převzal vládu nad zbytkem Lazara carstva, nelenil po angorské porážce — tu zase bylo v boji srbské vojsko — těžiti z příznivé situace. Vypudiv Turky ze země nazval se samoděrzcem a despotou země, srbské, přímoří a podunajských krajů. Snil o znovuzřízení bývalého Lazara carstva a skutečně rozšířil hranice značně od Sávy a Dunaje do zotsko-skadarského přímoří, od Driny do Šara a rozvodí mezi Strumou a Vardarem. Proti přístupu příboji Turků hledal opory ve sblížení se Západem to jest s Uhry, dobře věda, že angorská porážka jen prozatímně ochromila tureckou moc vojenskou. Tu ale nadešly sváry a boje mezi Bajazitovými syny a poskytnutá znovu příležitost k posílení postavení Srbů na Balkáně. Přidružil se tudíž k jednomu z nich, k Mehmedovi, pomohl mu silou vojenskou i zvítězili. Od té chvíle panovalo pak mezi nimi přátelství až do smrti sultána (1421) čili po celou dobu osmi let Srbsko mohlo žíti v míru, jakéhožto případu nebylo za plných uplynulých sto let, napsal kronikář.

Od té doby jeví se nám Srbsko jako kocábka na rozbouraném moři. Dva byly tu protivné proudy. V bojích mezi Východem a Západem Srbsko bylo na prvé ráně, bylo jakoby na vázkách až konečně drtivá přesila osmanského prodírání na Západ poválila Srbsko úplně. Za Mohameda II. stoupla moc púlměsíce k zenitu a s pádem Cařihradu (1453) osmanská říše vstupuje na místo byzantské. Turecké vojsko proniká do severní Italie a sultán Mahomed II. pomýšlí již na válečné tažení proti Římu. Jeho nástupce Selim připojil Egypt (1529 a 1532). Srbský stát nemohl býti netknutým ostrovem v této všeosmanské záplavě, jež ještě jednou (1683) udeřila svým příbojem na

Vídeň. Následující porážky Turků (1683—1684) i dobytí Bělehradu princem Evženem Savojským (1689) zaměněny opětným jich vítězstvím. Bělehrad znovu dobyt Turky a roku 1717 opět obsazen princem Evženem Savojským. V rakouských rukou zůstal pak bělehradský pašalik do 1739. V tříletých bojích rakousko-tureckých o Bělehrad zvítězilo Turecko, jež jej podrželo dalších 64 let.

Z dob dávných . . .

Srbský "guslar" hraje na primitivní nástroj svůj, na ty svoje "gusle" a zpívá, aneb vypráví vám hlasem tak zvláště modulovaným, že chtě nechtě musíte jej vyslechnout a tu dozvídájete se o hrdinech a junácích dob dávných, mnohých těch bojích proti púlměsíci, mimoděk nahlédnete i do dějin národa bohatyrského a chrabrého, jenž ani ve chvílích nejhorších nikdy nezoufal, o milost neprosil . . . Kolikráte měli jsme příležitost vyslechnout takovou "ratnou pesem", takovou baladu opěvující statečnost toho či onoho junáka, jenž i mnohdy za cizáka se bil! Nu, a tak bylo i v Uhrách, kde jak známo mnoho Srbů se od dávná nalezalo, aby čelili vpádům Turčina a roku 1690 mnoho jich přibýlo. Toho roku za dovození císaře Leopolda I., srbský patriarch z Peči přistěhoval se sem spolu se 400,000 Srby, již jej následovali. Byla jim zaručena jistá část náboženské i politické neodvislosti vydaným patentem císařským, ano dovolovalo se jim i voliti si vlastní vejvody podřízené ovšem oněm císařským. Slibovalo se jim mnoho a mnoho opět nesplnilo. Ochrany a slyšení se Srbům dostávalo vždy, kdy Vídeň je potřebovala proti záplavě púlměsíce, aneb povstavším Maďarům, jinak ale ponechání jsou za doby klidnější na pospas Maďarům a katolického kněžstva. Po míru v Karlovicích byla zřízena vlastní vojenská hranice podél břehu Sávy a Dunaje až po Maroš. Srbové tu bydlící vynikli statečností svou a udatenstvím ve stálých bojích proti říši osmanské i pomahali hlavně principi savojskému Evženovi na jeho vítězném pochodu proti Turčinu, nastavující prsa svá vždy za Rakousko, které v době přítomné tak se odvděčuje, že když samo nemohlo najalo si pochopy německé a hordy "bratrského" národa bulharského spolu s bývalým úhlavním nepřitelem Turčínem, aby jen vše co srbské se udolalo a zničilo . . . Jaký to vděk, jaká ironie osudu, povážíme-li, že byly doby kdy Vídeň jsouc obklíčena Turčínem jen Slovanům děkovala za svoje zachránění.

Roku 1737 patriarch z města Peč, na pozvání rakouského císaře vyzval své věrné k vystěhování se a již s mnohými vydal se na cestu, ale Turčín dovedl se o tom, napadl Srby a veliký masakr byl toho následkem, jakož i zrušení patriarchatu v městě Peči, vedle zrušení náboženské autonomie a hrozného pronásledování lidu za všechny ty tendence vystěhovalecké a snahy dostat se přes hranice do Rakouska.

Když na trůn vstoupila Marie Terezie, srbský živel v rakouské armádě převládal a za služby prokázané ve válce o následnictví nové výsady získali Srbové, ale vždy jako před tím pouze na papíře, protože Maďaři slovanské národy utiskující dovedli zneužívat i tak zvaných zaručených práv lidu srbského. A tak se stalo, že 1751 až do roku 1753 více jak 100,000 Srbů se zvedlo a opustilo Uhersko, jen aby se zbavili maďarského pronásledování. Odebrali se totiž na Rus i usadili se mezi Kijevem a Otčakovem, kteroužto oblast nazvali pak "novou Srbijí".

Konečně 1779 Srbové rakouští docílili náboženské i výchovné autonomie. Napotom mnohokrát se bili za Rakousko proti púlměsíci a za Josefa II. vzala rakousko-srbská vojska Bělehrad (1789). Při vyjednávání o mír

ve Svištově získané a podmaněné částě Srbska i s Bělehradem znovu octly se v rukou Turčina. Leopold II. poskytl Srbům táž práva jako Uhry měli, ale to Maďarům nikterak nevdalo, aby osobovali si práv větších v tom pohraničním území na jiho východ a jih pomezí rakouského, utvořeného výhradně na obranu proti Turkům. Obvod Vojenské Hranice sahal od moře Jaderského, až po nejvýchodnější konec Sedmihradu. Na vzdor všelikým těm výsadám správa vedla se způsobem vojenským, od dob Marie Terezie do roku 1848 přímo z Vídně válečnou radou, pak ministerstvem vojenství až do svého zrušení 1873, kdy úplně přidělena byla i připojena Chorvátsku a Uhrám. Roku 1848 za revoluce srbské shromáždění v Karlovicích prohlásilo plukovníka Štěpána Šupliće vojvodou Srbů v Uhrách, kdežto metropolita Rajačić prohlášen byl patriarchou. Vídeňská vláda však neschválila usnesení karlovického sněmu i slíbila a na sliby národům svým zvláště slovanským byla vždy chlapík jak známo, že jim vojvodinu povolí ale pouze v rámci vnitřní organizace jejich. Tolik jim slíbil císař František Josef a sotva byli Uhři na hlavu poraženi za pomoci slovanského Ruska a povstání jejich se nezdařilo, prohlásil se císař sám "velkovojvodou srbských oblastí" říše své. Vše to druhé co se Srbům slíbilo na výsadách a svobodě jednoduše se zapomělo a znovu se lidu bral jazyk jeho, náboženství a podle vzoru rakousko-uherského útisk byl mu údělem. A tak z jednoho utrpení a otroctví šlo se do druhého. Tu otročil mohamedán, tam bratr křesťan.

V Srbsku samém v těch dobách podmaněné země poděleny na jednotky, závislé naprosto na ústřední vládě a hlavně v berničním ohledu, neboť ústřední soustavu dovedli Turci uplatnit jen ve válkách a nikdy u vnitřní správě. Pašalíky, jak nazvány tyto politické jednotky správní, poděleny na spahiluky. Turci zachovali vůbec staré správní zřízení v Srbsku, jen jména změnivše a na otroctví přidavše. V bělehradském pašaliku begové objevili se na vsích teprve za janičarské doby, za doby sultána Murata I., tvůrce janičarstva. Od šestnáctého do osmnáctého století byli tu jen spahijové. Avšak později bělehradský pašalik spravován bělehradským pašou, býval přeplněn živlem, ježž ústřední vláda nejraději viděla někde na nejzazších hranicích říše. Zvláště, když po smrti Mustafy paši na počátku devatenáctého století zmocnily se bělehradského pašaliku úplně janičarské družiny, v zemi bylo nejhůře. Jich vůdcové — dachije — vnutili se svými druhy všem vsím za spahije i za čitlukašibije. Po vsích zřízeny chány, v nichž ustanovili subáše, jimž sedláci úplně vydáni byli na milost i nemilost.

Odtud tedy ono stěhování za Dunaj i Sávu a na Rus. Bylo jaksi provětráním národního strachu i překypělé trpělivosti. Zejména od opětného dobytí Bělehradu Turky vyliďňování Srbska postupovalo ve velkém. Takové byly poměry předcházející prvému povstání 1804 a tolik třeba si uvědomiti k usnadnění přehledu dějinné souvislosti minula a přítomnosti.

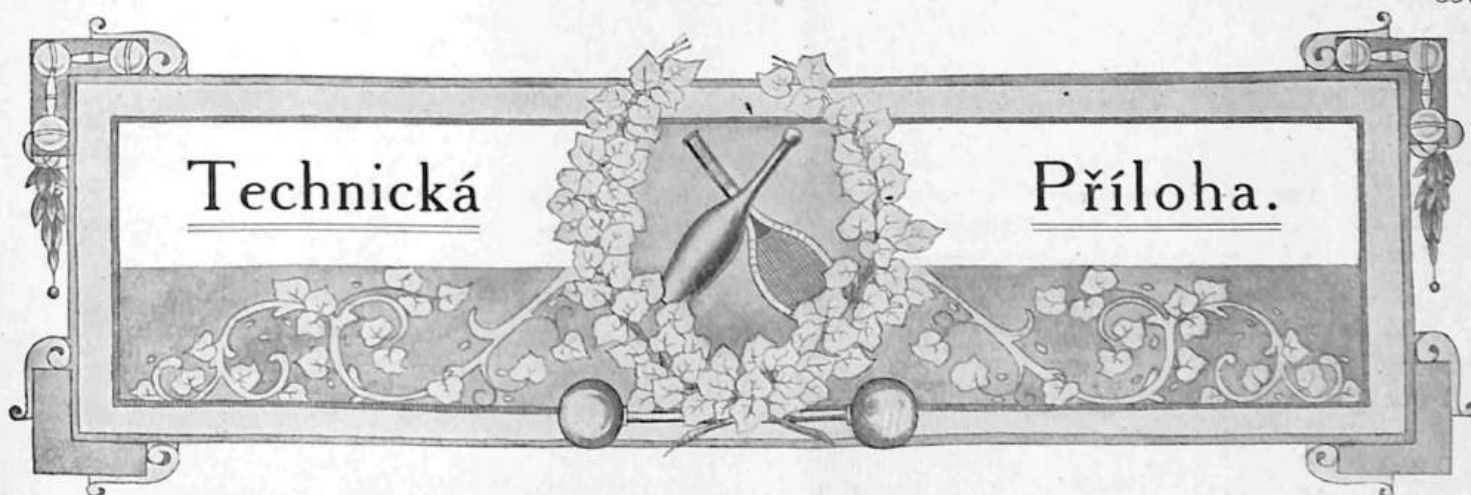
Karel Matoušek:

KRITIKA DNEŠNÍCH POMĚRŮ V TÁBOŘE SVOBODOMYSLNÝCH.

(Dokončení)

Kdo tak činí, vlastní přesvědčení poráží a znehodnocuje, zároveň tím církvím a kněžím přiznává větší oprávněnost na šíření jejich nauk. V obcování s lidmi náboženskými není nutno vésti hádek a rvaček, aby je-li s jejich strany činěn pokus na získání nás neb členů našich rodin pro věc jejich, tu je nutno se protiviti zcela zřejmě a ne k vůli zachování dobré vůle nebo dokonce snad "byznysu", činiti ústupky a přimhuřovati obě oči. To platí o jednotliv-

cích a to platí i pro náš celek. V čem spočívá ale ta lhostejnost těch jednotlivců i toho našeho celku? Přišli jsme snad k poznání, že naše svobodomyslnost je méně cenná než nauky církevní? Ne a tisíckrát ne! Že morálka svobodomyslnosti stojí vysoko nad morálkou bible a církevních nauk, to dokázáno nade vší pochybnost a na důkazy ty, podané největšími učenci světa, církve odpověděly jen nadávkou. Volná myšlenka jako náboženství je výplod lidské mysle — lidského ducha. V náboženství ale můžeme nalézt pouze jen negativní poměr k životu člověka, co zatím svobodomyslnost zahrnuje v sobě pozitivní výsledky lidského bádání. Proč tedy lid náš nelze s větší láskou k svobodomyslnosti — proč houževnatěji nehájí její principy? Myslím, že dá se to vysvětliti. Na jedné straně máme tábor církevní, dobře zorganizovaný, s učiteli jimž dostalo se účelně vedené výchovy pro úřad jejich. Tábor ten představuje moc, před kterou se sklání ten, kdo výhod nějakých chce dosíci. My svobodomyslní nikdy neměli organizace tak pevné, ale měli jsme přece své vůdce a své učitele. Kde jsou? Někteří zemřeli, jiní v ústranní odešli, nabažení role nevědčného. Zbyla hrstka lidí upřímných, ale ti nestačili na vše a zatím v řady dostali se různí chytráci, politikáři a obchodníci, kteří prospěch vlastní nad prospěch celku staví a ti namnoze dnes mezi námi udávají ton. V řady přední se prodrali, v čelo se lidu našemu staví, kde jen příležitost se naskytne. Jsou obyčejně velmi populární, neboť dovedou znamenitě se pohybovati různými směry. Spatříte je vždy s úsměvem na rtech, jednou na kostelním bazáru, podruhé na zábavě ve prospěch svobodomyslné školy, hotové vždy potřásti rukou každou, nejraději tou velebnou. Jsou-li mezi církevníky, tu dovedou již dáti se rtů splynouti slovu, jež by přesvědčilo posluchače, že dosud jsou věrni víře otců. V kruzích svobodomyslných dovedou promluvit dosti ostře proti kněžím, ale má-li dojít k nějakému veřejnému projevu, který by dokazoval svobodomyslnost toho neb onoho spolku, dovedou chytrácky každou takovou snahu utlumiti v zárodku, protože udávají tón neb někdy dokonce sedí na místech nejpřednějších. V soukromé rozmluvě takový chytrák nám poví, co si myslí o té neb oné osobě, ale při prvním setkání s osobou tou s nejlíbeznějším úsměvem podává jí ruku a odsuzuje vás. Lidé ti nenávidí pouze jeden druh lidí a to ty, kteří to se svobodomyslností myslí upřímně. Oni nejraději jen smířují, vyrovnávají protivy, protože ostřejší vyhranění zásad různých táborů překáží jejich politice, jejich obchodu i záměrům osobním, jichž podkladem bývá zhusta nezřízená ctižádost a touha, hráti v našem životě nějakou roli, at' už jsou k tomu způsobili neb ne. Tito lidé kazí řady naše, hubí naši svobodomyslnost — zabíjí přesvědčení našeho lidu. Jiní vidouce osobní výhody falešného jednání, následují příkladu jejich, méně zásadní přikývnuou a ryzí svobodáře nacházíme stále v menším počtu. Tito poslední málokdy o svém přesvědčení mluví, nechávajíce za sebe mluvit své skutky, ale "snášenliví" o nich dobře vědí a chytře sosnovanými intrikami hledí je vypuditi nejen z přátelství ostatních, ale i z důležitějších míst. Lidé známí svojí zásadností jsou nepohodlní kde komu, jsou různým způsobem umlčováni, pak-li ne přímo vyzívání, aby k vůli zachování dobré vůle neb k vůli byznysu třeba i té neb oné "Národní" síně, byli i se svým přesvědčením hezky zticha. Výsledky jeví se všady, jenže jsou smutné pro tu naši svobodomyslnost. Lidé prázdní všeho přesvědčení, mluví o svobodomyslnosti nejvíce, právě asi jako horují pro vlast nejvíce ti, kteří té vlasti toho dají nejméně. "Snášenlivci" ale dovedou míti pro své jednání také vždy omluvu. Dnes říkájí, že v zájmu vlasti je nutno spojití všechny tábory dohromady. Zní to sice velmi hezky, ale musíme uvážiti, že církevní

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK

Pouze příspěvky pro tuto část bud' tež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

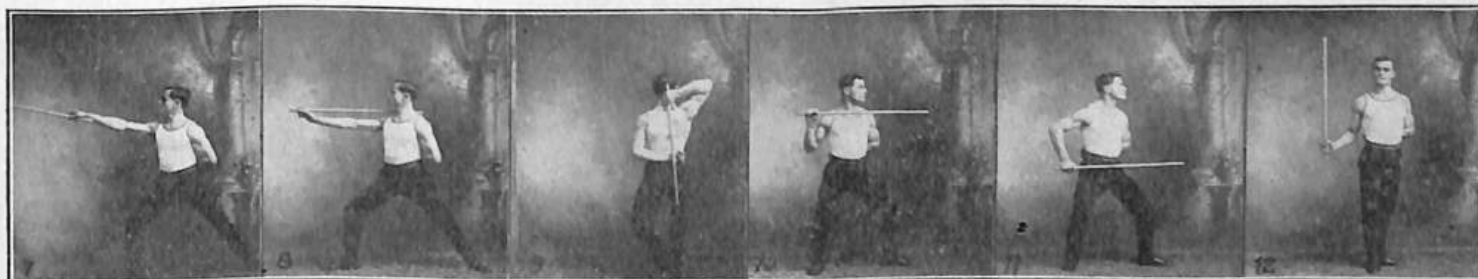
Šerm holí krátkou.

Podává J. Sedlák.

Téže polohy jako základního postavení k máchům vnitřním, užíváme pro náprah na rub vnitřní.

Rub vnitř vřeh: 1. Hůl zarazí ve výši tváře. 2. Do téhož náprahu vrací se hůl pohybem jako je druhá polovice máchu vnitřního.

straně těla, při čemž paži mírně pokrčujeme a opět napínáme, vracejíce se do polohy základní (jako bychom kuželem kroužili). Podobný mách provádíme po levé straně těla. Máchy tyto spojujeme v nerušené kroužení po pravé a levé straně těla. "Návrat na střeh!"

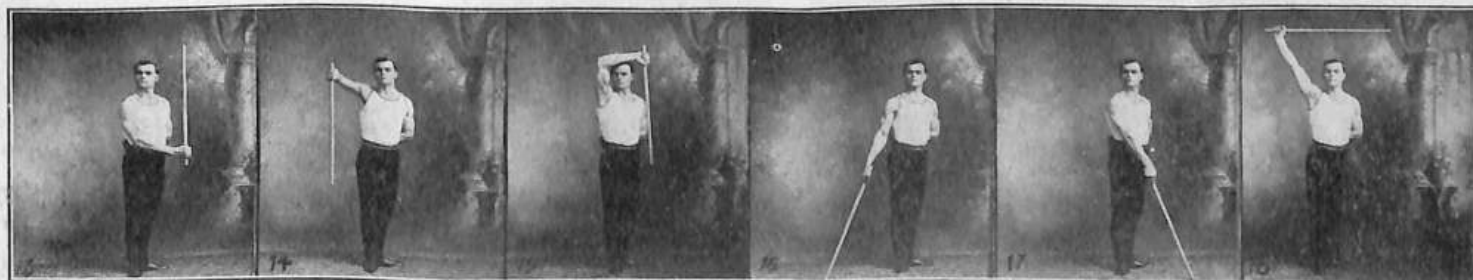
Rub vnitř bok: Hůl zarazí ve výši boků. Návrat jako 2. polovice máchu.

Rub vnitř spod: Hůl zarazí ve výši berce. Návrat jako 2. polovice máchu.

Povely pro máchy: "Základní postavení k máchům vnitřním — teď!" Mách vnitř vřeh (bok, spod) — teď! Ráz, dva!" — Návrat na střeh (Obr. 4.).

Základní postavení k máchům bočným dolů (obr. 8.) Tyč přenášíme volným koncem na pr. rameno, konajíce předhyb.

Mách bočný dolů: Zvedáme hůl od ramene a provádíme máchy po pravé a levé straně těla, jako při máších nahoru, jenže obráceným směrem a vracíme se opět do postavení základního. "Návrat na střeh!"

Povely k rubům: "Náprah na rub vnitřní — teď!" — "Rub vnitř vřeh (bok, spod) — teď! Ráz! — Dva!" — "Návrat na střeh!"

Základní postavení k máchům bočným nahoru (obr. 7.). Mách bočný nahoru: Zvedáme hůl, máchneme po pravé

Rubů bočných neužíváme.

Náprah na rub vřeh (obr. 9.) Přeneseme hůl ze střehu přímým směrem za hlavu.

Rub vřeh: 1. Zvedneme hůl a rubneme přímo na hla-

vu sokovu. Do téhož náprahu vracíme se spuštěním hole a přenesením této po levé straně těla.

Povel: "Náprah na rub vrchní — teď!" — "Rub vreh — teď!" Ráz. — Dva!" — "Návrat na střeh!"

Náprah na bod vrchní (obr. 10.). Změníme střeh na zad (obkrokem) a zaujmeme náprah zobrazený.

Bod vrchní: Provedeme dlouhý výpad pr. v před a bodáme přímo v obličej sokův (obr. 7.). Návrat na střeh.

Náprah na bod spodní (obr. 11.) Změnit střeh na zad jako na bod vrchní.

Bod spodní: Výpad pr. v před, bod přímo do břicha. "Návrat na střeh!"

Povely k bodům a také následujícím krytům dle vzorů v předu uvedených.

Kryty: Při krytech přirážíme pr. nohu k l., avšak můžeme je provádět i ve střehu.

Kryt vně vreh (tvář), obr. 12.

Kryt vnitř vreh, obr. 13.

Kryt vně bok, obr. 14.

Kryt vnitř bok, obr. 15.

Kryt vně spod, obr. 16.

Kryt vnitř spod, obr. 17.

Kryt vrchní na pravo, obr. 18.

Kryt vrchní na levo, paže na l. straně obličeje, hůl jako obr. 18.

"Návrat na střeh!"

Cvičení činkami se změnou míst.

Pro Sokolky neb vyspělý ženský dorost (činkami dřevěnými), pro Sokolky neb mužský dorost činkami železnými 3liberními.

Popíši evičení pro 32 evičenek (evičenek); kde jest evičenek větší počet, můžeme sestaviti si evičenky tak, aby stály v sudých zástupech a jsou v každém zástupu odpočítány na lni, 2hou, 3tí, 4tou, jak tuto naznačeno:

4	4	4	4
3	3	2	3
2	2	2	2
1	1	1	1
4	4	4	4
3	3	3	3
2	2	2	2
1	1	1	1
lichý	sudý	lichý	sudý

Pohyby paží rovných i skrčených — evičení střídáme se změnami míst.

Zákl. post: stoj spatný, připazit.

Hudební doprovod: valčík.

I.

a) Předpazit a stoj předkročný levou 1! úpažmo skrčit, činky na ramenou v poloze kolmé, lokte šinout stranou, stoj přednožný pravou a podpěr levou 2! stoj zákročný pravou a v před trčít 3! zákl. post. 4! opakovat, ale začít stojem předkročným v pravo 1—8!

b) Každá lni od lichého zástupu upazit, dva úkroky v levo s celými obraty v levo (viz vysvětlení doleji) a na 4. dobu stoj spatný, připazit a zakončit 4mi kroky na místě. Každá 2há, 3tí a 4tá od téhož zástupu upazit, 3 kroky v před, stoj spatný na 4. dobu připazit a 4 kroky na místě. Každá 4tá evičenka od sudého zástupu upazit, dva úkroky na pravo s dvěma celými obraty v pravo, stoj spatný na 4. dobu a připazit, a 4 kroky na místě. — Každá lni, 2há a 3tí od téhož zástupu upazit, 3 kroky na zad, stoj spatný na 4. dobu a připazit a 4 kroky na místě. 1—8!

Střídáme evičení a) a b) 4krát, až lni od zástupů lichých octnou se na místech 4tých zástupu sudých — a 4té od zástupu sudých octnou se na místech lních od zástupů lichých.

c) Stoj předkročný levou 1! paže skrčit úpažmo, činky na ramena jako v evič. a), přísun pravou do stoje spatného a předklon 2! vzpřím, stoj zákročný pravou a v před trčít 3! zákl. post. 4! opakovat, ale začít pravou 5—8!

Nyní střídáme evič. c) s evičením b), ale b) evičíme opáčně, aby se evičenky vrátily opět na svá původní místa. (Viz vysvětl. doleji).

II.

a) Předpažmo vzpažit a stoj zákročný levou 1! paže skrčit úpažmo (činky na ramena), stoj zánožný pravou a podpěr levou 2! vzhůru trčít, stoj předkročný pravou 3! zákl. post. 4! opakovat, ale začít stojem zákroč. pravou 5—8!

b) Opakovat b) I.

Střídát a) s evičením b) 4krát.

c) Vzpažit a stoj zákročný levou 1! paže skrčit úpažmo, pravou přísun do stoje spatného a záklon 2! vzpřím, stoj předkročný pravou a vzhůru trčít 3! zákl. post. 4! opakovat, ale začít stojem pravou 5—8!

Střídát s evič. b) opáčně, až vrátí se evičenky na svá původní místa.

III.

a) Upazit a stoj úkročný levou 1! skrčit úpažmo, stoj zánožný pravou do vnitř a podpěr levou 2! stranou trčít a stoj úkročný pravou 3! zákl. post. 4! opakovat opáčně 5—8!

b) Opakovat b) I.

Střídát evič. a) s evič. b).

c) Stoj úkročný levou a upazit 1! přísun do stoje spatného pravou, paže skrčit úpažmo a úklon v pravo 3! vzpřím, stoj úkročný pr., stranou trčít 3! zákl. post. 4! opáčně 5—8!

Střídát s evič. b) opáčně, až vrátí se evičenky na svá původní místa.

(V evičení b) lni od lichého zástupu na 1. dobu vykoná stoj úkročný levou — na 2. dobu celý obrat v levo o l. noze a stoj úkročný pravou. Nyní jest obrácena čelem v zad. Na 3. dobu o pr. noze celý obrat v levo do stoje úkročného levou a na 4. dobu stoj spatný. Tím ocitla se na místě lni evičenky zástupu sudého, která jí zatím učinila místo tím, že vykonala 3 kroky na zad — na místo evičenky 2hé svého zástupu. — Při druhé změně se totéž opakuje, t. j., evičenka 2há lichého zástupu, která se byla stala lni, úkroky s obraty v levo a první tři evičenky od zástupu sudých 3

kroky na zad, — 4tá evičenka od zástupu sudého na 1. dobu stoj úkročný pravou 1! o pr. noze celý obrat v pravo a stoj úkročný levou 2! celý obrat, v pravo o l. noze do stoje úkročného pravou 3! stoj spatný 4! Totéž pak za ní opakuje 3tí, a 2há, takže po 4té změně 1ní evičenka od zástupu lichého ocitla se na místě 4té zástupu sudého a evičenka 4tá zástupu sudého ocitla se na místě 1ní zástupu lichého. Opáčením evičením pak vrátí se všechny na svá původní místa.

Cvičení toto lze provést v evičební hodině beze vší přípravy, jsou-li evičenky neb evičenci obeznámeni s obraty a úkroky. Cvičení samo jest snadné k pochopení a jest všestranně vydatné. Proved'me vždy každý oddíl dříve bez hudby a pak opakujme s hudbou. Toto cvičení poskytuje tvořivému evičiteli i návod k pěkným sestavám pro veřejné vystoupení.

Něco o tělocvičné metodě.

Snůška různých cvičení tělesných, uspořádaných v určitém pořádku — dle určitých principů, sluje system: upravení látky evičební, podání učiva dle jistých pravidel, abychom docílili dobrých výsledků, zoveme methodou. Deset učitelů může vyučovati jednomu a témuž systemu — ale každý z nich bude mít svoji vlastní methodu. Ano, mohu říci: dva učitelé pokusí se družstva svá naučiti na příklad jedné a téže sestavě kůželi a každý z nich bude voliti svoji cestu — svůj způsob naevičování, — každý bude mít svoji methodu.

Tvrdíme, že náš system tělesné výchovy jest v každém ohledu dokonalý — a přes to při každém veřejném vystoupení bijí bedlivému pozorovateli do očí truchlivé nedostatky. — Čím to jest? Špatná methoda vyučovací — čili řekl bych spíše, úplný nedostatek jakékoliv methody. O tomto předmětu psal jsem v našem orgánu již tolikrát, že jsem v rozpacích, jakých slov, jakých výrazů voliti, jakých příkladů uvést, abych bratřím evičitelům učinil vše pochopitelnějším, abych přesvědčil je již jednou, že chceme-li docíliti výsledků, musíme sledovati jistou methodu — bez ní práce naše jest úplně bezcennou. Neboť podaří-li se nám vychovati tělocvičného umělce, to nesmíme nazývati skvělým výsledkem naší tělesné výchovy. Umělců tělocvičných vidíme v cirkách a na jevištích celé armády a nikdy se jim o nějaké tělocvičné metodě ani nezдалo!

Chce-li svědomitý učitel naučiti děcko útlého věku čtení, nedá mu zajisté papouškovati vyňatky z klasických děl. Naučí děti abecedě, naučí je skládati slabiky, slova — věty. Kdybychom viděli učitele, jak děti abecedu neznající učí papouškovati skvostné věty, jen aby se před členy školního výboru pochlubiti mohl, co ty děti již umějí, i ten, jenž o paedagogii nejmenšího pojmu nemá, řekl by, že moří děti duševně jen proto, aby získal trochu pochvaly pro sebe. A to jest právě, čeho se dopouštíme my v našich tělocvičnách. Onen učitel mořil by děti jen duševně — my často moříme způsobem tím děti duševně i tělesně!

Vezměme na příklad prostná — která tvořiti mají vedle her hlavní část v tělesné výchově útlých dětí. Vidíme, že evičitel přijde do cvičení nepřipraven a evičili prostným, dá dětem evičiti, co mu v té chvíli právě napadne. A přec sestavení prostných pro evičební hodinu dětí nevyžaduje tak mnoho času! V budoucí hodině evičební opakuje se totéž a tu nelze mluvit o nějakém methodickém postupu — poněvadž úloha předeházející není podkladem, přípravou pro úlohu následující. Tím se stává také, že eviky nejsou opakovány dosti často tak že si je děti neosvojí, že pohyby prováděny jsou nedokonale — z čehož neplyne dětem ani

žádný zisk po stránce fyziologické. — Pozoruješ-li, bratře evičiteli, že děti při prostných těkají po místnosti, nevěnujíce tobě žádné pozornosti, jest to pro tebe připomenutím výroku prof. Elliota, "že žádné vyučování není správným, nebudí-li zájem dítěte." A konečně tento nedostatek metody žaluje na evičitele nemilosrdně při vystoupení veřejném — poněvadž zde teprv prozradí se neznalost eviků základních — zde objeví se teprv ten nedostatek metody.

Obeznamujte se, bratři, s bohatou látkou cvičení prostných; to jest první podmínkou. Sestavte si úlohy první přesně dle osnovy; dle úlohy první vypracujte si úlohu druhou. Druhá úloha obsahuj tytéž eviky, co úloha první — ale ve formě poněkud obtížnější. Spojte evik známý s evikem neznámým — malý evičenec rád setká se se známým a rád uvítá evik neznámý. Neznámý dá známému jakýsi ráz novoty a při tom přec jen stále opakujem a opakujem — evičíme věcem novým a při tom duče nenapínáme. V minulém čísle podal jsem vám několik příkladů, jak methodicky si počínati — tak lze jeden a tentýž pohyb opakovati — stále opakovati a přec v nové, složitější formě jej podávati. A když připravujete, bratři, vystoupení veřejné — nenamáhejte svůj mozek vyhledáváním nějakých "originálních" poloh — pohybů — vyberte si své učivo a sestavte si prostná z eviků známých — z eviků osvojených, z pohybů, které se v děcko za celý rok vžily a uvidíte, jak krásný bude výsledek! A když už jsme tak u těch veřejných — vzpomeňme si, co tak často vidíme. Vidíme směsici všech možných eviků, beze vší harmonie, beze všeho logického postupu. Ký div, že děti musí býti celé měsíce mořeny, nežli si tu spoustu nelogicky sestavených pohybů zapamatují a výsledek? Na místě, aby při provádění cvičení z těch tváří zářilo štěstí, radost, veselost — vidíme úzkostlivé výrazy, zraky upřeny jsou na evičitele plny strachu — každé dítě jen se chvěje úzkostí, aby ani dosti malým pochybením evičiteli jeho úspěch nepokazilo. Bratře! při pohledu na takové ukázky výchovy musí každý přítel mládeže zvolati: "O výchovu tělesná! co zločinů jest páčáno ve jméne tvém!"

Uvedu malý příklad: Jednota pozve si řečníka, aby o jistém předmětu promluvil. Určí mu thema, o jakém mluvíti má. Dobrý, logický řečník sice užívá různá slova, věty, různé obraty řečnické, ale přidrzuje se stále thematu. Dejme tomu ale, že řečník bude v řeči své těkati s jednoho předmětu na druhý — bude mluvit o všem beze vší logické souvislosti — a ty bratře evičiteli budeš první, který po řeči takové řekne: "mluvil o všem a dohromady o ničem" — jinými slovy: "nedržel se věci." A vidíš, bratře — to jest, čeho ty se dopouštíš při svém veřejném vystoupení! Onen řečník pouze své posluchače nudí — a ty děti tvé péči svěšené živně vysiluješ!

Při cvičení na nářadí říd' se toutéž methodou. Cvič od základů. Hled', aby navykli si malí evičenci pěkně přistupovati k nářadí — pěkně vyskakovati na nářadí — a pěkně seskakovati. Tot' základ. V budoucí hodině, když se k tomtéž nářadí vrátíš, přidej k tomu nějaký evik a opakuj cvičení základní. Čiň si záznamy o všech tvarech, které jsi na tom neb onom nářadí naevičil, aby jsi opakoval staré vždy s něčím novým a hlavně, aby jsi důležité tvary neopomíjel.

I při vyučování hram sledujeme tutéž methodu. Začni s hrami přímo dětskými v kruhu; později hry závodivé (běhy); pak hram, při nichž evičenci učí se zručenému chytání a házení — a teprv v nejvyšším oddělení uč hram, vyžadujícím vřehol obratnosti a vytrvalosti. Tu budeš viděti u malých evičenců touhu, kdy již vřadění budou do vyššího oddělení, kde již budou moci výše budovati na těch pevných základech, které jsme v nejnižších třídách pozvolna kladli.

To jest co nazýváme tělocvičnou methodou.

Tělesná váha.

Na život pojišťující společnosti jsou čím dále tím přisnější v přijímání žadatelů o pojistné a lékaři jejich věnují nyní velkou pozornost i váze. Určili totiž normální váhu pro muže i ženu a který z žadatelů od normální váhy se příliš odchyluje, jest zaznamenán jako 'nežádoucí kandidát'. Normální váha pro každou výšku muže i ženy určena jest jak následuje:

Výška:	Muž liber	Žena liber
5 stop 0 palců	121	113
5 stop 1 "	124	116
5 stop 2 "	129	121
5 stop 3 "	135	127
5 stop 4 "	139	131
5 stop 5 "	145	138
5 stop 6 "	149	141
5 stop 7 "	156	148
5 stop 8 "	161	153
5 stop 9 "	166	158
5 stop 10 "	171	163
5 stop 11 "	176	168
6 stop	182	174

Není mi známo, zdali při této "normální váze" pro určitou výšku byla vzata v úvahu ta okolnost, je-li to člověk tělesné eviky pěstující, neb ne. Tak na př. člověk, který od mládí tělesné eviky pěstoval, bude vždy těžší nežli takový, který nikdy necvičil. Kostra evičeje jest mohutnější, vyvinutější, a zocelovatělé svaly také více váží, nežli svaly chabé, zanedbané — a mohlo by se státi, že by otužilý zdravý člověk byl zaznamenán jako "nežádoucí" jen proto, že odchyluje se od "normální váhy."

Technická hlídka.

— Počátkem tohoto roku vešel v život Ústřední Technický Výbor Česko-americké Obce Sokolské — povstalé sloučením Nár. Jed. Sokolské a Děln. Am. Sokala. Při tvorbě Svazu narazilo se na nepředvídané překážky — jak jinak ani nemůže býti — kde tolik různých věcí nutno vzíti v úvahu, aby vše šlo hladce, aby předešlo se možnému nedorozumění. Ale při dobré vůli všechny překážky se odstraní a urovná se cesta k svornému působení v budoucnosti. Jaké stanovisko jsem zaujal v otázce sloučení Sokolstva česko-amerického, jest známo — objasnil jsem stanovisko své v delším článku uveřejněném v min. ročníku "Sokola Am." — ale ač sloučení nebylo provedeno na těch základech, jež jsem za nejlepší a nejjednodušší uznával, a které jediné zdály se mi býti zárukou zdárného působení — přec s ochotou a nadšením chápu se práce a vynaložím vše, aby všem nedorozuměním se předešlo a abychom co Sokolové — co bratři k společným cílům pracovali. Jsem zvyklý bojovati za věc, kterou za správnou uznávám, do poslední chvíle — ale rozhodne-li celek jinak, podvolím se rozhodnutí tomu a jsem hotov pokračovati v práci se stejným nadšením, s jakým bych pracoval, kdyby myšlenka moje byla jednohlasně přijata. Naučme se potlačovati své "já!" — naučme se své "já" zaměnit za "my!" — a vše půjde hladce, at' pak volena jest cesta jakákoliv. Cesty mohou býti rozličné — jen vůli mějme všichni stejnou — to jest dobrou vůli a pak můžeme bez obavy hledětí budoucnosti vstříci. Na zdar!

— Vrečním náčelníkem Č. A. O. S. zvolen byl Technickým výborem br. Paskovský, jednatelem br. Vonášek, místonáčelníkem br. Pokorný a místonáčelní sestra Baumrukova. Br. náčelník projevil náhled, aby při závodech závoděno bylo též v hrách jako: Volley ball, basket ball a tennis. Dobrá myšlenka — dobře vedené hry jsou výbornou výchov-

nou pomůckou a poskytneme-li mládeži příležitost hrati u nás, nebude chodit hrát v místa cizí, kde hlavním účelem hry jest zvítěziti za každou cenu. Vzpomínám na svoji starou myšlenku a sice: rozdělení závodů na a) evičení prostná, b) evičení na nářadí, c) eviky atletické a d) hry. Při menším počtu evičeneů, dobrém uspořádání a sokolské dochvilnosti mohly by závody a) a b) ukončeny býti za jediný den a druhý den mohl by býti věnován závodům c) a d) — a neslyšeli bychom pak stesky, že se za skoky čítá poměrně k výkonům na nářadí příliš málo. Někteří bratři namítali, že by to vedlo k specializování a tedy k jednostrannosti — ale kdybychom utvořili pravidlo, že jen ten jest připuštěn k závodům c) kdo účastní se závodů a) a b) nejsem s to viděti v tom žádné nebezpečí jednostrannosti.

— V státu Ohio v ústavu pro slepce mají též basketbalovou čet, která v loňské sezoně získala 305 bodů. Pud chovaneů jest tak vyvinut, že při hře by nikdo neřekl, že jsou to nešťastníci, které zlý osud oloupil o ten nejdůležitější smysl člověka.

— V městě Shanghai (Čína) uspořádány byly v minulém měsíci květnu atletické závody tělocvičného Svazu dalekého Orientu a vítězství odnesli Číňané, získavše 93 body; druhými byli Filipinci s 73 bodů a třetími Japonci 32 body. Filipinci vynikali v bězích a skocích, Číňané v plování a Japonci zvítězili jen v běhu Marathonském. V hrách Číňané zvítězili ve foot ballu, Filipinci v base ballu a basket ballu a Japonci v tenisu. Návštěva byla obrovská — což jest důkazem jak atletika dobývá si u Orientálů rychle přízeň.

— Aspoň v rodinách sokolských mělo by býti pomatováno stále na výrok dra. Cabota, který pravil: "Jakmile nastane chladné počasí — ihned jdou okna bytů dolů a následkem toho procento chorob jde nahoru."

— Technický Ústřední Výbor Čes. Am. Obce Sokolské spojí své jednací schůze s eviky praktickými, což zajistě dodá schůzím zajímavosti a členové budou si ze schůzí odnáseti hojnost užitečných poznatků.

— Ústřední výbor Župy Střední přijal pro letošní vystoupení Sokolek při závodech evičení švihadly, které pořadatel této části sestavil pro Ženské odbory česko-moravské na hudbu ze VI. Sletu. Škoda, že k rozhodnutí tomu nepřišel poněkud dříve — mohlo býti již z pola navičeno a bratři evičitelé mohli věnovati pozornost práci další. Upozorňuji bratry evičitele, že evičení to uveřejněno jest v srpnovém čísle "Sok. Amer." z r. 1913 i s obrázky.

Upozornění bratřím tajemníkům.

Nechtěl jsem věřiti, když se mi řeklo, že Sokolové ani svůj vlastní list nečtou — ale s lítostí přiznávám, že jako v mnohém i v tomto svém domnění jsem se mýlil. Nebot' kdyby bratři orgán svůj četli, byli by s poměry naší N. J. S. aspoň tak dalece obeznámeni, že by věděli, kdo jest pořadatelem našeho listu. A to ani mnozí tajemníci našich jednot podnes nevědí. Ve sjezdu baltimorském byl pořadatelem zvolen dr. J. R. Jičínský, jest jako zodpovědný pořadatel v listě už po tolik roků jmenován — ale každou chvíli obrací se četní bratři na mne v záležitostech týkajících se přímo redakce, zasílají na mne volby činovníků, změny adres a p. Tím se stává dosti často, že nemám-li ve chvíli té právě času na dotaz odpovědět, žádost neb oznámení zaslati na příslušné místo, v návalu práce své pak nezvyklou věc opomenouti, což má v zápětí stížnosti a jiné nesnáze. Proto bratři prosím, abyste věci týkající se redakce zasílali na pořadatele br. Jičínského — a jen příspěvky do části technické, kterou pouze řídím, bud'tež zasílány na mne. Na zdar!

J. Čermák, pořadatel části technické.

tábory nikdy nezapomínají na vlastní propagandu a že ani my při veškerém zájmu, který pro vlast máme, nemáme zapomínati na svoje zásady a přesvědčení. Někteří tvrdí, že doba dnešní je jen přechodnou a že jakmile skončena bude válka evropská a my dostojíme svým povinnostem vůči vlasti, že zase vrátíme se k vytrvalejší práci na vlastní prospěch. Otázka je, zda do té doby "podivné směry" v našem táboře nenadělají tolik škody, že pak na další práci bude už pozdě. Zdá se, že mnozí v té české Americe s obavou hledí budoucnosti vstříci. Pomoci vlasti je naší povinností, kterou vykonati můžeme, aniž bychom zanedbávali sebe a vlastní přesvědčení. To špatně bychom chápali své poslání a svému národu bychom neprospěli. Ale dosud je naděje! Z New Yorku Čes. Amer. Matice Školská volá k české Americe, by připravovala se k velkému úkolu budoucnosti. V Chicagu z řad jednoty Č. S. P. S. dochází k projevu, jímž odsuzuje se vychytralý politikář "snášenlivec", byť vlastním bratrem byl. Tyto zjevy jsou pozoruhodné, jsou důkazem, že dosud ještě jsme nepropadli všichni lhotejnosti a že schopni jsme dopomoci našemu přesvědčení k novému rozmachu. Je nutno, abychom i v jednotách našich byli tak rozhodní, a vyskytne-li se u nás bratěrka, který dovede s našimi zásadami čachrovati, bychom dovedli mu hezky zpřímá říci, že je osobou nežádoucí. — — —

Poznámka pisatele. Znaje poměry naše, uvádím že o článek výše uvedeného obsahu byl jsem pro minulé číslo požádán redakcí "Sokola Amerického". Píši o poměrech všeobecných a proto žádám, by nikdo nebyl tak sebelibým a nemyslel, že "to házím" na něho.

DOPISY.

V Lisaboně, 7. ledna 1916.

Bratrskému Výkonnému Výboru Sokola v Chicagu! Žil jsem v Čechách 34 let, měl jsem Sokoly rád, cítil jsem hluboké pohnutí, když o sokolském sletu řeka červených košíl se valila Václavským náměstím a Praha burácela. Tenkrát — nestydím se to přiznat, podlehnouti vlasteneckým citům není nic špatného — tenkrát nedovedl jsem potlačit slzy pohnutí a měl jsem co činit, aby se mi nedostaly z pod víček... Když jsem se mimoděk podíval na spoludiváky, viděl jsem, že jim oči zavlhly také. Bylo to přirozeno. Když je v srdci májová bouřka, padá s očí vlaha. Bývaly to, za sokolských sletů, veliké okamžiky. V těch dnech každý strop zdál se nám býti nízký a svaly nám narůstaly. V těch chvílích, kde se vzal tu se vzal, zalehl k uším ten starý známý hrozivý řev, zabouřil napřed jakoby z daleka, ale pak přicházel blíž a blíž, projel nás od hlavy k patě, působil nám podivné mrazení. Lev! Český lev! Ano, byl to zas jednou on. Neviděli jsme ho, ale poznávali jsme jasně jeho přítomnost. Bledli jsme, ale bylo nám příjemně. A ten sen velikosti trval nepřetržitě řadu dní. Letná se vlnila massou obnažených paží — Praha praskala přebytkem síly — lev řval. A síla byla nakažlivá. Chtělo se nám lámat skály, cítili jsme se obry, německé kasino na Příkopech připadalo nám domkem z karet. Smáli jsme se "Tagblattu", který se za sokolským průvodem plížil jako šakal. Byla nám k smíchu "Bohémie", slídící kolem Fuegnerova hrobu jako hyena. Myslíli jsme: bud' me klidni, lev je roztrhá. Řadu let vyčerpávali jsme se bratrovražednými politickými boji, slábli jsme, báli jsme se o svou budoucnost a zhusta jsme zoufali sami nad sebou; ale pak přišel slet a přítomnost lva nás elektrisovala; po několik dní byli jsme zas silní a šťastni, věřice ve svou nepřemožitelnost. Ten sen veli-

kosti byl sladký. Byl to hymnus síly, byla to sláva a zážrak Sokolstva. Kdo nebyl Sokolem, tomu se zdálo, že není dobrým Čechem a že nese v sobě zárodek slabosti. A tenkrát jsem si říkával: není nic platno, musíš se dát k Sokolům, musíš začít být spolupůsobící složkou síly a musíš přestat být nečinným divákem. Vadily mi však některé maličkosti a váhal jsem. Nevím, proč. Znáte dobře takové kolísání. Sokolstvo je instituce záchranná. A v povaze člověka už je, že pošetile se vzpírá vlastní ochraně. Se Sokolstvem je to jako s pojištěním na život. Člověk ví, že to má a musí být, ale když má k tomu dojít, váhá a ohlíží se na tisíc maličkostí. A není to vždycky jen pošetilst, jež lidem brání, přimknout se k praporu Tyršovu; zhusta je to i pohodlí, egoism a nedostatek pravé demokracie. Jsou možná lidé, kteří si myslí: Sokolstvo je vlastenecká a krásná věc, ale pro mne to není, mne by to moc tlačilo ve vysokých botách. Nepravé, falešné, frázovitě vlastenectví je řemeslo, které má zlaté dno. Za to s vlastenectvím pravým, které vyžaduje skutečnou práci a činy, jsou vždycky spojeny jisté nepříjemnosti. Proto tak často mnozí zůstávají hlubi, když Sokol zve do svých řad. Kdyby bylo možno vysloužit si v Sokolstvu císařské radovství, městečka měla by na ráz dost peněz na stavbu tělocvičen a pod tíží vlastenců by praskala bradla... Přiznal-li jsem prve, že před branou Sokolstva také jsem váhal, mohu aspoň tolik s dobrým svědomím říci, že tímto a podobným egoismem jsem nebyl veden. Ne ne, císařské radovství není jistě v mém programu. To mi snad uvěříte. Pravé důvody, jež přiměly mne ke kolísání, nedovedl bych už dnes dobře pojmenovat. Byla to snad nechuť ke spolkům vůbec. Prapor je u nás zdiskreditován. Nedivte se, měl-li jsem k němu nedůvěru. Zkušenost ukazuje, že byla oprávněna. Pražský starosta, který červenou a bílou barvou oslavuje vraždění Slovanstva, učinil z českého praporu cár nevěstčin. Nevím, jedním slovem, jak se stalo, že druhdy jsem neuposlechl vnitřního hlasu, jenž do Sokolstva mne vábil. Nežli jsem se odhodlal, bylo po sletu, hypnotická síla zmizela, lev odešel. Po sletu bylo jako po vyhoření. V nitru cosi pohaslo, svaly ochably, ozvěna velikého hymnu vyvanula. Když lev zmizel, přestali jsme býti obry. A tak se stalo, že ve věku třiceti sedmi let nejsem Sokolem, kterým jsem už před čtvrt stoletím měl být.

Je dnes na to pozdě? Jistě, že není! Dokud Praha stojí na svém místě, není pozdě na jediné sokolí pírkó. Chci tedy, bratři, být Sokolem — a sice rychle, rychle, co nejrychleji! Čím více krve otčině uniká, tím více na své sokolství spěchám. Na nic v životě jsem tak nespěchal. Chci být Sokolem — a sice v tu vteřinu. Je to možno? Ku svému ustrnutí vidím, že není. Teplé místo, po kterém natahuji ruce, je prázdné. Sokolí hnízdo je rozmeteno, sokolské jednoty jsou zločinnou rukou rozpuštěny. Když jsem Sokolem mohl hravě být, váhal jsem. A když konečně spěchám jako ztracený syn k pravému domu, stojím před jeho zříceninou. Chléb se solí, jenž pro mne byl uchystán, ožírají německé myši. Je konec všemu?

Teprve nyní si uvědomuji, jak výstižně se vyjadřujete vy tam za oceánem, když někdy říkáte: Amerika, náš druhý domov. Když myšlenkami jsem obešel spáleniště Sokola a se soumrakem přišlo mně pomyšlení, kam půjdu na noc, padla první moje myšlenka na vás. Český Sokol dočasně neexistuje. Přihlašuji se tedy za člena Sokola amerického. Moře je široké. Na vás, bohudíky, vrahova ruka nedosáhla. Sokol není tak smrtelně raněn, jak jeho vrazi se domnívají. Křídla jsou dočasně ochromena, ale zobák a pařáty jsou zdravé. Sokol sedí na skále za mořem a chladí své rány v Americe. Přihlašuji se k vám, k Sokolu americkému, protože zatím, nežli pták opět vzlétne, se nemohu přihlásit k Čechům. Prosím, byste v

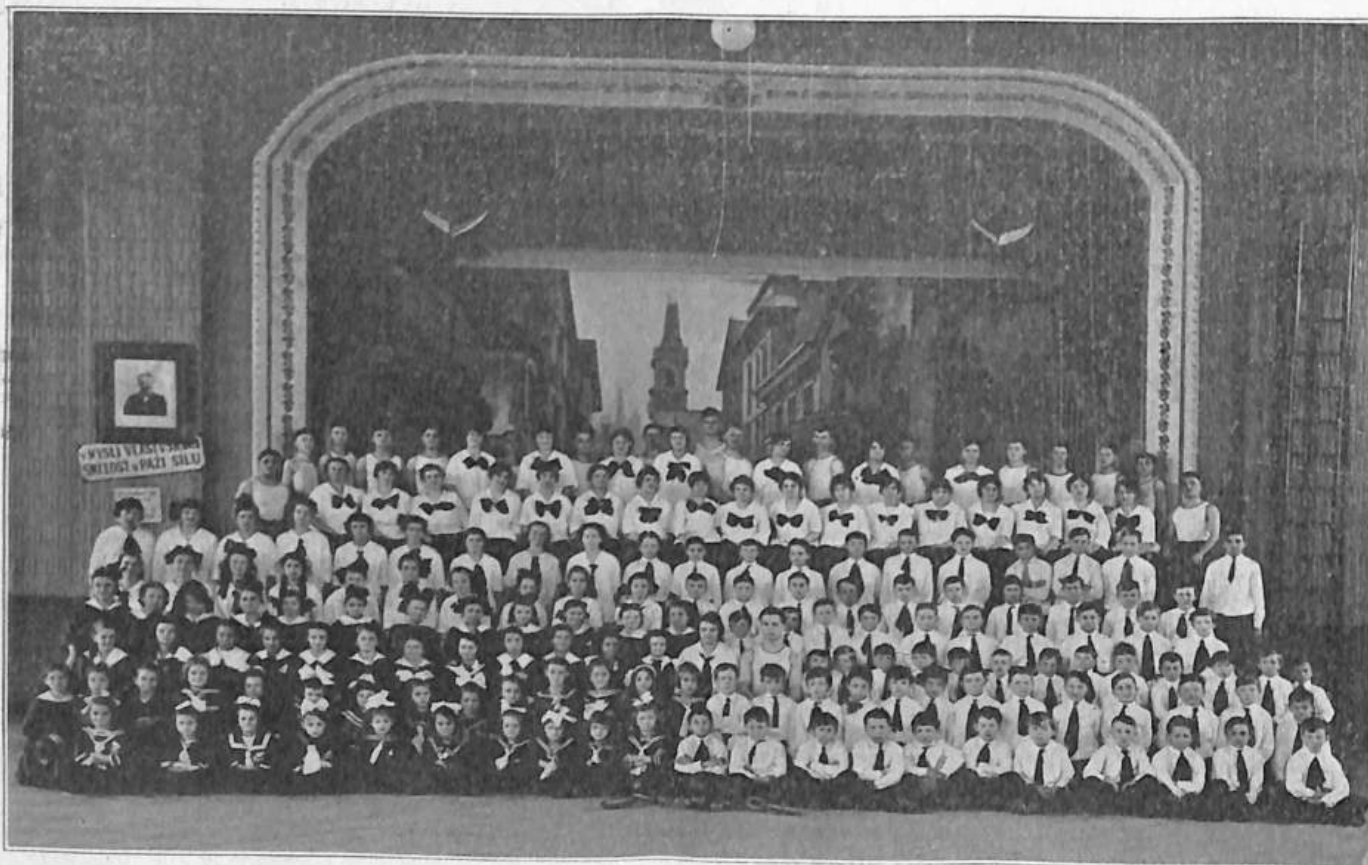
mé přihláše viděli nejen projev povinnosti, ale i hold naší národní síle. **Přihlašuji se k Sokolu protože je silný.** Rakousko rozpustilo sokolské jednoty, protože se jich bálo. A všechno, čeho se Rakousko bojí, vzbuzuje moji úctu, stoupá v mých očích, láká mne k sobě. Vídeň, ten starý a vyškolený zločinec, prokazuje dnes nevědomky naší národní věci velikou službu: učí nás rozeznávat zrní od plev, přesívá si nás na větrníku. S čím Vídeň sympatizuje a co od větrníku odlétne, jsou plevy. Co propadne dolů a co si ponechá, aby to rozdrtila, je zrní. Grošovi poplácala přátelsky na rameno. Podlipný, kdyby dnes žil, byl by už dávno připoután na řetěze. Vídeň ví dobře, co dělá. Baby se nevozí do Brixenu. Každému, což jeho jest: pro Baštýře žlab, pro Sokola řetěz a kulku. Vídeň je dobrý znalec českého charakteru. Věřme jí na slovo. Jestliže se Sokola bojí, znamená to, že Sokol je čestný a silný. A

toužebně vysněný den 2. ledna, který do hloubi srdcí sokolských vryt jest.

Hlahol těch krásných zpěvů sokolských necht' nikdy neutuchá v naší milé Sokolovně a mezi našimi Sokoly a Sokolkami, ku kterým se s hrdostí hlásíme.

Doufám, že nepřeháním vyzradím-li, že málo které oko nezářilo radostí a spokojením, když jako vlny proudily do slavnostní síně celé řady statných Sokolů a švarných Sokolic. A mnoho přítomných s pohnutím sledovalo jistě vystupování malých káňat.

Nemálo vděčíme br. Gasperovi a choti jeho sestře Gasperové, cvičiteli a cvičitelce, jakož i náčelnici Sokolce Hartmanové za vzornou ukázkou, jak celou duší a silou se věnují výchově našeho nadějného dorostu, kterému musíme věnovati všechno své úsilí a práci a hledět pěstovat hlubší cenné myšlenky, neboť budoucnost bude patřit

Těl. Jed. Karel Jonáš v Morton Park, Ill.

když Sokol je silný, držíme se ho. Kdyby se Vídeň bála mydlářů, řekl bych: dobrá, budeme se držet i mydlářů. Čestnost tedy, bratři, a síla — to je to, co mne přivádí do vašich řad. Podle zásad Fugnerových a Tyršových vymyká se činnost Sokolstva politice. Ale, jak vidíte, nebýt politiky, byl bych se snad vůbec nikdy k vám nedostal. At' už je tomu tak nebo tak, já znám dnes politiku jen jednu: povinnost. A tato politika, doufám, mně u vás nebude překážet. Jedním slovem tedy: přihlašuji se za člena Nár. Jed. Sokolské. A jediné na vás záleží, chcete-li mne do svého kruhu. Svoji sedmiletou dcerušku Věru přihlašuji do ženského dorostu. Zatím, nežli se všichni ve vzkríslených Čechách shledáme, bude se cvičit doma.

Na zdar! Váš

Karel Horký.

Cicero, Ill., 4. ledna.

Ještě doposud připomínám si vážného proslovu br. Josefa Čermáka, jenž tak slavnostně zahájil pro nás tak

těm, kteří po nás přijdou, a tak pokračovati budou v práci nám vytčené ku zdatu a cíli Sokolstva . . .

Každý otec a matka by měli své děti s ochotou svěřovat svědomitému učiteli češtiny a cvičitelům zdravého tělocviku, neboť i toto jest bohatství za které vám vaše děti v letech pozdějších vděčiti budou. Protož nebojme se, osmělme se pro zdat národa a Sokolstva. Zde jest Sokol, Sokol pevný, Sokol mohutnější, a milý příteli, matko a dívko, kdy zdá se tobě, že mraky zloby se nad hlavami stahují a srdce chladné bez věrných přátel, přijd'! Přijd' v kruh náš s ochotou a láskou tě přijmeme pod hřející křídla Sokola a chránit budeme pod praporem Sokola Karel Jonáš.

Dále podotýkám, že žáci a žákyně, jakož i cvičenky podarování krabicemi cukrovinek, jež věnovaly naše Sokolice. Sokolka Gasperova pak v uznání podarovaná květinovými dary s proslovem malých žáček. Sokol Gasper pak podarován sokolským hodinkovým přívěskem od cvičenek.

Anna S. Ziskova.

Fort Worth, Tex., 1. ledna 1916.

Již zase jeden rok zapadl do moře věčnosti. Co jsme v tomto roce vykonali již je minulostí. Pozastavuji se, myšlenky moje zalétají zpět, a chci se upamatovat, jak jsme ten minulý rok prožili, co vykonali jsme pro dobro svoje a svých bratří. Je půlnoc. Sedím sám a tu posvátné ticho půlnoční přerušil lomoz střelby, řev trub a píšťal továrních. Co to vše znamená? Končí starý rok a dráhu svoji nastupuje rok nový!

Nuže bratři, šťastný a veselý nový rok!

Hlavou mě probíhá myšlenka. Vzpomínám na minulý rok, který již patří historii. Byl to prvý rok co sokolská káňata hnízdí v tomto místě. Bylo nám sněti dosti nepříjemností. Jednota naše tupena a v posměch uváděna byla spolu s jednotlivci pro nic za nic a to těch "našich", kteří hleděli pošpinit jak jednotlivce, tak i celek, ale zapoměli, že tím právě sebe stavěli do zrcadla veřejnosti. Lidé podobného kalibru chtějí pak platiti za muže vzdělané a snad náhodou proto, že byli i zástupcové jiných korporací. Máme člověka za rozumného jen tehdy, když rozumně si vedl, povinností svým svědomitě zadost činí a nedá se unésti chlapeckým jednáním, rozsévá nesvár, jen aby osobní mstě své vyhověl. Máme o vzdělaném člověku docela jinší názor a pochybujeme, že tupení a podrývání takových krtků vůči dobré věci nesluší mužů vůbec. Nerad píši o věcech takových, aby se nemyslelo v kruzích mimo jednotu naši, že to byla vina naše.

Na cvičišti se nás sejde 8—10 z 20; kde jsou ti druzí? Snad je jim milejší ta sklenička či co? Rád vzpomínám na letní večery, kdy se nás hemžilo na malém dvorečku 18—20. Až ta zima přejde, doufám, že se uvidíme zas pospolu.

Ač naše finance jsou slabé, ale pokud dovolovaly poměry a pokladna nezavírali jsme dvéře před záslužným činem. Každý dobrý podnik národní, každá sbírka vlastenecká, každá šlechetná myšlenka a dílo k ušlechtnění lidu, zásady humanitní našly v jednotě naší slyšení i podpory. I členství Česko-Americké Matice Školské naše jednota přijala.

Posledně proskočila myšlenka, aby Sokol společně s Podporující Jednotou stavěli společnou síň, která je nám nevyhnutelně potřebná. Zvolen byl k tomu účelu 5členný výbor u nás i v Podp. Jednotě, aby věc tuto si vzal na starost.

Bratři Sokolové! Věnujme více pozornosti jednotě naší, všimějme si více sokolské činnosti a jejího účelu, nepohlížejme lhostejně na vše, ale pracujme den ode dne více, aby nemusela celá práce ležeti na bedrách několika členů; vždyť proto jsme bratry, abychom brali stejného podílu na celé činnosti a stejného práva všem, seznáme vše, co mnozí museli vykonati, kdežto druzí sobě hoví a pak ku konci roku, že může být rád, kdo měl nějaký úřad, ale ty starosti, ty zvláštní schůze výborů, ztrátu času za celý rok neuzná nikdo až to sám zkusí.

Jak hezké by bylo kdyby V. V. N. J. S. aspoň pro jednoty sokolské a jich členy vyhradil si právo, že jich korespondence musí býti opatřena národním kolkem. Je to dobrovolná národní daň pro naši vlast starou tam za mořem. Doufám, že můj návrh bude podporován.

Přiložme srdce k práci a vše snadněji půjde.

Poslední neděli v minulém měsíci odbývána volba činovníků v naší jednotě a je následovní: Starostou je br. Jos. Koldin, jeho náměstkem br. Bohumil Kuchař, tajemníkem br. Jan Nezbeda, pokladníkem br. Jos. Bečan, účetníkem br. Fr. Gregor a domácím správcem je br. Jan Bečan. Náčelníkem a dopisovatelem do "Sokola Amerického" br. Jan Nezbeda.

Řádky tyto necht' tlumočí upřímný bratrský pozdrav všem bratřím i sestrám milým.

Mnoho zdaru v tomto novém roce!

Na zdar!

Jan B. Nezbeda.

Montgomery, Minn., 3. ledna.

Abych povinnosti své co dopisovatel zadost učinil, podávám zde zprávu o činnosti naší, ale dříve nežli mohu tak učinit musím napsat celou historii našeho spolku. Bylo tomu rok 3. ledna co jsme v Montgomery založili jednotu sokolskou. Ovšem byly to začátky zlé. Cvičitele jsme neměli žádného, ale chodili jsme na cvičení dvakrát týdně a za pomoci br. Drassala naučili jsme se lehké výkony na nářadí, jež nám bylo jednotou Sokol v Hopkins a Owatonna poskytnuto. Bradla, hrazdu a koně jsme si koupili, a cvičili prostná. Pak v květnu 1915 byli jsme uvedeni do Národní Jednoty. Pozvali jsme okolní jednoty, které se všechny účastnily a pomohly nám oslavit naše přijetí do svazu našeho. Návštěva byla hojná a stržili jsme kolem 300 dollarů. To byl náš začátek, a dost se nám to líbilo. Ale chyba lávky! Nastalo leto a někteří z našich Sokolů odebrali se pryč a někteří, co nás víc bolelo, začali lenošit a pak to koukalo s naší jednotou bledě. Asi tři měsíce nedělalo se mnoho. A přece práce a vývin jednoty vězely v srdcích našich i pustili jsme se do toho znova a s dvojnásobnou silou! Opatřili jsme si dva cvičitele, br. Ptáčka a br. Ježka z Nové Prahy. Přičiněním jejich a br. Drassala, jímž musíme zůstat vděčnými, tužili jsme se opět. Ovšem bratři cvičitelové cvičili nás zdarma, ale přece jenom to stálo mnoho peněz na cestovním a čase, více nežli nám bylo možná vyplácet. A tu jsme vycitili více nežli kdy jindy potřebu vypěstovat si cvičitele našeho. Pohlíželi jsme ku příjezdu br. Sedláka a v něm skládali důvěru, že práci jeho bude mu možné připravit jednoho z naší jednoty, kterýž by byl schopen cvičit pak nás ostatní. Přidaly se k nám Sokolky a tu opět scházel cvičitel. Čítám a vím, že družstvo druhého pohlaví jest dávno huře cvičit, nežli Sokoly, tedy muže. A tu uznáváme proč Národní Jednota Sokolská pracuje tolik o výchovu cvičitelů obojího pohlaví. Br. Ježek dal Sokolkám začátek, a musím říci, že děvčata se činila dost i získala si všude čest a chválu. Avšak br. Ježek nemůže s námi být, a tu též pohlíželi jsme ku pomoci br. Sedláka.

Přicházela doba kdy br. Sedlák měl přijeti a těšili jsme se všichni. Připravovali jsme se k přivítání onoho hosta nám všem milého. Dostavil se k nám dříve, nežli jsme jej čekali, neboť měl jet do Nové Prahy a pak k nám. Z Nové Prahy jej však požádali, aby jel dříve k nám. Bylo nám lhostejno jen když již tu byl. Musím se přiznat, že jsme jej nepřivítali tak, jak bychom byli chtěli, neboť nám nebylo dáno času k většímu programu. Ale on byl spokojen s tím, když spatřil všechny naše na místě a připraveny do práce ze všech sil. Dostavil se k nám 20. prosince a započali jsme cvičit ten večer. Práce jeho byla neunavná ten čas co s námi účinkoval. Cvičili jsme každodenně až do jeho odjezdu 31. prosince. Naši Sokolové a Sokolky všichni využili této příležitosti, aby docílili co možná nejlepších základů na kterých mohou dál pracovat. Zvláště br. Decymar a br. Kalina, kteří byli prohlášeni za příští cvičitele naší jednoty. Skládáme v tyto bratry naše důvěru, že se budou starat co nejvíce o pokrok náš. Budeme k tomu všichni hledět a pomůžeme jim v práci. Musíme uznat, že práce br. Sedláka nebyla marna u nás i dovedl vše zvelebit a podepřít. Br. Decymar a br. Kalina jistě dovedou nyní vésti a řídit členstvo naše a tomu zdar! Jmenem jednoty Sokol v Montgomery, Minn., děkuji br. Sedláku za vše co učinil pro nás a přeji mu, aby se mu zdařilo prokázat práci co nejlepší jakž si vzal za úkol.

Na zdar!

Jan R. Valeš.

Hopkins, Minn., 3. ledna.

Tímto přicházíme mezi naše okolní přátele posilnění a povzbuzení opět k práci další. Není ovšem naší vlastní příčinou, že nebylo slyšet o naší práci skoro po celé čtyři měsíce.

Něco příčiny snad vězí mezi námi, jak již často a mnohde bývá. Velkou většinou úpadek v řadách našich jest zaviněn nezaměstnaností. V onom z jedné stránky dlužno luštit onu nepravdivou práci spolkovou. Jediný druh průmyslu, jaký zde stává, máme-li po právu odsouditi, musíme doznat celkově, že demoralisuje, ničí mnohý pokrokový živel, jež by se hodlal zde usadit. Tedy jediná továrna, která zaměstnává velký počet dělníků, ovšem po neurčitou dobu roční, ve kteréžto jsou tito bezmála pravidelně co rok na několik měsíců rozpuštěni. Většina našich činných členů skládá se z proletářů, kteřížto v době nezaměstnanosti jsou nuceni odebrat se jinam za životními prostředky. Tím jest jednota naše tak často postižena o ty nejlepší pracovníky. Není ovšem toto vše, co zavinuje nesoudobnost v pokroku práce v jednotě naší. Vada spočívá také jinde. Představme si ten dosti velký počet zdejších uvědomělých krajanů, kteří celkově vzato, nikde nejsou sdruženi v jeden celek, kde by mohli společně pracovat tak, jak by toho bylo žádoucí. Ba často spíše naopak jest mnohá práce navzájem jedněm druhými znesnadňována. Řeknem, proč nepřistoupí k jednotě sokolské, kteří mají na zřeteli duševní a tělesný vývoj mladé generace? Kde v jednotě této se pečuje o duševní vzdělání od těch nejútlejších až po ty nejvyspělejší. Máme za sebou právě deset roků své činnosti. Tedy deset let již tomu od založení jednoty naší. Ptáme se, kolik ze členů zakládajících jest mezi námi? Při té otázce budou zraky naše hořet výčitkou jako nalezenec na poznaného otce. Měli bychom jim sice děkovat, že nám dali základ k životu. Ano, dali nám základ k životu, ale pak nás opustili jako děcko omrzlou hračku. Opustili nás v době, kdy pomoci jejich jest nejvíce potřebí. Jaké úmysly měli při založení? Dobré, víme, že dobré, ale želíme, že nevytrvali déle. Co přimělo je k tomu, že zanechali tak záhy střed náš? Nevěříme, že by to byl příčinou onen měsíční poplatek tak poměrně nepatrný. Zvláště jedná-li se nám o něco tak důležitého jako jest výchova mládeže. Jaké pocity trpkých výčitek nás ovládnou, když pohlednem v ten starý seznam jmen. Jak by se nám mladým to pracovalo, když bychom měli ve středu svém tak vážné tváře, máme sice ale málo. Zdali by muselo dojít k těm každoročním přestávkám, kterými jest ta celková práce tak znesnadňována. Což se nenechá napravit ta stará rána? Musíme hledět k tomu, abychom dostali zpět pod prapor náš a k další společné práci alespoň některé ty bratry, již byli přítomni a přiložili ruce k dílu založení naší jednoty. Bude žádoucí tak v den 30. dubna t. r., kdy oslavovati budeme prvou desítku let našeho trvání. Vše se nechá napravit a raději pozdě, nežli nikdy.

Ostatně nejsme na tom tak zle, jak se v okolí našem soudilo. Činnost naše, která byla zahájena s příchodem br. Sedláka nalezla nás připraveny. Ne snad tak, jak bylo by našim přáním, ale poměrům zdejším přiměřeně, což dokazuje počet členů podílejících se na cvičení. Nejvyšší počet cvičenců byl 19 a nejmenší 12, bez dorostu. Musíme doznati, že onen týden, který mezi námi pobyl společný cvičitel br. Sedlák, byl nám opravdu příjemnou chvílkou. Byl to sice jen kratičký čas, my litujeme, že nemohl býti prodloužen. Získali jsme mnoho vědomostí, jak praktických tak i myslé. Zvláště slova jeho přednášky zanechala v nás hluboký dojem. Neradi, opravdu neradi loučili jsme se br. Sedlákem. Zasil u nás dobré símě a my

umínili sobě mnohonásobně rozmnožit. Sluší ještě dodati, že skorem nedozněla slova jeho prvé přednášky, když jsme jej opět vítali k přednášce druhé, v den 2. ledna. Byv pozván několika krajany, aby promluvil ve prospěch Českého Nár. Sdružení, kteréhož odbočka při té příležitosti zde měla býti založena. Br. Sedlák přání vyhověl. Přednáškou jeho docílono velikého úspěchu, posluchači byli velmi dojatí, když líčil ony velké boje českého národa za rodná práva a mateřskou řeč. Probral tak úryvky dějin před a po bitvě bělohorské až po naši dobu. Když skončil jeho řeč a přítomní byli vyzváni k zápisu, ihned se přihlásilo přes čtyřicet členů a složili příspěvky roční k Č. N. S. Tak povstala první odbočka Českého Národního Sdružení ve státu Minnesota. Pro nás potěšitelné tím, že naše ruce při tom pomáhaly a velký počet Sokolů se přihlásil za členy. A tak pracujme dále na národní práci, vždyť národ na nás patří. Vzdělávejme všemožně nejen své tělo, ale i svého ducha a staňme se vládci sami nad sebou.

Václav Miller.

St. Louis, Mo., 4. ledna.

Opětne novým, nezvyklým letopočtem počínáme a obzvláště tímto třetím vstupujeme v nový tento rok jaksi nejistě, toužebně očekávající vývin udalostí zámořských, doufající, že vše obrátí se ještě v prospěch náš a těšíce se, že snaha a nepatrná naše obětavost docílí výsledků na něž takřka do jednoho netrpělivě čekáme; kéž vyplní se touha naše a národ náš bude moci volně dýchat, tot' přání nás všech jedině.

A nyní o činnosti jednoty naší. Jednota naše započíná nový tento rok s předsevzetím a snahou prospívat věci sokolské a české vůbec, což částečně vidno z činovníků pro tento rok: starostou znovuzvolen náš starý Holman, náměstek br. A. Čejka, náčelník br. J. Rošík, náměstek br. V. Loeffelman, tajemník J. Král, účetník Jos. John, pokladník Fr. Buršík st., knihovník K. Polepil, dopisovatel do "Sokola Amerického" V. Zavadil, správce domu náš obětavý J. Janda, praporečníci Fr. Brožka a L. Matušík, do společného přednáškového výboru br. J. John; výbor pro zábavní schůze G. Pauza, V. Procházka a J. Spinka; zástupci do Sdružení Slov. Sokolstva A. Čejka a Fr. Etvert. Do správního výboru pak bratři následující: A. Čejka starosta, Karel Tríska náměstek, V. Zavadil tajemník, Karel Jeřábek pokladník, Aug. Tesař, J. Janda a Fr. Halama výbor majetku a dále bratři Ant. Pešout, K. Bergstein, Ant. Matoušek, K. Zoff, Fr. Kapr a J. John. Výbor zábavní sestává pak z těchto bratří: Fr. Buršík st., L. Matušík, G. Černík, J. Adámek, Jan Tríska, J. Janda, V. Vimr, G. Panza a Jan Feitel.

A teď o našem veřejném vystoupení a obdarování žactva, které pořádáno bylo, dne 19. prosince minulého roku. Nový náš cvičitel br. Buršík snažil se seč jeho síly stačily, aby úkolu svému obstojně dostál, což se mu částečně podařilo. Program byl následující: Nástup všech cvičících; zde záhodno upozorniti na cvičební kroje, jež postrádají stejnosti, což však jest k nápravě. Následoval proslov ku cvičícím a obecenstvu, jenž přednesl náš vždy svěží br. K. Milčic. Tento mezi obšírnou řečí poukázal na vznik vánoc (Slunovratu), jak totiž lidstvo přisvojilo si barvu zelenou a dále zavedl nás do Čech, zpět do našeho mládí a do doby přítomné, tak že bylo jej milo poslouchati.

Po proslovu odcházejí cvičící, aby udělali místo pro malé žáky od 6 do 10 let počtem 30, jenž nastupují v pětistupech ku cvičením prostným; oddíl I. jaksi váznul, II. a III. však částečně napravili; po zácích nastupují žačky stejného stáří v počtu 24 a to ku cvičení s kroužky; nastupují v čtyřstupu; oddíl I. cvičí v rozstupu na upa-

žení, II. a III. cvičí pak v kruhu ve čtveřicích; cvičení provedeno obstojně; po těchto nastupují v čtyřstupech žáci od 10 do 14 roků ku cvičením prostným o čtyřech sestavách; sestava I., II. a III. provedeny dobře, sestava IV. cvičená z místa jaksi pokulhávala.

Větší žačky v počtu 30 nastupují pak v pětistupech, aby ve třech sestavách předvedly ozdobné kroky; zde záhodno upozorniti, aby hledělo se vždy sestavit cvičení dle hudby neb případnou hudbu k podobnému cvičení, aby nemuselo cvičiti se znovu; jinak cvičeno dosti dobře. Ve čtyřstupech nastupují pak čekanci v počtu 15 ku cvičení s tyčemi, jež celkem vzato, provedeno dosti dobře.

Po těchto v dlouhém zástupu nastupují sestry v počtu 34; utvořivše rozstup od hoření mety v pochodu upažení v šestistupech. Tři oddíly ozdobných kroků sestaveny mladistvou silou pro začátek uspokojí, provedeny velmi dobře; sestry však měly by si vzíti k srdci, aby již jednou s tím předstihováním jedna druhé, která má lepší cvičební oblek neb náramky, hřebínky, drahokamy a jiné, pak zvýšení té gumy, jak nehezke to při cvičení a dále ten zlovyk šoupání nohou po podlaze, na což již mnohokrát upozorněno a přece jen ne a ne odvyknouti; milé sestry vezměte toto neukvapeně a s rozvahou k srdci a seznáte, že v tom mnoho pravdy vězí; avšak dále, posledním číslem byla novinka pro naše obecnstvo a to cvičení sester na vysokých bradlech po bok s přední žerdí po níž; cvičeno ve čtveřicích a to 4 sestavy, povšechně závěsy.

Tot' program našeho veřejného vystoupení. Cvičitel br. Buršík za svoji snahu a práci odměněn byl různými dárky.

Nebude zajisté z místa poukázati na to, aby hledělo se na příště na rozmanitost nástupů a odchodů, které též obohacují; že však zkušenost dělá nejlepšího učitele, možno zde očekávati na příště to samé.

Kouření by rozhodně mělo býti při cvičení zakázáno a výbor pořádací měl by rozhodně k tomu hleděti, aby se tak na příště nestalo.

Po veřejném následovalo rozdávání dárků dle návštěvy cvičicích; večer pak jako obyčejně nezbytný náš tanec, který ovšem s radostí té mladeži naši dopřáváme když vidíme, že se i jinak činí.

Výroční sylvestrovská naše zábava při škaredém počasí a oposici, kterou uspořádalo nám poprvé ředitelstvo národní síně ovšem též i zásluhou některých našich bratrů, vydařila se nad očekávání znamenitě a to jak morálně tak i finančně; síň naše zaplněna do posledního místečka a do tisíce scházela jen as stovka.

Krásný program večera tohoto, jemuž směle řečeno v amaterství není rovno zajisté uspokojil jak obecnstvo tak i pořadatele.

Všechna čest za kus nezištné práce patří hlavně br. K. Trčkoví, dále br. V. Procházce, K. Jeřábkovi, Fr. Buršíkovi, K. Polepilovi a vůbec všem ostatním, kteří všemožným způsobem hleděli se postarati o výsledek večera tohoto co nejskvělejší. První číslo na programu bylo výňatek z opery "V studni" od V. Blodka, kde opět uplatnili svoje síly a to host náš obě. R. Klimt v úloze Vojtěcha, br. M. Žaloudek v úloze Janka a sestra M. Polepilová v úloze Lidunky; zpěvy těchto solistů a sborů vůbec se vydařily. Následujícím číslem byl výňatek z opery "Prodaná nevěsta" protkaný sborovými zpěvy a národními tanci, jež možno říci bezvadně byl předveden a to hlavně zásluhou br. K. Trčky. Další číslo pak a novinka, kterou pořadatelé obecnstvo překvapili, byl tak zvaný "Cabaret", pozůstávající z celé řady čísel; tento zahájen "Pijáckým pochodem" načež následoval výstup

br. M. Žaloudka v úloze "trampa", jenž zazpíval píseň "Proč mě pořád postrkuješ" začal byl vystrčen třemi krásně vyvinutými těly buclatých černochů.

Přednes "Fantasie", houslového sola sl. Sádlové přijat s neutuchajícím potleskem. Sestra M. Polepilová, co italský prodáváč hraček s případnou písní se velmi zamlouvala.

Klasický tanec provedený sestrou H. Jeřábkovou a br. Fr. Novákem zajisté to novinka neméně přispěl k obohacení pořadu.

Sestra E. Jarošíková, již předpovídána jest krásná budoucnost na divadelních prknech, zvonivým hlasem svým zapěla krásnou anglickou píseň.

Sestra Mazancová usedá pak ku klavíru, aby přednesla krásnou skladbu a když poslední zvuky strun piana dozněly, vstupuje čtverlístek bratrů: J. Král, Č. Mačner, J. John a V. Procházka jakožto pilní čtenáři novin a z těchto rýmovaně polo čtouce a polo zpívající udržovali obecnstvo v nehorázném smíchu.

Pak vstupuje sestra Králova a mohutným, čistým hlasem svým zapěje krásnou píseň, za což odměněna bouří potlesku.

Sestra H. Jeřábková zatančila uchvacující tanec tak zv. "Salome", byla několikrát vyvolána.

Bratři J. Reiner, Hugo a Adolf Ječmen maskování za černochy zavedly nás do doby starého "Uncle Joe" a rozličnými "ragtime" zpěvy bavili obecnstvo.

Nejvíce překvapily naše sestry Sokolky, které v zástupu as 10 tvořily krásnou uniformovanou kapelu s kapelníkem v čele, jímž byla sestra E. Dostalova, která dovolila si představit členky kapely jednu po druhé obecnstvu; že při tomto představování o nějaký ten vtíp nebyla nouze, netřeba podotýkati, a když pak tato zaujala svoje místo a hrála tu obecnstvo neskřbilo pochvalou.

Na tom nebylo však dosti, když z nenadání objeví se velký pán v salonním obleku a za ním černý sklepník se stolečkem v rukou naplněný tretkami; kdo to as? Tot' kouzelník br. Weinberger s fámulem br. Jeřábkem provádějící neuvěřitelné věci v čemž by byli pokračovali možná do rána kdyby sbormistr br. Trčka nebyl pospíchal s půlnoční scénou; cabaret zakončen společným zpěvem a když opona spadla neutuchající potlesk rozlehl se dvoranou. Půlnoční scéna, původní to výtvar bratrů našich zajisté utkvěl v mysli návštěvníků. Nástin této byl as následovně: Za válečného hlomozu potácí se ku předu rozedrán a zkrvácen starý rok nařikající a hanbou se propadající, když tu pojednou se objeví Vilém mluvka, Franta Procházka a nemocný muž Evropy vedoucí spoutaný "Mír", smýkající jím a za nimi za zvuku trub a volání hurá vjede na dvoukolovém voze bůh války "Mars" tažený německými, rakouskými, tureckými a bulharskými vojáky, již chtějí chopiti se "Míru" a jej udolati, když v tom objeví se "Uncle Sam", odstrčí vojíny posílaje jich ku svým pánům dává rámě svoje "Míru", jenž je ochotně přijímá; nepřátele "Míru" pak posílá za bohem války "Mars", kteří odcházejíce, nepozorují, že nad nimi následující je vznáší se "Smrt"; v tom vyhrne se ku předu skupina Srbů, mužů i žen, za zpěvu své národní písně; Uncle Sam představuje tyto "Míru", jenž je vítá přeje, aby mohl jím vše co ztratili v krátkém čase vrátiti; následují Rusové se svojí hymnou, při čemž se to samé opakuje; dále Francouzi, Angličané, Italové; Belgičané nemohli býti zastoupeni, poněvadž výbor nemohl dopřít se belgické hymny; sám místní konsul ji neměl. Když se skupili se výše uvedené národy kolem "Míru" zavzní americká hymna a v tom snáší se hvězdnatý prapor k zemi a když tento vznesl se opět do výše, aby odkryl kruh

v němž umístěno 13 hvězd v jehož středu houpal se "Zvon Svobody" z něhož vyšla zlatá naše "Liberty" podávající ruce "Míru" i přející mu lepšího nového roku. Úchvatný obraz tento zakončen pak naší "Star Spangled Banner". Při obraze tomto odměněn byl sbormistr br. Trčka krásným květinovým košem. Že obecenstvo nadšeno a uspokojeno bylo požitkem tímto vysvitá z toho, že v hojném počtu zdrželo se do ranních hodin. Kéž takových ušlechtilých zábav je více.

Na zdar!

Wm. Zavadil.

Houston, Tex., 6. ledna 1916.

Každé číslo "Sokola Amerického", pokud jsem členem té velké naší rodiny, pročítám do poslední litery, ale žel, málo neb docela ničeho jsem se nedočel z Texasu. Tak se zdá, jako by zde vše spalo, ale přece jest zde tolik ruchu.

Právě po novém roce navštívil nás v Houstoně organisátor a nadšený sokolský pracovník Jižní Župy br. L. O. Hošek z Ennis. Ačkoliv přijel za jinými záležitostmi, přece byl s námi ve dvou cvičeních, kde nás přiučil mnohemu, co nám tak zapotřebí, aby naše cvičení se stala ladnými, souvislými. Nyní více, než kdykoli jindy jest vidět alespoň u nás potřeba společného cvičitele a kursu. Bylo by to ku prospěchu nás všech, jak se stránky technické, tak pro členstvo, neboť ladné cvičení láká a jest obdivováno a jsem jist, že by bylo o mnoho více obětavosti a též práce vykonáno v našich jižních jednotách, zvláště, když jsme se takovou měrou rozmnožili, proto apelují na ostatní jednoty, aby se o té věci co nejdříve rozhovořily a podaly svoje náhledy v orgánu, neb jest toho skutečná potřeba, upevnit mladé jednoty v základech a docílit, aby se staly plodnými. Br. Hošek má náš bratrský dík za všechna jeho otecká napomenutí a buď jist bratře, že v budoucnosti poznáš, že jsme hleděli vše přivést na úroveň tvého přání.

V Houstoně jsme před 8. měsíci založili tělocvičnou jednotu a záhy jsme přistoupili k Národní Jednotě Sokolské. Tehdy přítomnost bratří z Guy a Crosby s náčelníkem br. Vrbou a jejich společné cvičení nám dodalo skutečné chuti a nadšení k práci, že jsme šli pěkně ku předu. Ale nyní bratři houstonští dovolte, abych vám poukázal na dřívější náš slib a nadšení, kdy jsme stáli svorně pohromadě a slíbili jsme si, že budeme společnou pílí se snažit, aby naše jednoty mohutněly a v budoucnosti, aby se mohlo říci: "Hled'te, to je jednoty Houston, slib dokázat činem, ale ne jak právě nyní. Do cvičení se chodí málo a když, tak někteří členové se přijdou jen podívat, tím právě náčelníkovi stěžují práci, že jsme stále skoro na jednom místě. Za takových okolností bratři pochybují, že půjdeme ku předu. Ne — my nechceme živořit, my máme právo žít, proto bratři chutě k dílu, at' dohoníme to, co jsme částečně nečinností zameškali a byli připraveni na společnou práci s druhými jednotami Župy Jižní.

Tomu přeje zdaru

J. Novotný.

Cleveland, O., 30. ledna.

Bylo v sobotu, dne 29. ledna, když byla T. J. Irwin, Pa., uvedena do kruhu velké rodiny N. J. S.

V poslední schůzi župní, lednové, nám bylo oznámeno V. V., aby byl zástupce zvolen a svojí povinnost vykonal, zástupcem V. V. byl zvolen pisatel těchto řádků a župní zástupce byl br. J. Štíbr.

Z Pittsburgu jsme vyjeli odpoledne tentýž den společně se sestrami a bratry od T. J. Říp, jichž počet byl asi 60 osob. Dorazili jsme na nádraží malého městečka kde nás již bratři nové jednoty očekávali. Po krátkém pochodu asi 10minutovém octli jsme se v síni Č. S. P. S.,

kde slavnost se odbyvala. Sín byla pěkně dekorována s nadpisem v čele: "Ni zisk, ni slávu!"

Po krátkém odpočinku br. J. Ridl, starosta T. J. Irwin, zahájil slavnost případným proslovem, kde mezi jiným pobádal i ostatní občany jejich osady k práci národní, pokrokové a vzdělávací, načež představil zástupce místních a okolních spolků, kteří přáli členům nově založené jednoty mnoho zdaru. Nebylo mně možno zapsat si jména všech zástupců, avšak jedno jsem přece zachytil. Když představil zástupkyni ženského odboru Sokola Říp, sestru M. Prostředníkovou. Sestra přednesla pěknou vlastní báseň tak pěkně a s takovou vervou i vložila do ní tolik krásných slov a citu, že mnohých přítomných oko bylo zaroseno, ba ani sama nemohla se opanovat i ku konci přála všeho dobra nové jednotě.

Následovalo družstvo T. J. Říp a začvičili 3 oddíly prostných, provedení bylo dosti dobré, zajisté by dopadlo ještě lépe, kdyby byla větší místnost ku cvičení, aby se cvičenci nemuseli tak tísnit. Dostalo se jim hlučného potlesku přítomných.

Potom byl nástup všech cvičenců domácích i sestry a bratři od T. J. S. Říp, načež po krátkém proslovu jsem prohlásil jednotu členem N. J. S. a odevzdal jsem diplom, při čemž hudba zanotovala "Hej Slované!"

Nastoupili bratři nově založené jednoty ku prostným, provedli 3 oddíly, zdařilo se lépe, nežli předešlým. Nemůžeme říci, že byli lepší cvičenci prvých, ale snad proto se jim to lépe cvičilo, že jim byla místnost více známa, zároveň musíme podotknout, že oni bratři cvičí pouze asi 6 týdnů.

Sokolky T. J. S. Říp nastoupily rejí a pak trojstup, cvičily 3 oddíly prostných s ozdobnými kroky; opět malá místnost zavinila mnohé v provedení, neot' nebylo možno ani řádný rozstup provést, však proto přece Sokolky vystihly zdařile, při odchodu sklídily bouří potlesku.

Br. J. Štíbr promluvil za Župu Severovýchodní a poukázal na účel Sokolstva a pobádal bratry v činnosti v díle započatém. Načež bratři od T. J. S. Říp cvičili na bradlech a počínali si velmi dobře, ale zase nešťastí, bradla byla na rychlo sestavena a po několika výkonech byla tak rozvyklána, že muselo se od dalšího cvičení upustit.

Tímto byl slavnostní program ukončen a br. starosta Ridl poděkoval všem přítomným za účast a přál volnou zábavu.

Omladina se věnovala tanci a starší si usedli ve vedlejší místnosti k večeri kde následovala rozmluva a později zpěv. Zábava ta v užším bratrském kroužku potrvávala až do pozdních hodin.

Bratři, vstoupili jste na novou dráhu životní, kde jest v prvním místě potřeba práce, poctivosti a nezláčnosti, a když těchto zásad budete se přidržovat zajisté vám bude skvětat prospěch všestranný. Záleží na vás samotných jak pochopíte onu myšlenku, tak dobrou, která šlechtí každého upřímného Čecha a Slovana vůbec, jak hluboko zasadíte ono semě do půdy úrodné. Až pak vyrostete mohutný kmen, jenž aby nemohl jakýkoliv příval zla vyvrátit, musí být strom úrodný a dobře ošetřovaný.

Bratři, my přejem vám mnoho zdaru ve vašem počátku, učiníme pro vás co nám bude možné. Doufám pevně, že již hned z počátku budete se pilně připravovat na župní závody, které se odbyvají 2.—4. července t. r., abyste změřili síly svoje se staršími a snad i vyspělejšími. Jen s chutí do práce dle našeho hesla: "Ku předu, zpátky ni krok!" Nutno podotknout, že zásluhou založení T. J. Irwin patří několika bratřím v místě samém a v Pittsburgu od Sokola Říp, však hlavním činitelem byl župní organisátor br. Nábělek, za což přijmete náš sokolský dík i přejem vám mnoho zdaru.

Leo. Všečka.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S., odbyvané, 31. ledna 1916.

Schůzi zahájil náměstek br. Dr. Mueller, který předal vedení schůze za nedlouho se dostavivšímu starostovi, br. Šimanovi. Nepřítomní v této schůzi byli br. Otcovský, Pecival, Matas, Chmatal a sestry Štěpánková a Hanzlíková. Z těchto omluven br. Chmatal. Bratři Čapek, Továrek a Kilberger omlouvají svoji nepřítomnost v poslední schůzi. Omluvy přijaty.

Zápis o pravidelné schůzi V. V., konané dne 27. prosince přijat jak byl čten.

Plzeňský Sokol a Sokol Tábor Slov. Lípy zaslaly návrh, aby V. V. vyplatil částku \$1000.00 Českému Národnímu Sdružení a žádají, aby návrh byl rozeslán jednotám k odhlasování. Br. jednatel pověřen návrhy ihned k odhlasování rozeslati.

Spisovatel Karel Horký, přítomně v Portugalsku, zaslal dlouhý dopis, v kterém přihlašuje se za člena N. J. S. Přijat návrh vyhovět žádosti a příhodným způsobem umožnili přijetí zmíněného k některé jednotě. Dále usneseno uveřejnit dopis v S. A.

Sokol Tábor Slov. Lípy v Chicagu žádá záslužní listinu pro bratry Václava Čížka, Bedřicha Šproce a Václava Ortejgera. Plzeňský Sokol žádá tutéž pro br. V. Vonáška a T. J. Sokol New York br. Jos. Kruliše, dále T. J. Sokol Fugner v Long Island City pro br. Em. Sklenku. Veškeré žádosti odkázány jednatelem k vyřízení.

Ústřední Výbor D. A. S. zaslal dopis, v kterém činí některá úřední oznámení. Dopis přijat a odkázán Ústřednímu Tech. Výboru.

Br. Jos. Buňata, z Ennis, Tex., zaslal další dopis v záležitosti vymáhání peněz po zaniklé jednotě v Shiner. Usneseno pověřit jednatele k vyřízení oné záležitosti.

Ústř. Výbor Župy Severo-Východní děkuje v zasláném dopisu za vyslání řečníka k slavnosti 50letého trvání Sokolstva místního a činí dotaz, nemohl-li by společný cvičitel uspořádati menší cvičitelský kurs u této Župy. Dopis přijat a dotaz týkající se kursu odkázán Ústř. Tech. Výboru.

Ú. V. Župy Severo-Východní v dalším dopise oznamuje, že vyhoví žádosti V. V. a vyšle dva zástupce do Irwin, Pa., k uvedení této jednoty.

T. J. S. New York oznamuje, že záslužní listina pro br. Lacinu došla ve velmi špatném stavu. Br. jednatel požádán zaslati listinu jinou.

T. J. S. Lev v Bridgeport, O., žádá o poshovění poplatků ještě na nějaký čas. Usneseno vyhovět.

Sokol Chicago zaslal dopis, v kterém prozatímně odvolává br. Otcovského z Výkonného Výboru. Oznámení vzato na vědomí.

Sbor Sokolek Tábor Slov. Lípy oznamuje odložení slavnosti uvedení do N. J. S. na den 4. února. Rozhodnuto, aby činovníci V. V. uvedení provedli a zástupci dostavili se dle možnosti.

T. J. S. La Crosse, Wis., zaslala dopis v záležitosti získání charteru. Odkázáno br. jednatelem k vyřízení.

Ústř. Výbor Župy Západní zaslal dopis týkající se úrazu člena při závodech. Usneseno odložit k bližšímu vyšetření.

Oběžníky Svobodné Obce a Volné Myšlenky odkázány podřízeným jednotám.

T. O. zasílá zprávu a oznamuje, že z obnosu sebraného od jednot na ubytování spol. cvičitele zbývá přebytek \$30.00. Na odporučení některých zástupců uzavřeno vrá-

titi z tohoto obnosu poplatků Sokolu Hawthorne, který jest ve finančních nesnázích.

Br. Vlk podává zprávu o činnosti Č. N. S. a br. Šiman z Čes. Pom. Výboru. Zprávy přijaty.

Br. Vonásek oznámil za výbor na stanovy, že opravil stanovy T. J. S. La Crosse v těch bodech, v kterých se přičily stanovám N. J. S. Dále oznámil, že se Ústř. Tech. Výbor Č. A. O. S. zorganizoval a přečetl zápisy ze schůzí tohoto výboru, čímž seznámil zástupce V. V. s činností tohoto tělesa.

V delší debatě vzata na přetřes otázka, že jeden člen Vzd. Odboru vzbuzuje nedůvěru českého lidu k Č. N. S. a přijat návrh slušným způsobem upozorniti jej, že V. V. těžce nese a jest mu nemilým způsob psaní proti Č. N. S., an V. V. rozhodl se činnost této organizace co nejvíce podporovati.

Přítomný společný cvičitel br. Sedlák zděluje, že učinil zastávku v Chicagu, aby si obstaral další potřebné pomůcky a podává zprávu o činnosti v Minnesotě, dle které jsou poměry tamtéž velmi příznivé, až na některé výjimky.

Br. Mareška, zástupce T. J. S. Karel Jonáš, oznamuje, že byl požádán jeho jednotou otázkou se ve V. V., zdali by nebylo možno učiniti opět pokus o spojení veškerého Sokolstva amerického. Po dalším vysvětlení zástupce téže jednoty br. Svobody, byla otázka vzata na přetřes a konečně oznámeno zástupcům jmenované jednoty, aby vysvětlili této, že V. V. jest nakloněn spojení nyní jako kdykoli jindy. Však jelikož v minulosti vykonal vše, co bylo v jeho moci k uskutečnění tohoto cíle, nenalézá dosti příčiny nezdařený pokus opět opakovati.

Do účtujícího výboru na místě br. Otcovského jmenován br. Kilberger.

Bratři jednatel a pořadatel S. A. pověřeni určití výši honoráře přispívatelům do S. A. Karlu Horkému a Slav. Kratochvílovi.

Br. jednatel oznámil, že kniha poukázková jest téměř vypotřebována a že bude nutno objednat novou. Br. pokladník doporučuje jiný systém pro novou knihu. Usneseno oprávniti bratry jednatele a pokladníka, aby knihu dali zhotoviti dle sestavy, kterou uznají za nejlepší.

Zpráva jednatele za měsíc leden zní jak následuje:

Příjem v lednu 1916.

T. J. S. Ravenna, Neb.	\$ 10.80
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., přisp.	63.50
T. J. S. Oakland, Cal., přisp.	13.00
Pávek J., Racine, Wis., předpl. na S. A.	1.00
Vladivostok, Russia, předplatné na S. A.	1.00
T. J. S. Oak Park, Ill., přisp.	21.10
T. J. S. Westfield, Mass., přisp.	11.70
Pešman J., San Francisco, Cal., knihy	.44
T. J. S. Tábor Slovanské Lípy, do fondu sjezd.	38.50
Sokolky Malin, Ore., příspěvky	2.50
T. J. S. Little Ferry, N. J., příspěvky	25.15
T. J. S. Praha, přisp.	105.30
Pech Fr., Chicago, Ill., předpl. na S. A.	1.00
Průcha Fr., Chicago, Ill., za oznámku	25.00
Sokolky Portland, Ore., příspěvky	1.60
Sokolky Renata Tyrš, Cedar Rapids, Ia., přisp.	4.50
T. J. S. Dodge, Neb., přisp.	35.90
T. J. S. Dodge, Neb., do fondu sjezd.	3.80
Sokolky San Francisco, Cal., přisp.	2.65
Sokolky San Francisco, Cal., do fondu sjezd.	2.40
T. J. S. Oklahoma City, Okla., přisp.	8.10
T. J. S. Montgomery, Minn.	13.15
Hrm J. Franze, N. J., předpl. na S. A.	1.00
T. J. S. Plattsburgh, Neb., přisp.	13.80
T. J. S. Owatonna, Minn., do f. sjezd.	4.60
T. J. S. Praha, Prague, Okla., přisp.	10.20

Bílý A., Cleveland, O., předpl. na S. A. a za knihy	2.00
T. J. S. St. Paul, Minn., přisp.	20.95
T. J. S. East Islip	7.80
T. J. S. Milwaukee, Wis., přisp.	38.65
T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu sjezd	12.80
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb.	4.40
T. J. S. Little Ferry, N. J., přisp.	2.05
T. J. S. Little Ferry, N. J., do f. sjezd	4.10
T. J. S. New York, přisp.	154.65
Plzeňský Sokol, Chicago, přisp.	124.25
Kussi Wm., Alpine, N. Y., předpl. na S. A.	1.00
Sokolky Omaha, Neb., přisp.	4.90
T. J. S. Cleveland, Cleveland, O., přisp.	58.35
" " do fondu sjezdového	18.70
T. J. S. Fort Worth, Tex., přisp.	8.15
T. J. S. Čech, Cleveland, O.	58.20
" J. S. Iowa City, Ia., přisp.	10.10
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill., přisp.	29.40
T. J. S. LaCrosse, Wis., přisp.	7.80
Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., přisp.	2.55
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., přisp.	2.20
T. J. S. Malin, Ore., přisp.	7.80
T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb., přisp.	11.30
Sokolky Plzeňské, Chicago, Ill., přisp.	14.70
" " do fondu sjezd	6.35
T. J. S. Rozvoj, Chicago, Ill., přisp.	4.35
T. J. S. Hawthorne, Ill., na bytné spol. cvič.	10.00
T. J. S. Chicago, na bytné spol. cvič.	10.00
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Ore., dopl. na přisp.	10.00
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., přisp.	40.75
Úroky American State Bank	5.53
Do fondu Č. A. O. S. od N. J. S.	1,682.50
Do fondu Č. A. O. S. od D. A. S.	214.05
T. J. S. Plattsmouth, Neb., přisp.	13.15
Brush J., předpl. na S. A.	1.00
	3,026.17
Zbytek z min. měsíce	1,964.54
	4,990.71
Vydání	604.86
Zbytek	\$4,385.85

Vydání za měsíc leden:

Národní Tiskárna za tisk Sok. Am. \$281.60 (zvětšen o 8 stran), doprava \$35.14	316.74
Národní Tiskárna za obálky pro redakci S. A.	2.00
The Franklin Co. za štočky pro S. A.	45.00
The Franklin Co. za štočky pro S. A.	24.90
Vonášek T., služné jednatele \$90, pošt. 10.55	100.55
Vlk A., služné tajemníka \$35; poštovné 45c; za vyplňování diplomů \$9	44.45
Fantl M., za zasklení stříbrného věnce	2.00
Černý J., New York, procenta z oznámky	6.25
Vokřál J., služné tajemníka Tech Odb. N. J. S. \$18.75 a poštovné \$2.17	20.92
Jurka Jos., služné poklad. \$20; poštovné a j. 7.20	27.20
Horký K. a Jarušek J. za příspěvky do S. A.	10.00
Vokřál J., vydání s kursem (obnos tento odrazí se z přebytečného bytného)	4.85
	\$ 604.86

Zprávy v lednu zaslaly tyto jednoty:

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y., IV. 41.; Blesk, Baltimore, Md., IV. 41.; Svornost, Bronx, N. Y., IV. 41.; T. J. S. New York IV. 41.; Westfield, Mass., IV. 41.; Little Ferry, N. J., IV. 41.; East Islip, N. Y., IV. 41.; Čech, Cle-

veland, O., III. a IV. 41.; T. J. S. Cleveland IV. 41.; Bridgeport, O., IV. 41.; Podlipný, Detroit, IV. 41.; Plzeňský Sokol IV. 41.; Tábor Slovanské Lípy IV. 41.; T. J. S. Praha IV. 41.; Česko-Americký Sokol IV. 41.; K. Jonáš, Cicero, Ill., IV. 41.; T. J. S. Oak Park IV. 41.; Berwyn, Ill., IV. 41.; St. Louis, Mo., IV. 41.; St. Paul, IV. 41.; Milwaukee IV. 41.; Edwardsville, Ill., IV. 41.; Iowa City, Ia., IV. 41.; Montgomery, Minn., IV. 41.; La Crosse, Wis., IV. 41.; T. J. S. Bruno, Neb., II., III. a IV. 41.; T. J. S. Dodge, Neb., II., III. a IV. 41.; T. J. S. Ravenna, Neb., III. a IV. 41.; J. S. Praha, Prague, Okla., IV. 41.; T. J. S. Granger IV. 41.; Fort Worth IV. 41.; T. J. S. Oakland, Cal., III. a IV. 41.; Sokolky Little Ferry, N. J., IV. 41.; Sokolky Tyrš, Cedar Rapids, Ia., IV. 41.; Sokolky Omaha, Neb., IV. 41.; Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., IV. 41.; Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., IV. 41.; Sokolky Malin, Ore., IV. 41.; Sokolky Portland, Ore., IV. 41.; Sokolky San Francisco III. a IV. 41.; Sokolky Blesk, Baltimore, Md., IV. 41.; T. J. S. Malin IV. 41.; T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb., za II., III. a IV. 41.

Ad. Vlk, tajemník.

ZPRÁVA SPOL. CVIČITELE.

V St. Paul, Minn., byl kurs uspořádán mezi 29. list. a 12. pros. a cvičeno za vzorného pořádku mužů, a skorem též takového žen, celkem dvanáctkrát. Mnozí bratři a sestry z Minneapolis též tam dojížděli. Jednota byla na cvičitele co nejlépe připravena a jest žádoucí, aby všude tak se stalo. Tím bývá práce nesmírně usnadněna. Věc sokolská jest tam na značném postupu. Pokračujte, bratři a sestry, tak dále!

Úhrnná návštěva 160 mužů, 82 žen.

Největší návštěva 17 mužů, 16 žen.

Nejmenší návštěva 11 mužů, 4 ženy.

Průměrná návštěva 13.3 mužů, 11.7 žen=25.

V Hopkins, Minn., zdržel se cvičitel od 13. do 20. prosince. Návštěva bratří byla velmi pilná, což dokazuje počet cvičících mužů až 19 v jednom cvičebním večeru. Budiž to pobídkou jednotám velkým. Cvičte tak dále, bratři hopkinští!

Cvičebních večerů 7.

Úhrnná návštěva 95 mužů.

Největší návštěva 19 mužů.

Nejmenší návštěva 12 mužů.

Průměrná návštěva 13.4 mužů.

Ženy v Hopkins necvičí. Jednota má nesnadnou práci v živlu katolickém.

V Montgomery, Minn., působil cvičitel od 20.—31. prosince. Jednota velmi mladá jest zdatně činnou. Bratři jsou na poměrně krátkou dobu svého cvičení dosti vyspělí a znamenitou chuť ku cvičení mají. Tam cvičí též 11 děvčat a jest si přáti, aby byly brzy v odbor sdruženy.

Cvičení odpoledne a večer bylo celkem 14, z nichž 8 připadlo na muže.

Úhrnná návštěva 71 mužů, 45 žen.

Největší návštěva 12 mužů, 11 žen.

Nejmenší návštěva 6 mužů, 3 ženy.

Průměrná návštěva 9 mužů, 7.5 žen=16.5.

V Montgomery nemají kruhů, stojanů pro skok vysoký a kůželů. Tato dvě poslední nařadí, hlavně skok vysoký, bude prospěšným jednotě si opatřiti. Se zájmem stávajícím dále ku předu, bratři!

Na zdar!

Jan Sedlák, spol. cvičitel.

Úřední rok 1. února 1915 — 1. února 1916.

Příjem.

	Příspěvky	Vstupné	Fond sjezd.	Úrok z dluh. a banku	Předplatné na S. A.	Oznámky	Čermákův Tělocvik	Knihy	Záloha na nářadí	Různé	Ze závodů	Celkem
Únor	227.10	7.50	53.00	—	3.00	—	4.25	—	—	2.85	—	297.70
Březen	530.60	2.50	75.70	2.30	2.85	—	5.25	5.78	—	1.00	—	635.98
Duben	570.50	7.50	42.20	4.17	—	—	—	1.47	—	1.00	—	626.84
Květen	555.90	—	30.20	62.79	4.50	—	—	1.60	62.00	11.00	—	727.99
Červen	283.90	5.00	12.40	2.74	—	—	—	.90	—	200.10	—	505.04
Červenec	796.12	10.00	21.20	3.51	1.00	28.00	5.00	3.58	10.00	2.00	—	880.41
Srpen	321.20	2.50	15.00	2.74	1.00	—	—	.5	—	2.00	—	344.49
Září	315.60	5.00	4.60	2.58	3.60	14.00	—	3.92	—	—	—	349.30
Říjen	847.50	5.00	127.79	2.79	2.23	—	—	3.10	—	6.40	—	994.81
Listopad	724.45	2.50	20.10	62.25	.75	—	—	—	20.00	45.00	—	875.05
Prosinec	704.20	7.50	2.10	3.23	2.20	40.00	—	—	—	1.00	—	760.23
Leden	979.40	—	91.25	5.53	7.00	25.00	—	1.44	—	20.00	1,896.55	3,026.17
Celkem	6,856.47	55.00	495.54	154.63	28.13	107.00	14.50	21.84	92.00	292.35	1,896.55	10,014.01

Vydání.

	Tisk S. A.	Doprava	Redakce	Štůčky	Procenta	Spol. evič.	Závody a slet	Kurs	Služné činovníků	Poštovné a dovoz	Záloha na nářadí	Tiskopisy	Různé	Různé	Celkem
Únor	237.50	35.14	60.00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	332.64
Březen	286.87	35.13	60.00	5.50	—	—	—	—	—	—	—	—	30.50	—	418.00
Duben	225.00	35.14	60.00	—	—	—	—	—	125.—	16.87	42.00	9.75	20.00	—	533.76
Květen	238.50	35.14	60.00	5.42	—	—	—	—	25.—	—	76.50	—	276.18	125.00	841.74
Červen	293.95	35.14	60.00	5.00	—	—	—	—	—	—	—	—	101.20	200.00	695.29
Červenec	291.60	35.14	60.00	25.81	3.75	—	25.00	—	120.—	20.90	200.00	—	13.00	—	795.20
Srpen	281.60	35.14	60.00	29.85	—	—	8.20	1.50	—	—	—	3.50	15.00	—	434.79
Září	239.50	35.14	60.00	5.46	3.50	108.51	—	—	—	—	—	3.50	69.50	1.95	527.06
Říjen	226.25	35.14	60.00	6.30	—	—	—	—	90.—	23.89	—	17.00	39.50	18.36	516.44
Listopad	237.00	35.14	60.00	7.66	—	—	—	—	—	—	—	7.50	37.00	—	384.30
Prosinec	230.00	35.14	60.00	3.73	—	—	1,682.50	—	30.—	.50	—	2.50	25.92	—	2,070.29
Leden	281.60	35.14	55.00	24.90	6.25	—	—	4.85	163.75	20.37	—	2.00	11.00	—	604.86
Celkem	3,069.37	421.67	715.00	119.63	13.50	108.51	1,715.70	6.35	553.75	82.53	318.50	45.75	638.80	345.31	8,154.37

Příspěvky	\$6,856.47
Vstupné	55.00
Do fondu sjezd.	495.54
Úrok z dluhopisů a banku	154.63
Předplatné na S. A.	28.13
Oznámky	107.00
Čermákův Tělocvik	14.50
Knihy	21.84
Záloha na nářadí	92.00
Různé	292.35
Č. A. O. S.	1,896.55
Celkem	10,014.01
Z minulého roku	2,526.21
	12,540.22
	8,154.37
	4,385.85

Tisk S. A.	\$3,069.37
Doprava	421.67
Redakce	715.00
Štůčky	119.63
Procenta	13.50
Společný evičitel	108.51
Závody	1,929.75
Kurs	6.35
Služné činovníků	553.75
Poštovné a dovoz	82.53
Záloha na nářadí	318.50
Tiskopisy	45.75
Různé	638.80
Různé	345.31
	\$8,154.37

Příjem	\$10,014.01
Z min. roku	2,526.21
Celkem	\$12,540.22
Vydání	8,154.37
Zbývá	\$4,385.85

Příjem za leden 1916:

Příspěvky	979.40
Fond sjezdový	91.25
Úrok z banky	5.53
Předplatné na Sokola Amerického	7.00
Oznámka v S. A.	25.00
Knihy	1.44
Různé	20.00
Fond Č. A. O. S.	1,896.55

Celkem	\$3,026.17
Z minulého měsíce	1,964.54

Celkem	4,990.71
Vydání	604.86

Zbývá v pokladně \$4,385.85

Vydání v lednu 1916:

Do fondu Č. A. O. S.	\$ 214.05
Tisk Sokola Amerického	281.60
Doprava Sokola Amerického	35.14
Redakce	55.00
Štočky	24.90
Procenta z oznámek	6.25
Kurs	4.85
Služné činovníků	163.75
Poštovné	20.37
Tiskopisy	2.00
Různé	11.00

Celkem \$ 604.86

Příjem za 3 měsíce, 4. 1/4 1915:

	Příspěvky	Vstupné	Do fondu sjezdového	Předplatné	Oznámky	Knihy	Záloha na nářadí	Různé	Úroky	Fond Č. A. S.	Úhrnem
Listopad	724.45	2.50	20.10	.75	—	—	20.00	45.00	62.25	—	875.05
Prosinec	704.20	7.50	2.10	2.20	40.00	—	—	1.00	3.23	—	760.23
Leden	979.40	—	91.25	7.00	25.00	1.44	—	20.00	5.53	1,896.55	3,026.17
	2,408.05	10.00	113.45	9.95	65.00	1.44	20.00	66.00	71.01	1,896.55	4,661.45

Vydání za 3 měsíce, 4. 1/4 1915:

	Tisk S. A.	Doprava	Redakce	Štočky	Procenta	Č. A. O. S.	Kurs	Služné čin.	Poštovné a dovoz	Tiskopisy	Různé	Úhrnem
Listopad	237.00	35.14	60.00	7.66	—	—	—	—	—	7.50	37.00	384.30
Prosinec	230.00	35.14	60.00	3.73	—	1,682.50	—	30.00	.50	2.50	25.92	2,070.29
Leden	281.60	35.14	55.00	24.90	6.25	—	4.85	163.75	20.37	2.00	11.00	604.86
	748.60	105.42	175.00	36.29	6.25	1,682.50	4.85	193.75	20.87	12.00	73.92	3,059.45

Příjem za tři měsíce:

Příspěvky	\$2,408.05
Vstupné	10.00
Do fondu sjezdového	113.45
Předplatné na Sokola Amerického	9.95
Oznámky	65.00
Knihy	1.44
Záloha na nářadí	20.00
Různé	66.00
Úroky	71.01
Fond Č. A. O. S.	1,896.55

	4,661.45
Z minulého 1/4 letí	2,783.85

Celkem	7,445.30
Vydání	3,059.45

Zbývá \$4,385.85

Vydání za tři měsíce:

Tisk Sokola Amerického	\$ 748.60
Doprava	105.42
Redakce	175.00
Štočky	36.29
Procenta	6.25
Č. A. O. S.	1,682.50
Kurs	4.85
Služné	193.75
Poštovné a dovoz	20.87
Tiskopisy	12.00
Různé	73.92

\$3,059.45

ZÁPIS O PRVNÍ SCHŮZI ÚSTŘEDNÍHO TECHNICKÉHO ODBORU ČESKO-AMER. OBCE SOKOLSKÉ,

konané, dne 2. ledna 1916.

Při zahájení schůze byli tito bratři: Josef Čermák, Paskovský Josef, Pokorný Josef, Pecival Fr., Vonášek T., Jebavý Č., Paul Fr., sestra Anna Baumrukova. Omluveni byli br. Gasper a sestra Čejkova. Br. T. Vonášek načrtl účel schůze, přečetl stanovy Č. A. O. S. na základě jichž má se pracovati, a hned na to pak přikročeno k volbě činovníků. Náčelníkem zvolen jednohlasně br. Paskovský, za podnáčelníka br. Jos. Pokorný a podnáčelní sestra A.

Baumrukova, jednatelem pak T. Vonášek. Služné náčelníka stanoveno na \$25.00. Redaktorem Technické hlídky s odměnou \$15.00 za číslo, jak až dosud bylo, zvolen br. J. Čermák. Schůze mají býti konány v neděli dopoledne v Sokole Chicago, příští má býti svolána jednatelem jakmile přijdou od Ústředního Výboru D. A. S. žádané seznamy jednot a členů, aby mohlo býti přikročeno k rozdělení Č. A. O. S. v Župy, pak teprv má být stanoven pravidelný den schůzí. Sepsal T. Vonášek, jednatelem.

Zápis o druhé schůzi Ú. T. O., konané dne 16. ledna 1916. Schůzi přítomni byli: Čermák Jos., Paskovský Jos.,

Příjem za dva roky.

	Příspěvky	Vstupné	Fond sjezd.	Úrok	Předplatné	Oznámký	Černá kvítka	Knihy	Zaloha	Postovné	Různé	Různé	Ze závodů	Půjčka	Celkem
za rok 1914:	6,755.50	32.25	436.78	105.69	43.85	423.00	27.35	8.50	25.—	2.76	28.15	4,391.44	706.07	15.00	13,001.34
za rok 1915:	6,856.47	55.00	495.54	154.63	28.13	107.00	14.50	21.84	92.—	—	292.35	—	1,896.55	—	10,014.01
	13,611.97	87.25	932.32	260.32	71.98	530.00	41.85	30.34	117.—	2.76	320.50	4,391.44	2,602.62	15.00	23,015.35
															18,629.50
															Zbývá \$4,385.85

Vydání za dva roky:

	Tisk Sokola Am.	Doprava	Redakce	Stočky	Procenta	Spol. cvič.	Organis.	Závody	Úraz	Služné	Postovné a dovoz	Tiskopisy	Zaloha	Kurs	Různé	Různé	Celkem
za rok 1914:	2,880.87	448.42	735.00	235.47	90.50	523.75	22.40	1,239.25	61.50	437.50	147.76	313.85	—	—	3,114.10	224.76	10,475.13
za rok 1915:	3,069.37	421.67	715.00	119.63	13.50	108.51	—	1,715.70	—	553.75	82.53	45.75	318.50	6.35	638.80	345.31	8,154.37
	5,950.24	870.09	1,450.00	355.10	104.00	632.26	22.40	2,954.95	61.50	991.25	230.29	359.60	318.50	6.35	3,752.90	570.07	18,629.50

sestry Baumrukova a Marie Čejkova, Pecival Fr., Paul Fr., Pokorný Jos., Jebavý Č., Vonásek T. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Čten dopis D. A. S. oznamující zaslání poplatku za 745 členů mužských a za 278 členů ženských v obnosu \$214.05. Vzato na vědomí. Jednatel zděluje, že V. V. N. J. S. přenesl na Č. A. O. S. poplatek za 6050 členů mužských a za 1700 ženských v obnosu \$1,682.50, což též vzato na vědomí. Účelem této schůze bylo hlavně rozdělení Č. A. O. S. v Župy. Po vysvětlení učiněném br. Šimanem usneseno jednoty Bellaire a Dillonvale připojit k Župě Východní sídlem v New Yorku, ostatní Župy zůstanou tak jak jsou. Uloženo jednatelem požádati Ústř. Výbor Župy Východní N. J. S. o zvolení pěti členů co zástupců do nového ústředního výboru župního do něhož aby Ústřední cvičitelský sbor D. A. S. zvolil též pět členů a takto ustanovený výbor vedl by práci technickou Č. A. O. S. na Východě, to jest v Župě Východní. Tento ústřední výbor má si utvořit pravidla postupu a má je poslati k schválení Ú. T. O. Jednáno o anglickém pojmenování tohoto Ústředí a nejprůlehlavějším zděl se návrh: Bohemian American Technical Federation of Sokols in U. S. Br. Šiman pak vysvětlil úkol tohoto Ú. T. O. právě, že ten od 1. ledna 1916 vede veškerou technickou práci nejen N. J. S., ale i D. A. S., že dřívější T. O. N. J. S. stává pouze jménem a veškerá vydání spojená s technickým vedením spojená vyplácena budou z pokladny Č. A. O. S. od 1. ledna 1916. Dle tohoto vyjádření vidělo se, že závody župní tento rok pořádané v Clevelandu, Chicagu a v Nebrasce mají být pod dohledem Ú. T. O. Č. A. O. S. jakož i služby br. Sedláka. Proto uzavřeno na žádost bři. chicagských zepati se Ústř. Výboru Župy Střední jak je daleko s vypracováním cvičení pro závody a s bratrem Sedlákem uzavřít smlouvu novou na neurčito za týchž podmínek, možno-li za jakých působil do nynější doby. Jednatel zděluje, že poslal pořadatel Dělňického Sokola látku pro technickou hlídku a uloženo br. náčelníkovi, aby do Sokola toho také hned poslal svolání týkající se vypracování rozvrhu cvičebního. Br. Pecival poukazuje na to, že jednatelem nebylo stanoveno žádné služné a usneseno na návrh br. Pokorného jednohlasně, aby obnášelo \$50 na rok. Všechna Ústředí Žup mají být vyzvána, aby zprávy technické posílala tomuto tělesu, což bude jakýmsi úředním představením se. Bylo rozhodnuto také vypracovati nový závodní řád. Jednáno též o závodním řádu pro Sokolky a ustavení oblekového výboru, ale konečné rozhodnutí v těchto otázkách odloženo do schůze příští, která má být první neděli v měsíci únoru, leč by se vyskytly nějaké důležité záležitosti, jež by vyžadovaly okamžité pozornosti, a tu jednatel má svolat mimořádnou schůzi. Br. Paskovský oznámil, že cvičitelský sbor Sokola Chicago povolil první neděli v měsíci pro cvičení Ú. T. O., což s díky vzato na vědomí. Br. Paskovský také upozorňuje, že Slovenský Sokol pořádá v Chicagu v dnech 4.—12. července hlavní závody.

V pokladně Č. A. O. S. je: od D. A. S. \$ 214.05
Od N. J. S. 1,682.50

Celkem \$1,896.50

Sepsal

T. Vonásek, jednatel.

OZNÁMENÍ!

Bratrské jednoty, které dosud nevyrovnaly se za "Památníky" jed v St. Louis, Mo., vydané na upomínku 50. výročí založení prvního Sokola, jsou žádány, aby tak co nejdříve učinily, aneb zaslaly nazpět. Dosud máme poptávky a po ruce jen malý počet.

Zašlete co nejdříve na tajemníka jednoty, aneb tajemníka slav. výb.: V. K. Triska, 3900 Juniata St., St. Louis, Mo.

NAŠÍM ČESKO-AMERICKÝ UMĚLCŮM.

Ústřední Technický Výbor Česko-Americké Obce Sokolské žádá tímto naše česko-americké umělce, a jiné odborníky v tom oboru, aby nám podali návrhy na cvičební kroj dětí (chlapců i děvčat) a na vkusný cvičební kroj Sokolek. Při návrzích na kroj dětí obého pohlaví budiž vzat zřetel na to, že a) kroj musí vyhovovati praktické potřebě, b) aby při veřejných vystoupeních, kdy cvičí chlapci i děvčata, různost barev tvořila krásnou harmonii; c) aby jak barvy tak i střih kroje odpovídal veselému letoři dětí. U kroje Sokolek budiž vzat na zřetel hlavně vkus střihu, a je-li volen kroj tmavý, jakým způsobem monotónní tmavá barva byla vkusně přerušena? Výbor v poslední své schůzi usnesl, že za nejlepší návrh, který i odborníci krejčovství uznají za provedlivý, tak že by kroj mohl býti zaveden, vyplacena bude odměna 25 dollarů.

Veškeré návrhy buďtež posílány na pořadatele technické části "Sokola Amerického".

LISTÁRNA REDAKCE.

S. P. P.: Látky jest tolik, že při nejlepší vůli nelze se zabývat místními Vašemi "krámy" a spory, jež čím dříve urovnáte si sami mezi sebou doma, tím lépe bude pro Vás jedince, celek Váš i náš. Upírati práva posudku druhé straně nelze.

A. L.: Díky, však do čísla tohoto přišlo pozdě. Na příště pak již se nehodí.

Detroit, Dillonvale, Cleveland a Pittsburgh: Srdečné díky za vše co byli jste pro nás vykonali. Těší nás, že nezapomínáte hlavně na starou naši vlast a že sympatie Vaše nesou se k těm ubohým, zdeptaným bratrům srbským.

J. S., Cleveland: "Památník" jsem dostal. Vřelé díky. Starší článek našli jsme v zásuvce a přijde na řadu později.

V. K., New York: Básnička zůstane na podruhé.

Dr. L., Chicago, Ill.: Napadat nepřítomného, jenž hájiti se nemůže není ani hrdinským, ani slušným! A napadat mrtvého dovede i hyena.

Dopisovatelé: Spousta dopisů pro nedostatek místa zůstala zpět.

NOVÍ, ODSTOUPILÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli: Prof. G. R. Noyes a Jan Zelinka. S přestupní listinou z Los Angeles přijati byli: Antonín Mařík (adresa?) a Václav Šesták. Odstoupil Ant. Mlejnek.

— Z T. J. S. Los Angeles, Cal., vystoupili: Tom. Vacek, Jan Šesták, Felix Mařík, Leo Mrkva, Jan Mayer. Přestupní listiny si vyzvedli: Otto Shaler, Ant. Mařík, Vác. Šesták.

— Do T. J. S. Plattsmouth, Neb., přijati byli: Blažej Kubovec, Vác. Dvořáček, Jos. Drozda, J. M. Bauer, Adolf Kovanda, Karel Yilek, Vác. Černík, Jos. Čížek, Vác. Panoš a Adolf Smetana.

— Ze sboru Sokolek Blesk v Baltimore vystoupila Hilda Neuman.

— Z T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., vystoupili Franta Jirásek, Franta Šprincel, Ed. Zejda, Fr. Koenigsmark, Emil Pazdera a Jos. Horák. Přijmuti byli: J. F. Kubálek, Josef Dřevíkovský.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Ernest Ondráček, Anton Novotný, Josef Stašek. Pro neplacení vyloučen byl Vác. Cihlár.

— Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vyloučení byli: Vác. Fenel, Jiří Stožes, Emil Zahumenský, Jan Hurych a Josef Zmeškal.

— Do T. J. S. Cleveland, Cleveland, O., přijati byli Karel H. Máresh, Jar. Sedláček, Ant. Přenosil, Jindra Pavlov, Josef Osička, Jos. Krumphansl, Roman Kravov. Odstoupil Jos. Mulač. Pro neplacení vyloučení M. Votava a Ant. Mešulánik.

— Do T. J. S. v Little Ferry, N. J., přijati byli: Frank Kraus a Josef Pytlík ml. Vyloučen byl Josef Agar.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Stan. Bardonek, Jos. Grossman. Odstoupil Karel Švimberský (minule bylo omylem uveřejněno, že přistoupil). Zemřel Vác. Boehnel. Pro neplacení vyloučen Bed. Havlík.

— Z T. J. S. Oklahoma City, Okla., vyloučení byli: John Dvořák, John Novotný a Josef Bělský.

— Z Čes. A. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., odstoupil Fr. Sláma. Přijati byli: Frank Mošnar, Josef Ventura, Josef Trojan, Fred. Pawel.

— Do T. J. S. Granger, Tex., přijat byl Anton Mikulencák. Vyloučení byli pro neplacení: Max Srovnal a Josef Kubala.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli: Frank Šonka, Louis Voldřich, Jan Burian.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Jos. Blažek a Vác. Homola s přestupními listinami, dále Sl. Kalabza, Jos. Nudera, Jos. Brychta, Vojt. Pavlík, Ant. Nečesaný. Zemřel Frant. Kafka.

— Z T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa., vystoupili Jan W. Novák, Vác. Cvarovský. Přestupní listinu si vyzvedl Vinc. Hlavica.

— Do sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu přijaty byly: Anna Zvonař, Lena Zvonař, Helena Semerák, Marie Vrba. Čestně odstoupila Božena Kofránek.

— Z T. J. S. Chicago vystoupili Em. Beránek, Josef Dlouhý. Uvedeni byli: Jan Kuttner, Jan Obalil, Hynek Kaplan, Fr. Vorel, Josef Taibl, Josef Triner, Rudolf Bednáík, Václav Cipra, Josef Paskovský (s přest. listinou), Pavel Sejrek, Frant. Kubeš, Anton Osička, Jaroslav Kubát.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Jindřich Král, Adolf Straka, Frank Bergman, Frank Dědic, Chas. Kulisehek.

— Do Klatovského Sokola v Chicagu přijat byl Frant. Hranička. (Adresa jeho nebyla udána, nemožno tedy list zasílat.)

VOLBY.

— Plzeňský Sokol, Chicago. — Starosta Jan Bartušek, náměstek Josef Babka, tajemník Fr. J. Hartman, účetní Robert Drda, pokladník Paul A. Sýkora, náčelník Vác. Stránský, podnáčelník Jiří Veselý, praporečník Alois Čada, dopisovatel Fr. Macák.

— T. J. S. Lev, Bridgeport, O. — Starosta Jos. Princílek, náměstek Antonín Ledvinka, tajemník Jos. Prokeš ml., účetní Adolf Prokeš, pokladník Alois Nový, náčelník Frant. Šicha, evičitel Jos. Nový II.

— T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich. — Starosta Boh. Patrný, náměstek Petr Havlátko, tajemník A. Skramský, účetní Old. Bittner, pokladník Hubert Rossa, náčelník Jos. Vozka, dopisovatel Jan Fryš.

— T. J. S. Oak Park, Ill. — Starosta Vojtěch Popp, tajemník F. Šindelář, účetní Jos. Votava, pokladník Fr. Koubek.

— T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy v Portland, Ore. — Starosta Vojta Plašil, náměstek Vác. Bubeník, tajemník Čeněk Krémář, zapisovatel Adolf Marsa, pokladník Alois Pokorný, účetní Ant. Ledvina, náčelník an Havlina, dopisovatel Sokola Amer. Alois Krajíček.

— T. J. S. Granger, Tex. — Starosta Jan Kubala st., náměstek Tom. Škrabánek, tajemník a účetní Jan F. Houzvička, pokladník Jos. Húser.

— T. J. S. Galveston, Tex. — Starosta Josef Kocour, náměstek Karel Šiller, tajemník a pokladník (prozatím) Jan Beneš, účetní Václav Neuman, evičitel Karel Šiller.

— Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Starostka R. Líbalová, náměstka Anna Brodillová, tajemnice Anna Pitha, účet. Marie Novotná, poklad. Františka Kunelová, náčelnice Božena Příbylová, dopisovatelka S. A. Berta Kostinec; do župního výboru Marie Kapek; evičitel Franta Kopecký.

— T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha. — Starosta Jos. Pípal, náměstek Jos. Sinkule, tajemník Tomáš Lechner, účet. Josef Horák, pokladník Fr. Koutský, dopisovatel do S. A. J. Sinkule, náčelník Fr. Kubín; do župního výboru: Jos. Štěrba, Fr. Kubín, J. Truneček.

— T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Starosta Jan F. Šlapák, náměstek Josef Budil, tajemník Alois Hildebrandt, účetní Josef Mareška, pokladník Frant. Fingerhut, náčelník Karel Svoboda, strážce Václav Čimera, praporečník V. Leiner.

— T. J. S. San Francisco, Cal. — Starosta Fr. Laštofka, jednatel Václav Pour, účetní Jar. Fousek.

— Los Angeles, Cal. — Starosta Adolf Lešovský, náměstek Jos. Zázvorka, tajemník Frant. Sobota, pokladník Martin Novotný, účetní Jos. Vlášek, náčelník Boh. Zázvorka, dopisovatel do S. A. Jos. Belza.

— Sbor Sokolek Blesk, Baltimore. — Starostka Roz. Stícha, náměstka Josefa Tábořská, tajemnice Bohumila Cihlářová, účetní Božena Bernardová, náčelnice Emma Stupkova, pokladnice Viktorie Kilianova, dopisovatelka Marie Ceská. —

— Sbor Sokolek Portland. — Starostka Josefa Marsova, nám. Marie Falbova, tajemnice Josefa V. Babkova, účet. Emma Friendova, pokl. Marie Hnízdová, dopisovatelka Marta Kremlová, náčelnice Ethel Klekarova.

— T. J. S. Minneapolis, Minn. — Starosta Jos. E. Schramek, nám. Vojt. Fencel, taj. V. Hovorka, pokl. Vojt. Lechnýř, účetní Frank Uhlíř, náčelník Vác. Forst, podnáčelník Vác. Petr, evičitel Vác. Forst, evičitelka žaček Olga Tyra.

— T. J. S. Cleveland, O. — Starosta Jakub Vaeik, náměstek K. Bernreiter, tajemník Lad. Huml, účetní Jan Hejduk, pokladník Jan Boček, náčelník Jan Doubek, podnáčelník Fr. Kunášek, sběratel příspěvků Ant. Soukup, dopisovatel do S. A. Lad. Huml.

— T. J. S. Oklahoma City, Okla. — Starosta V. Dvořák, náčelník Jos. Ambrož, tajemník Jan S. Vaněk, účetní M. Marbusický, pokladník Ed. Karbusický.

— T. J. S. Berwyn, Ill. — Starosta Frank J. Špaček, náměstek Emil Čámský, tajemník Karel Smíšek, účetní Vác. Kuncel, pokl. Fr. Vojáček, náčelník Karel Vopěnka.

— T. J. S. Žižka, Bruno, Neb. — Starosta Ant. Halouzka, tajemník Fr. R. Okřina, účetní Jan Heel, pokladník Jos. Zelený, náčelník V. Blatný, evičitel Jos. Zelený.

— Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha. Starostka Milada Dienstbierová, náměstka Emma Sedláčková, tajemnice Marie Ouřadová, účetní Anna Kovářiková, pokl. Anna Trunečková, náčelnice Anna Vokurka, dopisovatelka Anna Horáková.

— Česko-Americký Sokol, Chicago. — Náměstek Jos. Kundrát, tajemník Jos. Nový, účetní Z. Růžička.

— Tábor Slovanské Lípy v Chicagu. — Starosta Josef Lang, náměstek Fr. Vraštil, tajemník Louis F. Kára, účetní Václav Zárobský, pokladník Frant. Menel, správní výbor: Jos. Šlauf, Frant. Bílek, Edw. Kabrna, Václav Bárta, Frant. Rosulek, Jos. Andrie.

POŠTA ZASTAVUJE SOKOLA AMER. NÁSLEDUJÍCÍM:

Cedar Rapids, Ia.: Fr. Šprynel, 1519 — 1. St. W., odmítá list (refused).

Lorain O.: Fr. Tuma, Stop 20, North Ridge.

St. Louis, Mo.: Čeněk Macner, 1720 So. 10. St.

Fr. Červenka, 1114 Lafayette Ave.

Pittsburgh, Pa.: Jos. Král, 1343 Spring Garden ave.

Granger, Tex.: Fr. Koniakovský. (Neznám.) Bezpochyby se o list na poštu nehlásil.

Guy, Tex.: Fr. Směšný, J. B. Ševčík (tajemník oznamuje, že tento nedostává a udává adresu jeho Fairchilds. Proč se neoznámí změna hned při stěhování se?). Dále pošta zastavuje pro Al. Horák, s udáním, že se o list nehlásí, a tajemník nám píše, že list nedostává! Jak to? Proč si nejde na poštu pro list? Změnili jsme Al. na Louis.

Clarkson, Neb.: Fr. Poláček.

Bohemia, L. I., N. Y.: Jos. Hlaváč, c. o. Nevole, 1357 Av. A. New York.

New York (T. J. S. Svornost): Jan Beniseček, 410 E. 163. St. Newark, N. J.: Fr. Nuigrin, 62 Blum St.

Alex Matějka, 704 So. 17. St.

St. Paul, Minn.: J. Klainert, 461 Harrison St. (odmítá list). Oklahoma City, Okla.: Jar. Škora, 630 W. Pot.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Oteovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Ottilie Splavecová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2513 Central Park Ave.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděle v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Startain St.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešňák, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Bohumila Cihlář, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; taj. Karel Matoušek, 109—5th Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděle v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 328 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lyncaste ave. E.; účetní Václ. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Vác. Mužík, 2350 Lexington av.

T. J. S. Ríp, Pittsburg, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jos. Freeauf, 1126 High St., N. S. Pittsburg, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa. Taj. Fr. Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Prokeš jr., R. 2, box 32.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. Schůze 2. a 4. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Karel Kulischek, 2545 Haddon Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slov. Lípy. Barbora Zárobská, taj. 1953 So. Avers Ave.

Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Taj. Barbora Zárobská, 1953 So. Avers Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Jos. Nový, 2106 So. Ashland Ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. V. Janda, 622 So. 4. St. West.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepie, 631 N. Center St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. J. C. Land, 646½ Pleasant Ave.

Ž. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie Engelthaler, 1515 — 7. Ave. E.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník stanislav Vondrášek, 618 King St. — Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. Fr. W. Dušek, 219 E. Fremont St., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Václ. Hovorka, 2008 Washington av. So. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8. hod. večer. Tajemník J. F. Lorenc, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Šedivý.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 702 So. 3rd ave. Schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8. hod. večer v síni Z. Č. B. J. — J. Jasan, tajemník.

župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokůšek; jednatel Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha, Neb.; pokladník Frant. Říha, 1415 Williams St., Omaha, Neb.; náčelník Frant. Kopecký, 4217 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelník Frant. Kubín a M. Kmentova. Další výbor Frant. Laitner, M. Kapeková, F. Zadákova, O. Dláskova a Bož. Kafkova. Schůze každé 3. pondělí v síni T. J. S. Fugner-Tyrš, 21. a U ul., So. Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Fr. R. Okřiva.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou druhou neděli v měsíci. Taj. J. J. Eliáš.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Karel Hula, box 95.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8. hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 189 So. 19. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2. hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Josefina Janák, 1125 So. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 3. neděli. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge —

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frank V. Fiala.

T. J. S. Ord, Neb. Fr. Miško, účetní.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděli; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

župa Jižní. Sídlo v Ennis, Tex.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Buřata, náměstek L. O. Hošek, jednatel Fr. Lažnovský, R. 6, Ennis, Tex., pokladník Fr. Moučka, náčelník Ant. Brožek, organisátor L. O. Hošek; další výbor: K. Moučka. Schůze 1. neděli v měsíci v Sokolně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Fr. Polavka, 2807 Williams St. Schůze 1. neděli v Sokolovně na Carl St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Frances Wasserbauer, General Delivery. Schůze 2. neděli v Sokolovně na Carl St.